

E + P = VL

Pracovné lekcie pre
Detstské besiedky ECAV
Šk.rok 2010/2011

Cirkev Božia škola

OBSAH

ZÁPIS DO BOŽEJ ŠKOLY - BOŽIA ABECEDA ŽIVOTA -
PROFIL ÚSPEŠNÉHO ŽIAKA - PREVERENÝ SKÚŠKAMI
ŽIVOTA - PRAVÉ OVOCIE ŠTÚDIA - S BOHOM NA VÝLETE
- VYSVEDČENIE - DOPLNKY

PRE VNÚTROMISIJNÉ POTREBY
CIRKEVNÝCH ZBOROV ECAV
vydal

VÝCHODNÝ DIŠTRIKT ECAV NA SLOVENSKEU
HLAVNÁ 137, 080 01 PREŠOV
TEL.: 051 / 772 25 15, 0918 / 828 379

Obsah

CIRKEV – BOŽIA ŠKOLA Pracovné lekcie pre Detské besiedky školský rok 2010/2011

A. Zápis do Božej školy

1. Povolanie do Božích lavíc - Židia (J 1,35-51)
2. Povolanie do Božích lavíc - Pohanania (L 5,1-11)
3. Povolanie mení spôsob života (Mt 9, 9-13)
4. Povolanie mení smer života (Sk 9,1-19)

B. Božia abeceda šťastného života

1. Každé písmeno je dôležité (Mt 5, 17-20)
2. Hnev – ničiteľ šťastného života – (Mt 5, 21-22)
3. Láska búra hranice nepriateľstva – (Mt 5, 43-48)
4. Dvaja páni – (Mt 6,24-34)
5. Smietka v srdci – brvno v oku - (Mt 7, 1-5)
6. Zlaté pravidlo šťastného života – (Mt 7, 7-12)

C. Profil úspešného žiaka v Božej škole

1. Usilovnosť kontra lenivosť – (Mt 25, 14-30)
2. Oddelený čas pre Učiteľa – modlitba – (Mt 6,5-14)
3. Čisté oko – čisté srdce – (Lk 11,34-36: 2 Sam 11)

D. Preverený skúškami

1. Skúška dôvery – Búrka na mori – (Mt 14,22-33)
2. Skúška pokory – Zebedeovi synovia – (Mt 20,20-28)
3. Skúška vernosti – Diakon Štefan – (Sk 7, 54-60)

4. Prehraná skúška a nová šanca – (Mt 26,31-35; 69-75, Jan 21,15-19)
5. Skúška väzenia – Peter – (Sk 12,1-18)
6. Skúška väzenia - Pavol – (SK 16, 19-34)

E. Právě ovocie štúdia v Božej škole

1. *Byť soľou a svetlom sveta – (Mt 5, 13 - 16)*
2. *Konať vôľu Učiteľa – (Mt 7,15-23)*

F. S Bohom na výlete

1. *Na hore premenenia (Mt 17, 1-13)*
2. *V dome Kornéliovom (Sk 10, 17-48)*
3. *Na Kréte (Sk 27, 1-44)*
4. *Na Malte (Sk 28, 1-10)*
5. *V Ríme (Sk 28, 11-30)*

G. Vysvedčenie – Božie hodnotenie – (Zj 3, 14-22)

H. Doplnky

1. *Adventná lekcia – Najstarší žiaci v Božej škole – Zachariáš a Alžbeta (Lk 1, 5-25)*
2. *Adventná lekcia – Najstarší žiaci v Božej škole – Simeon a Anna (Lk 2, 25-40)*
3. *Vianočná lekcia – (Mt 1,18-24)*
4. *Pôstna lekcia – (Mt 6,16-18)*
5. *Veľkonočná lekcia – (Mt 27,32-56)*
6. *Svätodušná lekcia – (Jan 14,15-31)*

Predstavenie tematických celkov:

1. Zápis do Božej školy

V štyroch príbehoch je vykreslený zmysel Božieho povolania - zápisu do Božej školy, a tak tiež dôsledky do života povolaných ľudí (žiakov).

2. Božia abeceda šťastného života

Tak ako v škole sú potrebné základy abecedy, šlabikára, tak aj v Božej škole sú nesmierne dôležité základy poznania Božieho slova,

poznania viery. Základom vyučovacích tém sú slová z Ježišovej kázne na hore. V lekciách nájde abstraktné pravdy konkrétnizované do životných príbehov.

3. Profil úspešného žiaka

Tento celok chce priblížiť vlastnosti, ktoré charakterizujú úspech v živote Božej školy, to znamená na základe príkladu Učiteľa - Ježiša sa chceme učiť hodnotám, o ktoré sa máme snažiť, aby náš pobyt v Božej škole neskončil prepadákom.

Hodnoty ako usilovnosť, bdelosť, mudrosť, atď. sú veľmi blízke školskému prostrediu a preto v lekciách môžete nájsť pekné paralely a aplikácie s prostredím školy.

4. S Bohom na výlete

V tomto celku pôjde o biblické cestovanie na rôzne miesta, kde sa vždy ponúka určitá biblická pravda ako ústredná myšlienka výletu.

Úvod do témy vŕhne deti do výletnej atmosféry.

Miesta ako - Vrch premeny, Korneliiov dom, Kréta, Malta, Rím, plasticky vykresľujú ako sa evanjelium nesie do celého sveta, skrze svedectvo žiakov v Božej škole.

5. Vysvedčenie - Božie hodnotenie

Je záverečným zhrnutím celoročného pobytu v Božej škole. Pán Ježiš v Zjavení Jánovom hodnotí život siedmich cirkevných zborov.

Z tohto hodnotenia je vybratý CZ v Laodikei, ktorého hodnotenie nie je ani výborné, ani nedostatočné a predsa Pán Ježiš ponúka pred klasifikačnou poradou - Boží súd východisko - biele rúcho, koliriova masť atď.

6. Doplnkové témy k výročitým obdobiam cirkevného roka:

Advent, pôst, vianoce, veľká noc, svätodušné sviatky to sú príležitosti kedy si pripomíname spásenosné udalosti pre nás ľudí.

Doplnkové lekcie sú spracované v duchu hlavných tém.

Zo všetkého vyplýva jedna dôležitá vec, uvedomiť si, že ústredná téma hodiny je vždy Božie slovo v biblickom príbehu.

Tematický celok Cirkev - Božia škola, je len forma, alebo spôsob pohľadu na daný text.

S vdakou všetkým ochotným spolupracovníkom, ktorí sa podieľali na tejto službe budovania práce DSB v celej našej cirkvi

ostáva

Mgr. Peter Mihoč – Tajomník biskupa VĎ

Milé oltárne sestry a bratia, a učitelia DSB!

„...aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré.“ 2 Tim. 3,16-17

O chvíľu sa otvoria brány škôl, aby privítali tisíce žiakov ku vzdelávaciemu procesu. Rodičia i štát si uvedomujú potrebu vzdelávania a jeho dosah do života, a preto nikto nespochybňuje dôležitosť návštevy edukačného zariadenia. Bez vedomostí získaných v škole by sa jedincovi iba ťažko prebýjalo životom.

Každá zo škôl ma určený svoj vzdelávací program, ktorým definuje, ako chce žiaka vyprofilovať. Táto profilácia je rôznorodá a odzrkadľuje potreby všedného života. Skoro všetky školy sa zameriavajú na telesné, prípadne duševné potreby človeka, ale ťažko nájsť takú, ktorej prioritou by bolo duchovné vzdelávanie.

Tento deficit chceme vyplniť duchovnou prácou v našich cirkevných zboroch. Chceme sa venovať deťom na Detských službách Božích, aby sme okrem vzdelania daného deťom v škole, sprostredkovali im múdrosť pre život v jeho celkovom rozmere. Naše besiedky sú Božou školou, ktorých program je jasne zadefinovaný Pavlovými slovami „...aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré“. Cieľom besiedok nie je doplniť kolor vnútromisijnej práce v cirkevnom zbore, ale zápas o človeka, ktorý ma byť formovaný do podoby obrazu Božieho a po vzore Božej lásky motivovaný ku konaniu dobra.

Tento cieľ možno dosiahnuť iba skrze pôsobenie Božieho slova. Teda nie šikovnosťou človeka, ale mocou z Boha skrze Písmo sme transformovaní do podoby dieťať Božích. S túžbou pomáhať otvárať srdcia detí pre túto pôsobiacu moc Božieho slova Vám ponúkame materiál pre DSB s názvom „Cirkev – Božia škola“, ktorý pripravili spolupracovníci zo seniorátov Východného dištriktu ECAV na Slovensku, za čo im úprimne ďakujem. Verím, že skrze jeho obsah budú deti nebeským učiteľom – Kristom vyučované k tomu, čo je skutočnou hodnotou a obstojí nielen v časnom živote, ale aj vo večnosti.

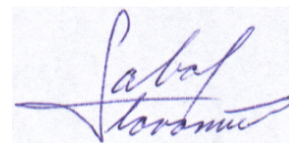
V procese sprostredkovania tohto cieľa majú nezastupiteľné miesto tí, ktorí na besiedkach vyučujú. Sú mnohokrát kľúčom k odomknutiu detských srdc. Je to veľká zodpovednosť, v ktorej pri plnení svojej úlohy stoja. Učiteľ totiž môže nielen odomknúť, ale i zamknúť srdce dieťaťa.

J. A. Komenský na adresu učiteľov povedal: „Naši učitelé nesmējí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale sami nejdou.“

Skutočne iba tí, ktorí svojim životom prešľapávajú chodník viery deťom, otvárajú im oči pre skutočnosť, ktoré sa nedajú získať memorovaním, ale osobnou skúsenosťou a darom od Boha. Srdečne všetkým vyučujúcim DSB, ktorí sú vzorom viery pre deti, ďakujem za ich námahu a vyprosujem pre nich požehnanie, aby sa stali požehnaním pre iných, najmä tých, ktorí sú im na besiedkach zverení.

Začne sa vyučovanie besiedok v novom školskom roku. Teda aj Božia škola otvorí svoje brány dokorán. Nech sám Boh sa prizná k práci v nej, aby z nej vychádzali skutočné Božie deti.

S prianím Božej pomoci

Mgr. Slavomír Sabol
biskup VD ECAV

A. Zápis do Božej školy

A. 1. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie Židov

Zlatý verš - Dajte sa zachrániť z tohto skazeného pokolenia! Sk 2, 40

Ciel lekcie :

Vysvetlivky k textu :

Motivácia 1 :

Motivácia 2 :

Výklad :

Aktivita :

Modlitba :

Pieseň :

“ Deti by mali vedieť dve veci. Po prvé, že hlásanie evanjelia je naše poverenie od Pána Ježiša ,je to naša výsada. A po druhé, že prví ľudia ,ktorí tvorili cirkev boli Židia – vyvolení národ Boží.“

Biblický text v tejto lekcií nasleduje po udalosti zoslania Ducha Svätého. Ľudia sa zhromaždili okolo apoštolov a divili sa, keď ich – Galilejcov – počuli hovoriť každého vo svojej reči. Mnohí sa im posmievali, že rečníci sú podnapití. Hovorcom všetkých apoštolov bol Peter. Vyvrátil obvinenia z opilstva. Vysvetlil, že tento „zázrak“ je dielom Ducha Svätého. Že je to naplnenie Joelovho proroctva, aby Boží služobníci mohli niesť Božie posolstvo svetu. Toto posolstvo sa týka Pána Ježiša Krista.

Duch Svätý si použil Petra ako rozhodného svedka evanjelia. Hoci Peter kedysi zaprel Pána Ježiša, teraz stojí medzi bratmi a sestrami zo Židov ako omilostený hriešnik, ktorý sa chytil nádeje spasenia a večného života.

Petrove slová pôsobia ako meč súdu pre ľudstvo, ktoré nesie vinu a hanbu za svoj hriech. Poslucháčov to „bodlo v srdci“ a keď sa pýtajú, čo majú robiť, nasleduje apoštolské učenie a kázanie: viera v zástupnú obeť Pána Ježiša, ktorý zomrel za naše hriechy, odpustenie hriechov a spasenie v Jeho mene.

Doneste nejaký denník (noviny) a spolu s deťmi sa porozprávajte, čo sa tam píše, či je to pre nás dôležité, čo nám to hovorí, prečo to tam je napísané, a kde je podľa novinárov napísané niečo najdôležitejšie pre čitateľov. Sú to informácie každý deň nové. Novinári každý deň hľadajú nové a nové informácie. Sú to často hlásatelia dobrých, ale aj zlých správ.

Hra : Rozdeľte deti do dvoch skupiniek. Každá skupina nech ide trocha ďalej od seba, aby sa nepočuli. V oboch skupinách si každé dieťa vyberie nejaké zviera, ktoré vie napodobniť. Potom jeden zapisovateľ v každej skupine zapíše, aké zviera sa tam nachádzajú. Každá skupinka to robí tak, aby ich nepočuli hráči z druhej skupiny. Potom sa postavia hráči z jednej skupiny do radu vedľa seba a oproti nim sa postavia hráči z druhej skupiny. Vedúci ich odštartuje asi na pol minútky, keď každý začne vydávať zvuky svojho zvieraťa. Potom sa znova vrátia do svojej skupiny a ich úlohou bude napísať mená zvierat z druhej skupiny, ktoré si zapamätali. Vyhráva skupina, ktorá si zapamätala najviac správnych zvierat. Táto hra sa kôli efektu môže hrať iba raz.

V čase, keď žil Pán Ježiš a aj po jeho vstupe na nebo, ľudia sa zúčastňovali olympijských hier, ale aj iných hier, ktoré boli veľmi podobné OH. Všetci poznali ich pravidlá. Vedeli, že športovci sa musia na hry pripravovať najmenej 10 mesiacov povinne. Každý športovec sa dozvedel meno svojho súpera až tesne pred súťažou a to žrebovaním. Ten, kto vyhral bol hneď po súťaži vyhlásený hlásateľom. Bolo vyhlásené meno víťaza, meno jeho otca a mesto odkiaľ pochádzal. Víťaz dostal zelenú palmovú ratolesť a červené stuhy, ktoré si zaviazal okolo hlavy a ruky. Po skončení hier sa pre absolútneho víťaza udeľoval olivový veniec. Vždy sa hodnotilo iba prvé miesto. A hry sa končili ovenčením víťaza. To je pohľad do histórie, ako to naozaj bolo v čase, keď vznikala na zemi prvá cirkev, keď boli povolávaní prví ľudia k nasledovaniu Pána Ježiša.

Po nanebovstupe Pána Ježiša Krista prišiel čas tichej prípravy na modlitbách, na úlohu hlásania evanjelia na zemi. Potom prišiel deň letnic a s ním zostúpenie Ducha Svätého. Nastalo nové obdobie, obdobie keď Duch Svätý, ktorý bol Boh, vchádzal do srdc ľudí. To čo Pán Ježiš predpovedal sa stalo. Apoštolovia dostali silu a odvahu a moc, aby hlásali evanjelium.

Tak je to aj dnes. My čo poznáme Pána Ježiša máme od neho aj múdrosť aj odvahu, aby sme sa stali hlásateľmi. Nie obyčajnými, ale hlásateľmi, ktorí hlásia, že víťazom sa stal Pán Ježiš. On je už ovenčený víťazným vencom v nebi, kde už kraľuje, a pripravuje nám pri ňom miesto. Ako to však bolo ďalej, keď už bol na zemi Duch Svätý?

Do popredia sa v tom čase dostáva apoštol Peter. Je reprezentantom diela Pána Ježiša na zemi a ide s týmto evanjeliom medzi židov. Stal sa hlásateľom evanjelia. Všetci ľudia poznali funkciu hlásateľa už z hier, ktoré sa často konali. Keď hlásateľ začal oznamovať všetci boli ticho a pozorne ho počúvali. Tak aj apoštol Peter, keď začal hlásať, všetci ho počúvali, lebo tak boli zvyknutí. Peter začal vysvetľovať, že aj v Starej zmluve medzi prorokmi je o tom napísané. Je tam napísané o Duchu Svätom, ktorý príde na všetkých ľudí, a každý, kto sa bude modliť k Pánu Bohu bude zachránený. Ďalej im rozprával o Pánovi Ježišovi, o tom čo všetko robil na zemi, že je Božím synom, a že zomrel kvôli našim hriechom, aby sme mohli byť zachránení. Na tretí deň vstal z mŕtvych a vstúpil na nebesia a stal sa Pánom a Kráľom o ktorom hovorí aj Stará zmluva.

Čo my ešte vieme o Pánovi Ježišovi?

Peter tiež veľa vedel o Pánovi Ježišovi, veď bol Jeho učeníkom. A tak mal o čom rozprávať. Keď to židia pozorne vypočuli, stalo sa niečo, čo doteraz nikto z nich nezažil. Slová apoštola Petra ich nenechali na pokoji, a museli na ne stále myslieť. Pozvanie hlásateľa Petra k viere v Pána Ježiša bolo také mocné, že mnohí počuli slová , aby sa dali zachrániť spomedzi ľudí, ktorí sú zlí a skazení. A veru mnohí neodolali a nechali sa zachrániť pre Pána Boha.

Aj teraz je čas, keď sa môžete aj vy sami, rozhodnúť, či sa Pán Ježiš môže stať vašim záchrancom od všetkého zlého, od hriechu.

Pozvanie vtedy prijalo 3000 židov .Tak vznikla na zemi prvá cirkev s prvými ľuďmi , ktorým sa úplne zmenili životy. Apoštol Peter sa tak stal hlásateľom evanjelia- radostnej zvesti o Pánovi Ježišovi. Nestalo sa tak len raz, že Peter kázal. Peter každý deň hlásal evanjelium, a každý deň pribúdalo ľudí, čo sa nechali zachrániť. A tak začala vznikať a rozrastať sa cirkev, ktorá je na zemi vlastne až do dnes.

Teraz sa spolu zahráme na hlásateľov. Budeme hlásiť víťaza. Tým víťazom je Pán Ježiš Kristus. Každý, kto bude hlásateľom povie: „Víťazom sa stal Ježiš Kristus, je synom Božím, pochádza z Betlehema, kde sa narodil, potom..... „ a každé dieťa môže povedať niečo čo už vie zo života Pána Ježiša.

Je veľmi dobré, ak sa takto vystrieda čo najviac detí, alebo aj všetky. Deti, keď majú samé niečo povedať, tak nad tým viac rozmýšľajú, a lepšie si to zapamätajú. Tu majú skúsenosť ako rozprávať druhým o Pánovi Ježišovi v priateľskom prostredí, keď sa im nikto nebude vysmievať. Je to praktická skúsenosť pre každé dieťa, a to si na veľmi dlho potom zapamätajú.

- modlime sa za seba, ako hlásateľa evanjelia
- modlime sa za iné deti, aby im Duch Svätý dal odvahu, múdrosť aj silu hlásať evanjelium
- modlime sa za poslucháčov, aby ich počúvané Božie Slovo zasiahlo v srdiečkach

Pane, daruj mi pravú vieru
Učiň ma Bože svetielkom

A. 1. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie Židov

Zlatý verš - Dajte sa zachrániť z tohto skazeného pokolenia! Sk 2, 40

Opakovanie :

Pane Ježíšu, ja Ti ďakujem

1. Kto prišiel na zem, keď Pán Ježiš bol zobratý do neba?
2. Akú úlohu mali hlásatelia na športových hrách?
3. Ako sa volal učeník Pána Ježiša, ktorý prvý hlásal ľuďom evanjelium?
4. Čo sa stalo s ľuďmi, keď počuli Petrovo kázanie?
5. Čo sa my môžeme naučiť od Petra?

Použitá literatúra :

Biblická škola pre každého, G. Wasserzugová
Biblia
Internet
Náš život v Kristovi, Tranoscius Liptovský Mikuláš 2000

Doplňková Aktivita

Pracovné listy

Inštrukcie k vypracovaniu pracovných listov pre staršie aj mladšie deti.

Vašou úlohou je vyrobiť spoločne s deťmi noviny, ktoré by čitateľom oznamovali, že víťazom je Pán Ježiš Kristus. To by bol titulný článok. K tomu môžete nakresliť aj vhodný obrázok. Ďalej by deti boli rozdelené na niekoľko skupiniek redaktorov, a ich úlohou by bolo pripraviť články do novín aj s obrázkami.

Články by sa mali týkať života Pána Ježiša, alebo rozhovory s očitými svedkami z diania okolo Pána Ježiša, alebo inzeráty, alebo oznamy o aktivitách.

Hotové noviny si môžete dať na zborovú nástenku.

Ťažko vypracovala :

Lubica Matisová - CZ ECAV Batizovce

A. 2. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie pohanov

Zlatý verš - : Chodte teda, činite mⁱ učeník^mi všechny národy... a učíte ich zachovávat' všechno,

čokol'vek som vám prikázal. Mt 18, 19 - 20

Pre mladšie deti: Chodte teda, činite mⁱ učeník^mi všechny národy. Mt 18, 19₂

Ciel lekcie :

Aby deti porozumeli, že dobrá správa o Spasiteľovi sa šírili postupne zo židovského národa do okolitých pohanských národov. Aby porozumeli, že aj dnes sú ľudia, ktorí podobne ako Pavel sú misionármi. Aby deti našli aj svoju – možno malú úlohu – medzi spolužiakmi, či kamarátmi, ktorí ešte nevedia, že Pán Ježiš je aj ich Spasiteľom.

Lystra

a) Pokus o uctievanie Pavla a Barnabáša (14,11-15a)

Uzdravenie muža v Lystre je podobné s uzdravením chromého muža v Jeruzaleme. (Sk. 3,1-10)

Je dobre si porovnať odozvu na obe uzdravenia – Sk. 3,10b a 14,11.

Ľudia sú naplnení obdivom, úžasom a vnímajú, že sa to stalo zásahom vyššej sily.

V Lystre sú však ľudia ináč duchovne založení. Boli to pohanovia, ktorí uctievali všelijaké božstvá – grécko-rímske božstvá. Neboli ateisti.

Prijímali pôsobenie vyššej moci do svojho života. Avšak ešte nepoznali posolstvo o živom Bohu a o Spasiteľovi – Ježišovi Kristovi.

Možno sa nám zdá toto správanie sa ľudí veľmi poverčivé až fanatické, ale musíme mať na mysli situáciu v ktorej žili. Ich správanie by sme ináč nepochopili.

Barnabáša pomenovali Jupiterom a Pavla Hermesom. Hovorili, že bohovia sa pripodobnili ľuďom a zostúpili k nim a chceli im obetovať.

Miestna legenda v Lystre hovorí o tom, ako najvyšší boh Jupiter a jeho syn Hermes sa preobliekli za smrteľníkov a raz navštívili tamojší hornatý kraj Frygiu. Zakrývali svoju totožnosť a hľadali pohostinnosť u ľudí, ale boli tisíckrát odmietnutí. Nakoniec však našli ubytovanie v malej chalúpke s podlahou zo slamených snopov a rákosia z močiara. Tam žili starí dedinčania, manželia Filémón a Baukis, ktorí ich pohostili zo svojich skromných prostriedkov. Neskôr sa im bohovia odmenili, ale zároveň záplavou zničili príbytky tých, ktorí ich nepozvali k sebe.

Túto starú legendu opísal básnik Ovidius v diele Premeny.

Lystrania poznali tento príbeh, ktorý sa dotýkal obyvateľov susednej Frýgie. A boli rozhodnutí, že keby ich kraj navštívili bohovia, určite by nechceli znášať takýto zlý úděl, ako nepohostinná Frýgia. Tento vzťah Lystry ku týmto božstvám bol doložený aj nápismi a kameným oltárom, ktoré boli objavené neďaleko Lystry a ktoré dokazujú, že Zeus a Hermes boli spoločne uctievaní ako miestni bohovia – ochrancovia.

Lystrania na základe tejto starej legendy a zvlášť dôsledkov kvôli odmietnutiu boli obozretní vo svojom jednaní.

Boh pracuje vo svojej prozreteľnosti. Lystrania žili v očakávaní, že môžu k nim zostúpiť bohovia. Pán Boh využil ich očakávanie na to, aby medzi nich poslal misionára cez ktorých vykoná mocný čin. Tento skutok sa stáva prostriedkom k tomu, aby sa Lystrania zastavili. A aj keď ich prvá reakcia ukazuje na ich pohanské správanie, predsa sú ochotní rešpektovať Pavla a Barnabáša a môžu zvestovať slovo života.

Rázne odmietnutie obetovania – roztrhnuté rúcha – jasný poukaz komu patrí sláva.

Vzdať inému česť ako živému Bohu je rúhaním.

Roztrhnuté rúcha sú prejavom zdesenia a zároveň odmietnutia. Bol to rázny protest proti zámeru spojený s nalievavým presvedčaním a vysvetľovaním.

Pri nesení evanjelia nemá byť ani malý náznak oslavy človeka.

Ten čo zvestuje (veriaci) aj ten čo počúva (neveriaci) sú zahrnutí rovnakou milosťou a láskou Božou.

Každé jedno pripustenie akejosi oslavy, či vzdávania úcty človeku odoberá zo slávy Toho, ktorému patrí všetka česť a sláva.

Pavel a Barnabáš sa nedali „opiť“ slávou!

b) Pavlova kázeň (14,15b-18)

Má pred sebou pohanov. Keď rozprával k Židom, mohol sa oprieť o Starú zmluvu, ktorú Židia dôverne poznali.

V Lystre dáva Pavel dôraz na obyčajný okolitý svet, ktorý poznali a videli.

Prosil ich, aby sa obrátili od márnosti uctievania modiel k živému a pravému Bohu. Hovoril o živom Bohu ako o Stvoriteľovi nebe, zeme a mora a všetkého, čo je v nich.

Pavel v Aténach

Atény:

- veľkolepé staré antické mesto sa stretá s veľkolepým človekom, ktorý nesie veľkolepé posolstvo!
 - svet pohanov a ich božstiev – tam sa uctievali všetky poznané božstvá vtedajšieho sveta
- popredné mesto tej doby – metropola vzdelanosti, v ktorej pôsobili filozofi ako Sokrates, Platón, Aristoteles

a) Čo videl Pavel v Aténach? (v. 16)

Pavel si všimá v čom žijú ľudia – v modlárstve, vzývaní modiel.

Pavel si teda všimá ich duchovné pozadie života. Vedel, že to duchovné ovplyvňuje život.

Atény boli zaplavené modlárstvom.

Bolo tam veľmi veľa oltárov, svätýň, chrámov – to všetko bolo vzývaním najrozličnejších božstiev.

Jeden rímsky satirik vo vtedajšej dobe povedal, že „v Aténach ľahšie nájdete boha než človeka“.

Aténčania boli veľmi horliví v uctievaní božstiev.

Vrchol uctievania tvorila obrovská socha bohyně Athény, ktorá bola zo zlata a slonoviny – v ruke mala kópiu, ktorej lesknúci hrot bolo vidieť zo vzdialenosti viac ako 60 km.

Inde zasa stáli modly Apollóna, ktorý bol patrónom mesta, a ďalších bohov Olympu. Boli nádherne zhotovené – z kameňa a mosadze, ale i zo zlata, striebra, slonoviny, mramoru.

b) Čo prežíval Pavel v Aténach? (v. 16)

Keď Pavel videl mesto oddané modloslužbe „rozhorľoval sa v ňom jeho duch“. Možný výstižnejší preklad: „veľmi ho to znepokojovalo“.

A. 2. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie pohanov

Zlatý verš - : Chod'te teda, činite mⁱ učeník^mi všechny národy... a učíte ich zachovávat' všechny,

čokol'vek som vám prikázal. Mt 18, 19 - 20

Pre mladšie deti: Chod'te teda, činite mⁱ učeník^mi všechny národy. Mt 18, 19^a

Pre lepšie pochopenie, čo sa vtedy v Pavlovi dialo, je dobre poznať presný význam použitého gréckeho slova „paroxysmus“. T. zn. ako by ho bol chytil záchvat, niečo provokatívne, čo prebúda hnev. Pavla situácia v Aténach provokovala k tomu, aby niečo robil. Dobre je porovnať s tým, čo prežíval Mojžiš, keď po návrate z vrchu videl modlárstvo svojho ľudu okolo zlatého teľaťa (2.M 32). Ako vníma Boh modlárstvo svojho ľudu? – Iz. 65,2-3; Oz. 8,5; 5.Mojž. 9,7.18.22; Ž 106,28-29 – ako „popudzovanie“, akési provokovanie k hnevu, zármutku a rozhorčenosti.

c) Čo Pavel urobil? (v. 17,17-18a)

Pavel nezostal nad modloslužbou v Aténach iba zhrozený. Nebola to iba negatívna reakcia na túto situáciu. Jeho reakcia bola pozitívna, konštruktívna – prináša svedectvo.

Spravodlivé rozhorčenie nad situáciou ľudí viedlo Pavla k tomu, že otvoril ústa k svedectvu.

Pavel sa prihováral ku trom skupinám:

a) Židom a pohanom, ktorí uverili v jediného Boha - v synagóge. Stretával sa s nimi najskôr v sobotný deň – sviatočný deň pre Židov. Neboli tam len Židia, ale aj tí, ktorí z pohanov prijímali vieru v jediného Boha.

V synagóge Pavel mal na čom postaviť svoju zvesť na Starej zmluve. Objasňoval Krista, o ktorom bolo napísané v Písmach a spojil to z historickým Ježišom, ktorý žil na tejto zemi. A tieto dva obrazy spojil v jednoliate poslanstvo o Spasiteľovi, ktorý prišiel zachrániť hriešnikov.

b) Ktorí tam práve boli (iní preklad – „okoloidúcim“) – na agore (na námestí, tržnici). Bolo to veľké priestranstvo, kde denne prešlo veľmi veľké množstvo ľudí. Nerečnil na nejakom podstavci z jedného miesta. Pravdepodobne chodil po tržnici a kde s kým sa pustil do rozhovoru. Robil to každý deň. Tento spôsob dialógu je veľmi dobrý prostriedok rozhovoru medzi štyrmi očami – nie sú zábrany z toho, že niekto tretí načúva. Ďalšia osoba pri rozhovoroch môže pôsobiť rušivo. Tento spôsob predtým použil Aténom dobre známy známy filozof Sokrates. V Aténach bola táto metóda zaužívaná a normálna.

c) Epikurejským a stoickým filozofom. Tí sa s ním začali prieť. Skončilo to na Areopágu – tam, kde sa prezentovali nové učenia.

Filozofické smery:

- epikurejci zdôrazňovali, že bohovia sú ľuďom veľmi vzdialení a ľudia ich nezaujímajú, svet závisí na náhode a po smrti nie je žiaden život ani súd – preto únikom pred problémami má byť oddávanie sa potešeniu – zvlášť užívanie si rozkoší;

- stoici – verili v najvyššie božstvo, ktoré ale stotožnili s vesmírom; svet je riadený osudom; ľudia sa majú podriadiť a znášať bolesti.

Pavel reagoval na tieto názory vo svojej reči. Poukazuje na aktivitu osobného Stvoriteľa a na dôstojnosť ľudskej bytosti ako Jeho „detí“. V jeho odpovedi sa ozýva istota, že súd bude a preto vyzýva ihneď ku pokániu.

d) Pavel hovorí na Areopágu

Všetko, čo Pavel robil v Aténach, akosi smerovalo k základnému bodu – predniesť evanjelium svetoznámej súdnej rade v Aténach. Tá zasadala na Areopágu.

Areopág bol predtým miestom, kde sa schádzal najúctyhodnejší súd starovekého Grécka. Za Pavlových čias sa tam súdili už iba niektoré prípady. Tento súd mal už iba obmedzenú súdnu moc. Jeho členovia boli skôr dozorcami nad náboženstvom, morálkou a vzdelaním v meste dohliadal nad mravným životom mešťanov a na výchovu mládeže. Teda bola to najvyššia súdna rada. Obdoba ústavného súdu. Areopág bdel nad zákonmi a nad ich zachovávaním, mohol klásť odpor proti uzneseniam, v ktorých bolo zrejme, že sa porušuje ústava, alebo sa poškodzuje štát. Členstvo v Areopágu bolo doživotné.

Pavel na Areopágu nebol súdený, ale bol pravdepodobne pozvaný pred neoficiálne zhromaždenie filozofov. Jeho reč vzbudila veľký ohlas.

Pavel vyriekol 5 jasných charakteristík – dôvodov živého Boha:

a) v. 24

Boh je Stvoriteľom vesmíru.

- epikurejci dávali dôraz na to, že všetko je náhodne poskladané z atómov;

- stoici hovorili, že boh je vo všetkom – aj v dreve, aj v kameni

Pavel im tak hovorí, že Boh je osobným stvoriteľom všetkého a je zároveň osobným Pánom všetkého, čo stvoril.

Boha sa preto nedá uzamknúť do postavených svätyň, ani do ľudských teórií ani predstáv.

b) v. 25

Boh je nositeľom života

Boh udržuje život – je nad tým, čo sám dal pre tento svet.

Je nebezpečné tvrdiť, že Boh potrebuje našu starostlivosť, našu podporu. On nie je závislý na človeku, ale človek závislý na Ňom.

c) v. 26-28a

Boh je panovníkom všetkých národov.

Z toho vyplýva:

- Boh je nad všetkým, čo sa deje. Dejiny a hranice každého národa sú v Jeho moci.

- Božím zámerom je, aby Ho ľudia hľadali – Boh stvoril človeka s túžbou po Bohu. A záleží, nakoľko človek túto túžbu naplňa.

Pre hľadanie tu použil Lukáš slovo vo význame „slepca, ktorý okolo seba šmatrá“. Tým chce naznačiť, že človek žije v slepote hriechu.

Hriech ľudí odcudzuje od Boha. Ale to neznamená, že Boh sa nás vzdal, že sa od nás vzdialil, že Mu prestalo záležať na človeku, žeby sa Mu bol človek stal ľahostajný.

A tu Pavel cituje ich básnika – Epimenida z Knozu na Kréte, ktorý žil 600 rokov pred tým: „Ním žijeme, hýbeme sa a trváme.“

d) v. 28b-29

Boh je otcom ľudí.

Tu je zase citáť ďalšieho ich autora – Arata, ktorý žil 300 rokov predtým – a pochádzal z oblasti Cilície – odkiaľ pochádzal Pavel.

Je pozoruhodné, že Pavel tu takto citoval dvoch pohanských básnikov. Aj keď títo dvaja nemysleli vtedy na Hospodina, ale mysleli na svojho Dia, či Zeusa, Pavel to mohol použiť ako argument, že vyriekli niečo, čo pri ich bohoch sa nemôže naplniť, ale toto slovo platí o živom Bohu.

To sú silné argumenty proti všelijakému modlárstvu. Či to bolo vtedy, či dnes, či je primitívne, alebo premyslené, či sú modly kovové, či je to iba v mysli človeka – v predstavách. Modlárstvo sa snaží totiž boha obmedziť hranicami a miestom pôsobenia – napr. magický

A. 2. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie pohanov

Zlatý verš - : Chod'te teda, činite mĕ učeníkmĕi vŝetky národy... a učiac ich zachovávat' vŝetko, čokol'vek som vám prikázal. Mt 18, 19 - 20

Pre mladšie deti: Chod'te teda, činite mĕ učeníkmĕi vŝetky národy. Mt 18, 19a

kameň bude pôsobiť iba vtedy, keď ho budem mať na krku.

Živého Boha sa však nedá ovládnuť – On je neobmedzený Stvoriteľ. On nie je závislý na tom, aké Mu dáme možnosti, lebo On je nositeľ života

e) v. 30-31

Boh je sudcom sveta.

Pavel sa vracia ku nevedomosti človeka. Aténčania priznali svojim nápisom na oltári, že nepoznajú boha a Pavel ich usvedčil z ich nevedomosti. Teraz prehlasuje, že takáto neznalosť vedie k odsúdeniu.

Pavel poslucháčom na Areopágu oznamuje 3 nemenné fakty o súde:

- i. súd bude všeobecný – „bude súdiť svet“ – živých i mŕtvych; veľkých i malých; nikto nebude môcť uniknúť.
- ii. súd bude spravodlivý – „spravodlivo bude súdiť“ – nič sa nebude dať prekrúcať.
- iii. súd bude konečný – dôkaz o tom, že Boh zveril súd do rúk svojho Syna dal Boh tým, že Ho vzkriesil z mŕtvych. Vzkriesením bol Ježiš obhájený a prehlásený za Pána i Sudcu.

Zmienka o vzkriesení sa stala kameňom úrazu.

Reakcia na slovo o vzkriesení – čítajme v. 32-34:

- jedni prepukli v smiech – slovo sa stalo bláznovstvom pre tých, ktorí neuverili;
- pre druhých to bolo prisilné slovo – radšej inokedy
- ale boli aj takí, čo sa pripojili k Pavlovi – o tých platí spomenuté slovo v 1. Tes. 1,9. Je tu menovaný muž Dionýz z Areopágu, o ktorom sa traduje, že bol prvý aténsky kresťanský biskup a mučeník.

Motivácia :

Hádzanie loptičkou do koša.

Na vzdialenosť cca 3 m (v závislosti od veku detí) zavesiť alebo položiť nádobku, do ktorej má dieťa hodiť loptičku (ping-pong alebo mäkkú tenisovú). Dieťa vidí, kde má hádzať. Potom mu zaviažte oči, a pri nádobe použite zvuk triangu, aby sa vedelo zorientovať. So zviazanými očami je tento hod oveľa ťažší. Je možná obmena - najprv hádzať „normálne“, potom so zviazanými očami.

Výklad :

Prečo sa vám ťažšie hádzalo so zviazanými očami? Na čo ste museli dávať pozor? (Je zrejmé, že deti budú hovoriť o horšej orientácii v tme, o nutnosti pozorne počúvať zvuk triangu, možno aj o ohľaduplnosti ostatných detí - či boli ticho, alebo rušili.)

Aj Pavel pri svojej práci (službe) potreboval mať pozorné uši. Prečo?

1. Aby dobre počul Boží hlas. Teda aby vedel, čo má robiť, kam má ísť a čo hovoriť. Pavel mal úlohu - ísť hovoriť o jedinom živom Bohu a o Spasiteľovi aj tým ľuďom, ktorí v Neho neverili. Pavel vedel, čo Pán Ježiš povedal pred vstupom na nebesá „...činite mi učeníkmi vŝetky národy...“. Pavel išiel k ďalším národom, nie iba k Židom. Nebola to vždy ľahká a jednoduchá cesta, ale Pavel chcel byť poslušným. A chcel aj ďalších pozývať, aby sa stali žiakmi v Božej škole. Aby mohli poznať cestu do večnosti. Vieš, ako sa na naše územie dostala zvesť o živom Bohu a Spasiteľovi? (v závislosti od veku detí možno nechať ich, aby hovorili o tom, čo sa naučili v škole, môžeme ich doplniť - v škole často vedia o Cyrilovi a Metodovi hlavne ako o ľuďoch, ktorí tu konali kultúrno-osvetovú prácu. Je dobré im povedať o ich hlavnom zámere pri vstupe na územie Veľkej Moravy, a to je priniesť zvesť o Ježišovi Kristovi. Ak ešte nepočuli o týchto mužoch, môžeme si pripraviť krátky vstup o ich hlavnom dôvode a práci.) Hovoril si už ty s niekým, kto dovtedy nevedel nič o Pánu Ježišovi?

2. Aby počul, čo rozprávajú ľudia, ku ktorým prichádzal. Počúval, v aké božstvá veria. Počúval, či hľadajú pravého Boha. A počúval, či dobre rozumejú tomu, čo im on, Pavel, hovoril. Všimni si, že Pavel na rozdiel od Petra nehovoril o tom, čo sa píše v Starej zmluve. Vedel, že ľudia, s ktorými sa rozprával, nepoznajú Písma. Preto im povedal dôležitú správu o Bohu tak, aby jej mohli rozumieť. Že živý Boh je Stvoriteľom všetkého, čo môžu vidieť. Že je Pánom nad svetom, aj nad každým človekom (doporučujem z Poznámok ku textu vybrať to, čo bude pre deti najlepšie na porozumenie). Pavel dával pozor aj na to, aby ľudia nevzdávali chválu jemu, Pavlovi, ale aby chválili Boha. Je to dobré, ak si to zapamätáme aj my. Ak nás niekto pochváli, že vieme mnohé veci o Pánu Bohu (čo sme sa už naučili v Božej škole), tešme sa z toho. Zároveň povedzme aj to, že sme vďační Pánu Bohu za to, že Ho môžeme poznávať. A že On nám dáva odvahu, aby sme o Ňom hovorili aj iným ľuďom.

Keď Pavel dohovoril, nestala sa taká „obrovská vec“ ako keď dohovoril Peter. Pavlovi sa mnohí smiali, keď hovoril o vzkriesení Pána Ježiša. To sa môže stať aj nám - že sa budú smiať našej viere. Môže nás to bolieť, môžeme byť z toho smutní. Nech nás povzbudí udalosť z Pavlovho života. Pavel mal rovnaké ťažkosti, a stále poslúchal Pána Boha. To, čo sa naučil v Božej škole, chcel hovoriť aj ďalším.

Možno poukázať na prácu misionárov dnes - Prekladatelia Biblie, Misia na Níle, aktivity v Children Garden v Keni, jednotlivci, ktorých vysielala cirkev. Aby deti mali možnosť vedieť o ich práci aj o tom, že sa za nich môžu modliť. Môžete urobiť napr. mesačnú zbierku na podporu ich práce. Títo misionári pokračujú v pozývaní na cestu spásy medzi ľuďmi, ktorí ešte nevedia a neprijali Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa. V prípade, že sa napr. vo vašom okolí bude konať stretnutie s niektorými misionármi (aj z tých organizácií, ktoré sú tu spomenuté), využite príležitosť byť tam s deťmi. Je to dobrá príležitosť, ako potom na besiedke hovoriť o naplňaní Ježišovho misijného príkazu pre „všetky národy“.

Alternatíva :

Na túto aktivitu môžeme požiadať o pomoc niekoho zo zboru, napr. mládežníka, ktorého deti nepoznajú, nie je to však nutné. Pre menšie deti je možno dobré, ak je to niekto, koho poznajú (vedúci), aby nemali strach. Tento človek sa preoblečie za bezdomovca – tj nejaké otrhané šaty, prípadne tmavé líčenie na tvári. Potom môžeme deti poprosiť, aby skúsili – spolu alebo individuálne – povedať tomuto človeku niečo o Pánu Bohu – najlepšie nejako prerozprávať evanjelium, najmä mladším deťom je potrebné pomôcť. S dotýčným človekom sa dohodneme, aby sa pýtal na slová a pojmy, ktoré ľudia mimo cirkvi nepoznajú alebo im zle rozumejú, aby deti boli nútené rozmýšľať, ako sa to dá povedať ináč. Môžeme to potom zaplikovať, že ku každému musíme pristupovať ináč, s iným slovníkom atď.

Je možná obmena tejto aktivity: Vyberieme verš z Písma (môže byť aj tento zlatý veršik) a necháme deti, aby „prerozprávali“ tento verš tak, aby mu porozumeli aj „nie cirkevní“ ľudia. Vedme deti k tomu, aby zachovali biblickú pravdu vyjadrenú v danom verši. Rovnako sa pri tejto aktivite dá spomenúť, ako dnes postupujú prekladatelia Biblie v jednotlivých národoch, ako hľadajú výrazy, ktorým domorodci rozumejú, a zároveň dbajú na to, aby preklad bol pravdivý z pohľadu celého Písma.

Deti sa učia zlatý veršik (táto časť môže byť pokojne aj na začiatku, i keď to možno zvykneme robiť skôr na konci) a následne majú mladšie namaľovať a staršie napísať, čo to podľa nich znamená. Mladším deťom môžeme veršik rozdeliť na viac častí a každý nakreslí

A. 2. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie pohanov

Zlatý verš - : Chod'te teda, činite mĕ učeníkĕmi vřetky národy... a učiac ich zachovávat' vřetko, čokol'vek som vám prikázal. Mt 18, 19 - 20

Pre mladřie deti: Chod'te teda, činite mĕ učeníkĕmi vřetky národy. Mt 18, 19^a

len jednu část – napríklad „chod'te“ budú nohy a podobne. Starří prerozprávajú, čo podľa nich verřík znamená. V priebehu lekcie je možné sa odvolať na názory a postrehy detí.

Piesne :

Či si veľký a či malý
Moje malé svetielko
Učiň ma, Bože, svetielkom
Aj keď som len malý chlapec

Modlitba :

Vďaka za ľudí, ktorí nám (deťom) rozprávajú alebo rozprávali o PB
Prosba o to, aby sme aj my (deti) vedeli ďalřím ukázať na PB
Prosba o misiu vo svete

Opakovanie :

O kom sme sa rozprávali?
V akom meste sa rozprával s ľuďmi?
Poznali predtým títo ľudia PB?
Ako sa s nimi musel rozprávať?
Ako ľudia reagovali?
Ako reagujeř ty, keď ti niekto hovorí o Pánovi Ježiřovi?

Použitá literatúra :

1. Biblia
2. Novotný – Biblický slovník
3. Scripture Union – biblický tábor Bojuj dobrý boj

Tému vypracovala :

Lubica Matisová - CZ ECAV Batizovce

A. 3. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie mať spôsob života

Zlatý verš : Pod'te za mnou a urobím vás rybármi ľudí. Mt 4, 19

Ciel lekcie :

Aby deti porozumeli, že Pán Ježiš pozýva ľudí do Božieho kráľovstva bez ohľadu na ich schopnosti. Aby poznali, že učeníci uverili svedectvu o PJ a išli za Ním, aj keď nemali ďalšie dôkazy o tom, kým On je.

Vysvetlivky k textu :

Lovenie rýb bolo podľa skúseností najvýhodnejšie v noci a nadržanom, nie za bieleho dňa, kedy kázal spustiť siete Pán Ježiš. Rybári (Šimon, bratia Zebedoví) poznali, že Pán Ježiš nie je závislý na ľudskej múdrosti a skúsenosti a že môže veci zmeniť aj napriek ich predstavám, a tak sa rozhodli ísť za Ním.

Galilejské more = Genezaretské jazero, jazero v Izraeli obklopené horami. V blízkosti jazera sú veľmi vysoké teploty, v lete v tieni 38-40°C. Jazero je veľmi bohaté na ryby, vďaka čomu bolo okolie jazera za Ježišových čias (na rozdiel od dnešných dní) jednou z najhustejšie osídlených oblastí v Izraeli.

Baránok Boží – súvislosť so židovským sviatkom Paschy (vyvedenie z Egypta), nie sviatkom Yom Kippur, ako sa často môže zdať. Pri tomto sviatku bol baránok zabitý, aby Izraelci prežili, keď pôjde po Egypte anjel zhubca a bude biť všetko prvorodené, krv na verajách dverí ich od toho zachránila. (porovnaj Ex 12 a 1.Kor 5,7)

Ján Krstiteľ – bratanec Pána Ježiša, z kňazského rodu, sám sa však kňazom v židovskom ponímaní nestal, posledný zo starozmluvných prorokov, aj keď sa o ňom píše až v novej zmluve, pôsobil však predtým, než začal svoje obdobie pôsobenia Pán Ježiš a účelom jeho služby bolo poukázať na Pána Ježiša a príchod Božieho kráľovstva a „pripraviť Mu cestu“ (porovnaj Iz 40,3 a Mt 3,3). Žil skromným, asketickým životom a aj tým nastavoval zrkadlo ľuďom, ktorí k nemu prichádzali. Napriek tomu, že neurobil žiaden zázrak, týchto ľudí nebolo málo. Vyzýval ich k pokániu a následne keď činili pokánie – tj ľutovali svoje hriechy a chceli sa zmeniť – ich krstil. Pokrstil aj Pána Ježiša, aj keď najprv nechcel. Priamo – ako aj v tomto príbehu – poukazyval na to, že Pán Ježiš je ten, ktorý mal prísť a ktorého ohlasovali proroci.

Motivácia 1 :

Podľa času pripravíme pomôcky buď my, alebo to necháme urobiť deti.

Pomôcky: „udice“, ktoré majú ako „háčik“ malý kúsok magnetu, stačí aj nitka na ktorú ten kúsok magnetu pripevníme, ryby z papiera, ktorým dáme na „ústa“ kancelársku spinku, aby sa dali na magnetické udice chytiť. Spinku je dobré zakrútiť, aby sa nezošmykla pri rybačke.

Ak urobíme rybky z kriedového papiera, môžeme ich dať aj do lavóra s vodou, inak ich uložíme buď do lavóra bez vody, alebo na zem, a deti majú chytať pripravenými udicami. Hru môžeme rôzne obmieňať, napr. deti stoja na stoličkách a majú ryby chytať takto, alebo im dáme časový limit, alebo majú vychytať všetky ryby...

Motivácia 2 :

Môžeme sa s nimi rozprávať, či poznajú nejakých rybárov, či boli už niekedy na rybačke, kedy ryby najlepšie berú, jednoducho vytvoriť „rybársku“ atmosféru, ktorej môže dopomôcť aj prípadná rybárska výzdoba miestnosti – udice, návnady, modré plachty/krepový papier, ... Podľa odpovedí to potom môžeme využiť počas výkladu.

Motivácia 3:

Uložíme do krabičky od elektroniky (alebo niečoho iného, napr. bandasky od benzínu, v čom neočakávame sladkosti) cukríky, takýchto nádob môžeme spraviť aj viac. Krabičku alebo obal od cukríkov necháme prázdny, prípadne tam dáme uhlie, zemiaky alebo niečo podobné. Všetko podávame tak, aby nebolo vidieť či je v ktorej nádobke alebo obale, ale aby deti mohli vidieť, aké majú možnosti – krabička od elektroniky, bandaska od benzínu, obal od cukríkov... Deťom povieme, aby šli k napr. bandaske, že tam sú cukríky. Podľa reakcie detí – veria nám, neveria nám a idú si cukríky vybrať z krabičky od cukríkov alebo iné, to potom ďalej zaplikujeme.

Motivácia 4:

Obmena hry „ovocný košík“. Deti sa nemenia podľa ovocí, ale podľa toho, čo má kto rád, napr. vedúci začne a povie „vymenia sa všetci tí, ktorí majú radi mačky“ a v tomto duchu má hra aj pokračovať – čo má kto rád, čo kto rád robí alebo nerobí. Toto môžeme použiť k tomu, že za Pánom Ježišom išli rôzni ľudia, ale jedno mali spoločné – uverili Mu.

Výklad :

Biblický text výkladu je pomerne obsiahly. Azda by bolo vhodné si vybrať tú časť, ktorá je pre danú skupinu a vek detí najvhodnejšia preto, aby porozumeli hlavnej myšlienke lekcie.

Skús si predstaviť, že je z teba pán prezident (podľa okolností a v závislosti na veku detí možno zvoliť inú dôležitú osobu). Môžeš si vybrať svojich poradcov, ktorí ťa budú zastupovať v tvojej neprítomnosti. Podľa čoho si budeš vyberať? (kritériá na výber zapisujte na hárok papiera. Nekomentujte. Je dobré deti povzbudiť, aby sa nebáli hovoriť o vlastných kritériách, aj keď budú výrazne odlišné od iných detí. Každý prezident má právo na vlastný výber. Je dobré si tento hárok papiera odložiť a vrátiť sa k odpovediam detí v ďalších lekciách – Povolanie Židov (Peter), Povolanie pohanov (Pavel). Môžu vzniknúť zaujímavé porovnania medzi naším výberom a výberom Pána Ježiša. Snáď pri ďalších lekciách bude zrejmejšia Božia múdrosť – už pri povolaní mal On svoj plán s tým, ako Mu budú konkrétni ľudia slúžiť).

Pán Ježiš si tiež vybral skupinu ľudí. Mali to byť Jeho učeníci. Učeník sa učí. Títo mužovia mali čas asi 3 roky na to, aby počúvali slová Pána Ježiša, aby pozorovali Jeho správanie, aby poznávali Božiu lásku a spravodlivosť. A aby pri Pánu Ježišovi mohli poznávať sami seba.

Pán Ježiš keď povolával týchto ľudí, aby boli Jeho učeníkmi, nedal im napísať test, aby zistil, kto je najmúdrejší, a toho si vybral. Ani nemuseli absolvovať žiadnu skúšku odvahy, a do ďalšieho kola prešli iba tí, ktorí mali nad (napr.) 20 bodov. Ani nemuseli recitovať, aby Pán Ježiš poznal, či sú dosť výreční. Dokonca im na začiatku ani nehovoril o všetkom, čo spolu prežijú. A už vôbec nespomenul, ako ujdú z Getsemanskej záhrady. (A pritom všetko z toho, čo sme vymenovali – múdrosť – aj vo význame zapamätania si, odvahy, výrečnosť, aj ich zbabelosť – učeníci neskôr s Ježišom zažili.) Pán Ježiš ich pozval, a oni Ho nasledovali.

Pozvanie Pána Ježiša na cestu do Božieho kráľovstva je rovnaké aj dnes. Pozýva každého, kto o ňom počuje, číta si o ňom. A každý, kto Ho nasleduje, sa stáva žiakom v Jeho škole. Učí sa od Pána Ježiša. Preto, aby mohol kráčať po „úzkej ceste“ a aby mohol aj iným rozprávať o Pána Ježišovi a pozývať ich na túto cestu.

Pán Ježiš od začiatku vedel, prečo chce týchto mužov učiť. Nebolo to preto, aby sa učeníci mali pri ňom dobre a nič nemuseli robiť. Ani preto, aby mali nejaké výhody. Ani preto, aby Pán Ježiš mal komu rozkazovať. Vybral si ich, aby – keď sa On vráti do nebeskej vlasti – oni sami mohli učiť iných. Aby mohli aj ľuďom, ktorí sa s Pánom Ježišom nestretli osobne, rozprávať o ňom – Spasiteľovi.

Možno počuť o učení sa ešte aj pri Pánu Ježišovi sa ti nemusí páčiť. Zase škola! Zase učenie! Pán Ježiš však nehovorí, že sa MUSÍŠ učiť. On ťa pozýva, aby si sa MOHOL učiť. Od Neho a o ňom. Nie je to učenie sa spamäti celých častí z Biblie, ani písanie písomiek a testov. Je to učenie sa tomu, aký Pán Ježiš je. A čo On urobil. Aby sme vedeli, aké správne slová používať. Ako mať rád kamaráta, s

A. 3. - Povolanie mení spôsob života

Zlatý verš : Pod' te za mnou a urobím vás rybármi ľudí. Mt 4, 19

Aktivita 1 :

ktorým sa možno ostatní nechcú kamarátiť, lebo má horšie známky, alebo horšie oblečenie. Aby sme vedeli, čo odpovedať, ak sa nás napríklad spolužiak spýta – prečo vlastne chodíš do kostola (na besiedku, na nábožko)?

Kto sú ľudia, ktorí teba lovia (hovoria ti o Pánu Ježišovi)? (otázka pre deti, dobré je, aby ja vedúci zodpovedal túto otázku, deti sa potom posmelia a deti majú možnosť spoznať vedúceho ☑), môžu potom týchto ľudí modelovať z plastelíny, kresliť, kresby sa potom môžu vystaviť na nástenku (ak je táto možnosť, či už v mieste stretávania sa alebo v kostole) a celá nástenka sa môže niesť v „atmosfére jazera“, vystaviť možno aj plastelínové výtvy – pokiaľ je niekde táto možnosť.

Aktivita 2 :

Pre starších – pokiaľ to je možné, zadovážiť fotky detí – buď ich fotiť na začiatku besiedky a počas besiedky to vytlačiť, alebo požiadať rodičov, aby doniesli fotku dieťaťa. Tieto fotky deti nalepia na väčšie papiere – napr. A4, podľa veľkosti fotiek – a domaľujú „prostredie“, napr. ak je fotka foteňá vonku, môžu domaľovať ďalšie stromčeky, trávu, kvety, atď. Pokiaľ nie je možné zaobstarať fotky, deti sa nakreslia na papier a nakreslia si rovno aj prostredie ☑. Tieto výtvy potom môžeme porovnať a opäť vyzdvihnúť to, že aj keď sme rôzni, všetci môžeme ísť za PJ. Je možné potom z toho urobiť aj nástenku, alebo to nechať deťom domov a napísať/nalepiť vytlačené (príloha) posolstvo, že aj keď sme rôzni, máme jedného Pána.

Modlitba :

- vďaka za ľudí, ktorí nás vedú k PJ
- prosba, aby sme aj my (myslené sú deti ☑) mohli v budúcnosti učiť iných o PJ
- modlitby za misiu vo svete – o tej by bolo dobré niečo aj povedať predtým, než povieme tento námet, napríklad ak vieme o nejakom konkrétnom misionárovi

Piesne :

Moje malé svetielko
Galilejskí rybári
Náš Pán všetky deti ľúbi
Boh ľúbi ma

Použitá literatúra :

Biblia
Adolf Novotný – Biblický slovník

Doplňkové aktivity

Pracovný list – ryba pozerá na návnadu, pre menšie deti, môžeme im povedať, že o ich srdiečka sa nepokúša len PJ ale aj satan, a že sa treba rozhodnúť, komu dajú svoje srdiečko, vedúci opäť môže zdôrazniť, že on sám ho dal PJ a že to neľutuje, lebo to je najlepšie rozhodnutie v živote.

Ťažko vypracovala :

Alenka Findrová - Veľký Slávkov, TAS

A. 4. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie mať smer života

Zlatý verš: *Premeňte sa obnovením mysle, aby ste rozsudzovali, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. Rim 12, 2*

Ciel lekcie:

Deti by mali porozumieť, čo sa stane s človekom, ktorého Pán Boh premení, zmení. Že to nie je premena vonkajšieho vzhľadu a výzoru, ale premena srdiečka a rozmyšľania, a následne z toho prameniace premenené konanie. Deti by mali pochopiť, že keď sa stretnú s Pánom Ježišom, začnú vidieť veci vo svojom živote správne. Mali by pochopiť, že Pán Ježiš chce od každého osobne, aby zmenil starý spôsob svojho života a rozhodol sa slúžiť Jemu.

Vysvetlivky k textu:

Saul znamená „prepožičaný od Boha“, alebo „vyprosený od Boha“. Jeho rímske meno Paulus znamená „malý, nepatrný“. Je to syn zbožných židovských rodičov z Tarzu (Sk 9,11; 21,39) z pokolenia Benjamín (Fil 3,5), od mladosti ho vyučoval Gamaliel v Jeruzaleme (Sk 22,3). Predtým sa vyučil zrejme od svojho otca remeslu – výrobe stanov (Sk 18,3) a neskôr – rovnako ako jeho otec – sa stal farizeom. Pri narodení prešlo na Pavla aj rímske občianstvo (Sk 22,28). Po obrátení sa stáva verným služobníkom Ježiša Krista a šíri evanjelium po celej Rímskej ríši. Pán Ježiš si z Pavla urobil užitočný nástroj svojho evanjelia.

O mužoch, ktorí Saula doprevádzali sa hovorí len, že nebol ischopní slova, keď počuli z neba hlas, ale nikoho nevideli. Vedú oslepeného Saula za ruku do Damašku.

Saul je na ceste do Damašku (viac ako 200 km od Jeruzalema), mesta v dnešnej Sýrii. Damašek bol známy ako kultúrne centrum a existoval už za Abrahámových čias (1M 14, 15).

Motivácia 1:

Deti, už ste mali niekedy kiahne? To sú také vyrážky, ktoré sa vám vyhodia po celom tele a veľmi svrbia. Pritom máte aj teplotu a musíte zostať v teple možno aj dva týždne. Je to veľmi nákazlivá choroba. Ale kto už raz mal kiahne, tak ich znova nedostane. Jeho telo sa im už vie brániť. Je to taká vnútorná premena. Keď ste v škole, alebo v škôlke s inými deťmi, nikto nevidí rozdiel medzi deťmi, čo už mali kiahne a medzi deťmi, ktoré ich ešte nemali. Všetci ste rovnakí na pohľad, ale vo vašom vnútri je tajný rozdiel. Kto už mal kiahne znova ich nedostane, hoci by aj deti okolo vás boli bodkované od kiahní.

A o takej podobnej vnútornej premene sa budeme aj dnes rozprávať.

Motivácia 2:

Hra: Sochy, sochy, premeňte sa. Jeden hráč je otočený chrbtom k ostatným a povie: Sochy, sochy, premeňte sa. Potom sa rýchlo otočí a kto sa ešte hýbe, alebo nevládze zostať nepohnuto stáť mení si s ním miesto, alebo vypadáva z hry.

Motivácia- dráma:

Lucia: Ahoj Elenka, videla si už môj nový mobil?

Elenka: Ukáž.. Jéj, ten je super! Mne naši mobil nechcú kúpiť, že vraj ho stratím...

Lucia: Mám tam aj super hry. A vieš čo? Poviem ti tajomstvo: Ja sa hrám pod lavicou dokonca aj na hodine, keď sa učiteľ nepozera. Spolužiačka Eva ma stále upozorňuje, aby som to nerobila, ale ja ju nepočúvam. Asi mi len závidí. Ona taký nemá, a videla si ako chodí oblečená? Je taká nemoderná... Čo povieš?

Elenka: Hm...

Evka: Ahoj Lucka, ako sa máš? Nechcela by si dnes poobede prísť ku mne domov? Príď aj s Elenkou, budeme sa spolu hrať s Barbinami.

Elenka: Tak čo, Lucka, pôjdeme dnes k Evke?

Lucia: No, vieš, nemala som ju rada, ani neviem prečo. Ale je veľmi fajn. Aj som sa zahanbila, že som ju nemala rada a ona ma pozvala k sebe domov. Teším sa už na poobedie. Ahoj.

Elenka: Tak ahoj, aj ja sa teším.

Výklad:

Tak ako sa menili tieto sochy v našej hre, tak ako ste sa menili, keď ste mali kiahne, tak sa premenil aj jeden človek o ktorom si dnes budeme rozprávať.

Bol to mladý muž. Bol veľmi múdry a dobre sa učil. Nikdy nechcel v ničom zaostávať. Keď sa už do niečoho pustil, tak to musel dokončiť, keby sa aj čo robilo. Pretože sa takto veľmi snažil, už za krátku dobu sa dostal tam, kde väčšina jeho kamarátov nie. Získal postavenie medzi ľuďmi z vyšších kruhov. Pochádzal zrejme aj z dobrej rodiny, a tak mu už v ceste za kariérou nič nestalo. Išiel si za svojím cieľom aj cez mŕtvolu.

V tom čase, keď on žil, nebolo ničím výnimočným to, keď niekoho popravili, alebo zabili kvôli nejakej nie veľmi závažnej veci. A raz bol aj on svedkom, keď jedného človeka, ktorý sa volal Štefan kameňovali. A úplne s tým súhlasil, lebo ten Štefan bol iný, ako ostatní židia. On veril a všetkým to aj hovoril, že verí v Ježiša Krista a robil v Ježišovom mene veľké znamenia a zázraky. Nikto mu to nevedel zakázať, tak ho odsúdili a ukameňovali. Štefan do poslednej chvíle svojho života sa modlil k Ježišovi. Náš mladý muž, ktorý sa volal Pavol, to všetko videl a to aj schvaľoval. Povedal si, že aj on pomôže vyčistiť svet od ľudí, ktorí boli ako Štefan, od kresťanov, ako sa nazývali, a že to zoberie veľmi prísne a nezľutuje sa nad nikým, kto verí v Ježiša. Tak sa Pavol vybral k veľkňazovi, a poprosil si od neho listiny na synagogy v meste Damask, kde sa schádzali kresťania, aby ich priviedol do Jeruzalema. Chcel priviesť každého, kto bude hovoriť o Ježišovi, mužov aj ženy, všetkých prívržencov nového učenia, Ved' oni v Jeruzaleme im ukážu ako majú veriť, a keď nie, skončia podobne ako ten blázon Štefan, myslel si v srdci Pavol. A vybral sa na cestu.

Ako sa blížil k Damasku, asi po piatich dňoch cesty pešo, stalo sa niečo zvláštne. Pavla ožiarilo odrazu svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu vravel: Pavol, Pavol, prečo ma prenasleduješ? A on odpovedal: Kto si, Pane? Odpovedal mu hlas: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Pavol sa triasol od strachu a bol veľmi prekvapený. Opýtal sa: Čo chceš, Pane, aby som činil? Chod' do mesta a povedia ti čo máš robiť! Bol príkaz, ktorý Pavol dostal od samého Pána Ježiša. Lenže Pavol tam nebol sám. Boli s ním aj iní mužovia, možno aj vojaci, ktorí išli spolu s ním na lov kresťanov, a oni ničomu nerozumeli čo sa stalo. Počuli síce hlas, ale nikoho nevideli. Keď Pavol vstal zo zeme bol premenený. Vôbec nevyzeral inakšie ako doteraz. Ale predsa bol iný. Niečo si všimli aj mužovia čo boli s ním Pavol totiž oslepol. Museli ho chytiť za ruku a viesť. Ale aj jeho srdce sa premenilo. Spoznal aj on Ježiša. To však zatiaľ nikto nevidel. Bola to taká vnútorná premena. Potom nad tým musel veľmi rozmyšľať, čo sa mu to vlastne stalo. A tak tri dni ani nejedol ani nepil.

Potom prišiel za ním učeník Ananiáš z Damasku. Poslal ho Pán Ježiš vo videní. On sa za neho modlil a Pavol znova začal vidieť. Povedal mu: Pán Ježiš, ktorý sa ti ukázal na ceste, po ktorej si prišiel, poslal ma, aby si zase videl a bol naplnený Duchom Svätým. Potom sa Pavol najedol a dal sa pokrstiť. Aj z Pavla sa stal človek, ktorý počúva Pána Ježiša. Odvtedy sa jeho život a to čo robil úplne zmenilo. Prijal pozvanie od Ježiša do Božej školy, a to úplne zmenilo smerovanie jeho života. Už kresťanov neprenasledoval, ale učil o Ježišovi a aj sám podľa toho žil. Stal sa novým človekom.

A. 4. - Povolanie do Božích lavíc - Povolanie mať smer života

Zlatý verš : Premeňte sa obnovením mysle, aby ste rozsudzovali, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. Rím 12, 2

Aktivita 1 :

Pavol, kým bol starým človekom, kým sa nestretol s Pánom Ježišom, mal vlastnosti ako starý človek, veľmi zlé. Potom, keď sa premenil, bol nový človek s novými vlastnosťami.

Deti nech urobia dvojice. Jeden z dvojice bude hrať pantomímou starú Pavlovu vlastnosť, a druhý z dvojice premenenú Pavlovu vlastnosť.

Dvojice môžu byť tieto, alebo si aj sami doplníte podľa seba. Zúril- tešil sa, dychtil- bol pokojný, prenasledoval- modlil sa, nemal rád Ježiša- miloval Ježiša, bol ctižiadostivý- bol pokorný, neveril- veril, kameňoval- bol kameňovaný, prenasledoval- bol prenasledovaný,....

Modlitba :

- aby Pán Ježiš premenil deti, ktoré Ho nepoznajú
- aby Pán Ježiš dal vytrvalosť viery deťom, ktoré sú premenené
- aby sme boli poslušní Pánovi Ježišovi

Piesne :

Vezmi Pane život môj
Ježiš, Ty máš meno najkrajšie
My sme tu všetci jedna rodina
Stoj, musím ti vyznať... (K trónu slávy 130)
Učiň ma Bože svetielkom... (K trónu slávy 235)
Keď sa ľudia opýtajú ... (K trónu slávy 241)

Opakovanie

1. Čo robil Pavol keď bol mladý?
2. Akú úlohu mal v Damasku?
3. Čo sa stalo pred mestom Damask?
4. S kým sa stretol v Damasku?
5. Čo sa stalo s Pavlovými očami?
6. Čo sa stalo s Pavlovým srdcom?

Použitá literatúra :

Biblia
Biblická konkordácia
Nový biblický slovník
Objevujme Bibli se školáky

Tému vypracovala :

Alenka Findrová - Veľký Slávkov, TAS

B. Božia abeceda št astného života

B. 1. - Každé písmeno je dôležité - Mt 5, 17-20

Zlatý verš - „Dokial sa nebo a zem nepomínú, nepomínú sa ani jediné písmenka, ani jediná čiaračka zo zákona, kým sa všetko nestane.“ Mt 5, 18

Ciel lekcie :

Deti by mali vedieť, že každé slovo, ktoré je napísané v Biblii, ktoré povedal Pán Ježiš je pravdivé. Všetko, čo Pán Boh sľúbil, sa stane alebo sa to už stalo. Každý deň by mali čítať Bibliu, pretože cez ňu sa nám prihovára Pán Boh.

Vysvetlivky k textu :

Jediné písmenko – doslovne „iota“= najmenšie písmenko v hebrejskej abecede.
Jediná čiarka – čiarky, ťahy, ktorými sa podobné hebrejské písmená od seba odlišujú. Oboje znamená ani najnepatrnejší, najmenší prepis zákona.

Motivácia 1 :

Scénka
Mama s Adkou čítajú z knižky rozprávku.
M: Adka, čo máte dnes čítať na domácu úlohu?
A: Túto rozprávku O veľkej lopte.
M: no dobre, tak čítaj.
A: V jednej dedine, úplne na kraji, stál domček. Mal štyri okná, dvere a červenú strechu. A v tomto domčeku býval Marek. Ale bol veľmi smutný. Nemal sa s kým hrať. Stôl sám na záhrade ...
M: Ako? Ešte raz.
A: S, t, stá, stál! Stál sám na záhrade.
M: No vidíš. Á a ô sú úplne iné písmenká. Zmeniš jedno písmenko a celé slovo je iné. Na to si musíš dávať pozor. No, čítaj ďalej.

Motivácia 2 :

Hra:
Doplň písmeno – deti rozdelíme na dve skupiny. Na tabuľu, papier nakreslíme rámčeky do ktorých budú vpisovať písmená. V skupine si deti určia vedúceho, ktorý bude vraviť nahlas písmená, na ktorých sa dohodne celá skupina. Ak sa písmeno, ktoré povedali nachádza v slove, vyberie sa jedno dieťa zo skupiny aby ho napísalo do rámčeka. Skupiny sa striedajú. Vyhráva tá, ktorá skôr uhádne slovo, ktoré má vzniknúť. Slová môžu byť napríklad zo ZV: písmenko, zákon, čiarka, ...
Reťaz zo slov – vedúci povie slovo, napr. Nebo, zem, ... Deti majú postupne vymýšľať slová na koncové písmeno, napr.: nebo – oceán – nos – sokol – lev... Deti sa striedajú a tak vytvárajú slovnú reťaz.

Výklad :

Pamätáte si, ktoré písmeno ste sa učili čítať ako prvé? A písať? Prečo je vlastne potrebné aby sme vedeli čítať? Je to preto, aby sme si mohli prečítať rôzne knihy, časopisy, listy, keď nám niekto napíše, aby sme sa mohli čítaním učiť nové veci. Kedysi dávno, keď žil Pán Ježiš vedeli len niektorí ľudia čítať a písať, nie všetci. Preto sa nové informácie dozvedeli iba tak, že im to niekto druhý povedal. Raz vyšiel Pán Ježiš aj so svojimi učeníkmi na vrch. Za nimi tam prišiel aj veľký zástup ľudí, ktorí chceli počúvať Pána Ježiša, chceli vedieť viac o Pánu Bohu. Pán Ježiš sa posadil a začal im rozprávať rôzne príbehy a podobenstvá, aby všetci uverili v Pána Boha. Niečo z toho, čo povedal je zapísané v Biblii. Pán Ježiš vždy hovoril len pravdu, nikdy neklamal. Preto všetko, čo je napísané v Biblii, že povedal Pán Ježiš, je pravda. Každé jedno slovo alebo veta je veľmi dôležitá, lebo hovorí o tom čo máš robiť, aký máš byť, aby si sa páčil Pánu Bohu. Aby bol s tebou spokojný. A predovšetkým hovorí o tom, čo Boh urobil pre teba. Ty máš veľké šťastie, že vieš čítať. Aj v dnešnej dobe veľa detí nevie čítať. Sú také chudobné, že nemôžu chodiť do školy, musia pomáhať rodičom zarábať peniaze, alebo musia sa starať o mladších súrodencov. A tak si nemôžu ani prečítať z Biblie, lebo to nevedia. Ty môžeš, tebe dal Boh možnosť, chodiť do školy, kde ťa naučili čítať. Tak preto ďakuj Pánu Bohu a každý deň využívaj tento dar tak, že budeš čítať Bibliu, Božie slovo. Možno máš v živote veľa otázok na ktoré ti nevie odpovedať kamarát, učiteľka a ani rodičia. Ale Pán Boh pozná odpoveď na každú tvoju otázku. Odpovede na ne môžeš nájsť v Biblii. Všetky slová, ktoré sú tam zapísané, že povedal Ježiš, sú pravdivé a všetko, čo Pán Boh sľúbil sa splní alebo sa už splnilo. Pred tisíckami rokov Jeden múdry prorok Izaiáš predpovedal, že sa narodí Mesiáš, Syn Boží. A naozaj sa tak stalo. Narodil sa Pán Ježiš. Toto je jeden z mnohých dôkazov, že všetko čo je napísané v Biblii sa splní.

Aktivita :

Mnohí tvoji kamaráti aj napriek tomu, že vedia čítať, že im Pán Boh dal tento dar, nečítajú Bibliu, ale ani v Neho neveria. Preto tak ako Pán Ježiš na vrchu rozprával všetkým ľuďom o ňom aj ty rozprávaj o Pánu Bohu a Pánu Ježišovi svojim spolužiakom, kamarátom, rodičom, ... Pán Boh nechce aby si všetko čo o ňom vieš nechal pre seba. Chce, aby si o ňom rozprával. Všetko, čo si prečítaš v Biblii o Pánu Bohu môžeš povedať ostatným, lebo je to pravda. A kde sa ešte môžeš dozvedieť viac o Pánu Bohu? Tu na detskej besiedke. Preto volaj svojich kamarátov medzi nás, aby aj oni vedeli o Pánu Bohu to, že je náš dobrý Otec.

Spolu s deťmi si môžeme vyrobiť slovníky. Prestrihneme papiere veľkosti A4 na polovice. Najmenej šesť polovic položíme na seba, v polovici zospinkujeme a prehneť napoly. Na vrch si deti môžu nakresliť nejaký obrázok, napísať svoje meno aby si slovníky poznali. Potom si do vyrobených slovníkov môžeme zapísať dnešný ZV. Deťom povieme aby si každý večer prečítali niečo z Biblie, môžeme určiť my čo majú čítať, alebo to nechať na nich. Menšie deti môžu čítať detskú Bibliu. Potom si do slovníka zapíšu, čo čítali. Na budúcu besiedku sa môžeme o tom, čo čítali porozprávať.

Modlitba :

- ☐ poďakovať za Bibliu, Božie slovo
- ☐ aby nám dal veľa múdrosti pri čítaní Biblie
- ☐ aby nás Pán Boh požehnával, keď rozprávame o ňom druhým deťom, ľuďom
- ☐ aby nám dával odvahu volať iné deti na detskú besiedku

Pieseň :

1. A, B, C, D
2. Ja mám Ježiša v srdci
3. Slovo svoje dal nám Pán

B. 1. - Každé písmeno je důležité - Mt 5, 17-20

Zlatý verš - „Dokial' sa nebo a zem nepomínú, nepomínú sa ani jediné písmenka, ani jediná čiarka zo zákona, kým sa všetko nestane.“ Mt 5, 18

Opakovanie

4. Kráľ Dávid
5. Bibliu rád mám, veď učí ma
6. Písmo pravda je

1. Kde vyšiel Pán Ježiš so svojimi učeníkmi?
2. Čo robil Pán Ježiš na tom vrchu?
3. Kde je všetko čo povedal napísané?
4. Ako vieme, že je pravda to, čo je napísané v Biblii?
5. Čo z toho, čo sľúbil Pán Boh prostredníctvom Izaiáša sa už splnilo?
6. Prečo máme rozprávať o Pánu Bohu a Pánu Ježišovi ostatným deťom?

Použitá literatúra :

1. Biblia
2. Nový zákon s výkladovými poznámkami. Praha: Česká biblická spoločnosť, 1991. 519 s.
3. Spevník – Piesne pre deti
4. Prídavok ku kresťanskému spevníku, Ba 1977, 293 s., Spevníková komisia

Tému vypracovala :

Katarína Turčanová - CZ ECAV Hybe, LOS

B. 2. - Hnev - ničiteľ šťastného života - Mt 5, 21-22

Zlatý verš - „Každý, kto sa hnevá na brata, prepadne súdu, a kto by bratovi povedal: Hlupák! - prepadne najvyššiemu súdu; kto by mu však povedal: Blázon! - prepadne ohnivému peklu.“ Mt 5, 22

Ciel lekcie:

Deti by mali pochopiť, že hnev nie je hriech (Ef 4,26). Avšak nie je dobré keď sa hnevajú, lebo v hneve môžu vykonávať hriechy. V hneve môžu povedať nepekne slová, ktoré môžu druhým ublížiť, môžu biť iné deti,...

Vysvetlivky k textu:

Hnev - je silná reakcia na urážku, frustráciu a pod. Je reakcia na nespravodlivosť, nespokojnosť so sebou alebo inými. Hnev môže nastať aj v stave ohrozenia. Až príliš vám na niečom záleží. Hnevom hájime svoje teritórium, hnevom na seba sa nabudzujeme do agresivity a útočnosti. Prejavy hnevu najčastejšie narušujú vzťahy medzi ľuďmi. Nakoniec môžu viesť k izolácii a bolestnej osamelosti. Aj keď prejavy hnevu majú často svoj dôvod, sú väčšinou prehnané a neprimerané situácii, ktorá ju vyvolala. Hlupák – ten, kto to povie bližnému, ponižuje ho, obviňuje z prázdnoty pred Bohom. Blázon – zatracuje, obviňuje z bezbožnosti.

Motivácia 1:

Scénka
Lucia – sedí na stoličke, hrá hru na počítači
Mama – príde k Lucke
M: Lucka máš v izbe veľký neporiadok, choď ju poupratovať.
L: Dobre.
Mama odíde, za chvíľu sa opäť vráti.
L: Pod', pod'! Skáč!
M: Lucka, čo som ti povedala? Choď si poupratovať tú izbu máš všetky hračky rozhádzané, pastelky na zemi.
L: Mne sa teraz nechce! Teraz sa hrám. No, no, skáč!
M: Najskôr si choď upratať, potom sa môžeš ďalej hrať.
L (zvýši hlas): Nejdem! Teraz som kvôli tebe prehrala!
M: Lucia!
L (nahnevane kričí): Ja nejdem! Choď ty keď chceš!

Motivácia 2:

Deti rozdelíme do dvojíc. Každá dvojica prejde dopredu a od vedúceho si vyťahne lístok, na ktorom je napísaná situácia, ktorú majú znázorniť. Staršie deti znázorňujú danú situáciu pantomímou, mladšie slová. Ostatné deti hádajú, čo znázorňuje dvojica. Situácie na lístkoch majú byť také, ktoré vyvolávajú hnev, napr.: dieťa pozerá rozprávku a mama chce aby jej išlo pomôcť poutierať riad, súrodenci sa chcú hrať s tou istou hračkou, spolužiak mi nechce požičať pero, sestra do mňa hodí špinavú loptu a ušpiní mi tričko, spolužiak mi nechce dať odpísať domácu úlohu,

Výklad:

Čo ťa naposledy nahnevalo? Nechcelo sa ti ísť upratať si izbu tak ako Lucke? Nechcela ti dovoliť mama pozeráť televízor, lebo bolo už veľa hodín a ty si musel ísť spať? Alebo ťa znova nahnevala spolužiačka v škole, pretože si stále necháva perá a peračník na tvojej polke lavici?

Robko s Jarkom sú bratia. Raz keď sa hrali s kamarátmi futbal na ihrisku, Jarko nechtiac buchol do Peťka lakťom. Peťo sa veľmi nahneval: „Čo to robíš! Ty vôbec nevieš hrať futbal, pozeraj sa kde strkáš tie ruky! Si nešikovný ty hlupák.“ A začal ho aj biť. Keď to videl Robko, tak sa tiež veľmi nahneval. „Nechaj môjho brata na pokoji!“, odsotil ho od Jarka a tiež ho začal biť. (Tento konflikt sa môže zahrať aj ako scénka.) Robko zbil Peťu, pretože on zbil jeho brata. Urobil to preto, lebo sa na neho nahneval. Keď nás niečo nahnevá, tak urobíme veci, ktoré druhým ľuďom ublížia, veci, ktoré sa nepáčia Pánu Bohu. V hneve robíš veľa hriechov. Biješ kamarátov ako to urobil Robko, nepočúvaš rodičov, kričíš na nich ako Lucka, povieš veľa škaredých slov. Toto všetko sú hriechy, ktoré sa Pánu Bohu nepáčia. Pán Boh nemá rád hriechy, pretože ťa od neho oddeľujú.

Pán Ježiš rozprával svojím učeníkom a ľuďom, ktorý ho počúvali a nasledovali ho, o tom, čo nemajú robiť keď sa hnevajú. Povedal: „...kto by bratovi povedal: Hlupák! – prepadne najvyššiemu súdu; kto by mu však povedal: Blázon! – prepadne ohnivému peklu.“ (Mt 5, 22). Preto dávaj pozor čo urobíš alebo povieš keď si nahnevaný. Peťo kričal na Jarka a povedal mu, že je hlupák. Pán Ježiš hovorí, že je to hriech. Všetky škaredé slová, ktoré ublížia druhým ľuďom sú hriechy. Pán Boh nemá rád hriech. Nepáčia sa mu a nepáči sa mu ani keď ty hrešíš. Teba má rád, ale hriech nie. Dáva ti všetko, čo potrebuješ, jedlo, pitie, rodičov, ktorý sa o teba starajú, kamarátov, s ktorými sa môžeš hrať, hračky, oblečenie,... Pretože ti všetko toto dáva, by si mu mal každý deň ďakovať v modlitbe a snažiť sa robiť mu len radosť. Radosť mu budeš robiť tak, že sa budeš snažiť nehrešiť.

Keď sa nahneváš, tak často urobíš niečo, čo nechceš, urobíš hriech. Preto keď niekomu ublížiš, popros ho o odpustenie. A nielen jeho. Pros o odpustenie aj Pána Boha, aby ti odpustil tvoj hriech. Ale hnevať sa nie je hriech. Pán Boh nám dal hnev, aby sme vedeli čo je správne a čo nie. Robko sa nahneval na Peťu, pretože bil jeho brata. To je správne, pretože keby sa nenahneval, tak by to znamenalo, že si myslí, že Peťo robí dobre. Že je správne to, že bije Jarka a že sa to môže. Ale to nie je pravda. Biť druhé deti sa nemá. Je to hriech, ktorý sa Pánu Bohu nepáči. Keby bol hnev hriech, tak aj Pán Boh by konal hriechy. V biblii je často napísané, že Boh sa hnevá na ľudí, keď konajú hriech. Pán Boh nikdy nezahrešil, nikdy neurobil ani nepovedal nič zlé. Je bezhriešny. Preto hnev nie je hriech.

Aktivita:

Deťom dáme úlohu: do zošita si počas týždňa zapisovať, čo ich nahnevalo a čo v hneve urobili, povedali. Každý večer nech sa za to pomodlia. Na ďalšej besiedke sa môžeme o tých skutkoch, ktoré urobili v hneve porozprávať.

Modlitba:

- aby nám Boh pomáhal nekonať hriechy v hneve
- aby sme v hneve nehovorili nepekne slová
- aby sme v hneve nebili ostatné deti
- aby nám Pán Boh odpúšťal naše hriechy

Pieseň:

1. Ty vieš, že chcem
2. Modli sa každé ráno

B. 2. - Hnev - ničiteľ šťastného života - Mt 5, 21-22

Zlatý verš - „Každý, kto sa hnevá na brata, prepadne súdu, a kto by bratovi povedal: Hlupák! - prepadne najvyššiemu súdu; kto by mu však povedal: Blázon! - prepadne ohnivému peklu.“ Mt 5, 22

Opakovanie

3. Či si veľký a či malý
4. Pýtala sa žabky žabka
5. Hlas Tvojich detí

1. Prečo Robko zbil Peťa?
2. Čo robíme, keď sme nahnevaní?
3. Prečo Pán Boh nemá rád hriechy?
4. Prečo sa máme snažiť nerobiť hriechy?
5. Prečo nám dal Pán Boh hnev?
6. Prečo sa Pán Boh hnevá na ľudí?

Použitá literatúra :

1. Biblia
2. Nový zákon s výkladovými poznámkami. Praha: Česká biblická spoločnosť, 1991. 519 s.
3. Chapman, Gary. 2009. Hnev. Praha: Návrat domů, 2009. 159 s. ISBN 978-80-7255-192-7
4. Spevník - Smieť žiť pre Krista
5. Spevník – Detský kľúč k srdcu
6. Spevník – Piesne pre deti
7. <http://www.meditacia.sk/1256-Emocie-poradna/1515-Sugerativny-hnev/>
8. <http://sk.wikipedia.org/wiki/Hnev>

Tému vypracovala :

Katarína Turčanová - CZ ECAV Hybe, LOS

B. 3. - Láska biera hranice nepriateľstva - Mt. 5, 43-48.

Zlatý verš - „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský. Mt. 5,48“

Ciel lekcie :

Deti by sa mali naučiť to, že Boh očakáva od nás to, že budeme mať postoj voči iným ľuďom taký aký je ten Jeho – budeme ich milovať, odpúšťať tak ako Kristus odpustil nám.

Vysvetlivky k textu :

Hnev – Zo všetkých emócií hnev je emócia najbežnejšia a najmocnejšia. Má rôzne prejavy: zlosť, zúrivosť, rozhorčenosť, besnenie, nenávisť, pobúrenosť, pomstychtivosť.

Toto však nie je odsúdenie emócie hnevu ale správania, založeného na hneve. Povedať niekomu hlupák alebo bohapustý blázon, je jasným prejavom správania, založeného na hneve. Podobné miesta, ktoré hovoria o hneve, sa dajú nájsť aj na iných miestach Biblie, napr. Kol 3,8; Jak 1,19-20; 2Kor 12,20; Gal 5,19-20 a pod. Zásada je, že nikde v Biblii nie je odsúdená emócia hnevu, ale len správanie, ktoré je založené na hneve. Je to presne to, čo hovorí Pavol vo vete: „Hnevajte sa, ale nehrešte!“

Vo wikipédii nájdeme definíciu slova hnev nasledovne: je to silná afektívna reakcia na urážku, frustráciu. Prejavy hnevu najčastejšie narušujú vzťahy medzi ľuďmi. Nakoniec môžu viesť k izolácii a bolestnej osamelosti. Aj keď prejavy hnevu majú často svoj dôvod, sú väčšinou prehnané a neprimerané situácii, ktorá ju vyvolala.

Definícia slova: Boží hnev

Nie je to náhodným a ľubovoľným prejavom Božej nálady a vášne. Je to nemenný postoj svätého a spravodlivého Boha k hriechu a zlu. Nespravodlivosť a bezbožnosť ľudí vedie Boha k tomu, aby prejavil svoj hnev – v živote ľudí ale aj národov (Rim. 1, 18-32). Príčiny Božieho hnevu nachádzame v SZ kvôli modlárstvu (5. M 6,14n; 32:21;), pohrdnutiu Božím zákonom (Iz. 5,24); nedôvere v Hospodina (4. M 11,1),... V knihe Zjavenia Jána čítame, že príde „deň hnevu“. Dovtedy sme neustále pod Jeho milosťou. Ale nakoľko Kristus kvôli človeku prebral a vytrpel všetku biedu, bolesť, utrpenie, trest za hriech, smrť,... zobral na seba to, začo si človek zasluhuje Jeho hnev. (1. Tes. 1, 10, Rim. 5,9). Boží hnev však stále zostáva na tom, kto sa snaží mariť Hospodinov vykupiteľský plán a neposlúchajú Božieho Syna, ktorý jediný im môže priniesť ospravedlnenie.

Definícia slova: ľudský hnev

Ide o silné vzrušenie mysle spojené s odporom voči človeku. V Mt. 5,22 čítame o 3 stupňoch hnevu – a troch stupňoch trestu (miestny súd, súd pred synhedriom v Jeruzaleme a nakoniec Boží súd).

Motivácia 1 :

Jeden hráč ide za dvere a ostatní v miestnosti si vyberú nejaké slovo – emóciu, ktorú dokážu napodobniť, napr. šťastný, veselý, nahnevaný,... Hráč, ktorý bol za dverami sa vráti späť a musí uhádnuť to slovo. Robí to nasledovným spôsobom: vyzýva jednotlivých hráčov, alebo skupiny, aby mu predviedli nasledovnú činnosť (viď zoznam) s danou emóciou.

Možné činnosti:

- postav sa na stoličku a zamávaj mi
- prečítaj úryvok z knihy
- 5 razy zatlieskaj
- vstaň a skákaj po miestnosti

To potom môže slúžiť ako jednoduchý úvod k lekcii.

Motivácia 2 :

Aký účinok má hnev na naše správanie sa? Čo si myslíš, prečo nás Biblia vyzýva k tomu, aby sme zanechali hnev. (Hnevajte sa, ale nehrešte; nech slnko nezapadá nad vašim hnevom. Ef. 4,26)

Výklad :

Úvod – Čo ťa vie nahnevať? /dovoľme deťom, aby uviedli príklady z ich vlastných životov/. Kedy si sa posledne nahneval? Kto to bol? Prečo si sa hneval?

Dôvody pre hnev – príklady

- tvoj brat ti prepol televízor, keď si práve pozeral svoj obľúbený seriál
- v škole sa tvoji kamaráti pobili a ty si musel zostať po škole, hoci si nebol medzi nimi
- v škole si dostal zlú známku a mama ti zakázala hrať sa celý týždeň na počítači

Myslíš si, že aj Pán Boh sa hnevá? Čo je dôvodom pre Jeho hnev? /opäť necháme deti, aby sami odpovedali na otázky/.

Čo sa stane, keď si nahnevaný? Možno sa ti niekedy podarí povedať niečo, čo potom veľmi ľutuješ. Inokedy možno dokážeš v sebe hnev zadržat a nepovieš nič. Dnes sa spoločne pozrieme na to, čo všetko hovorí Biblia o hneve.

Ako by sme mohli definovať hnev? Je to obyčajne spôsob, kedy sa v danej situácii (náš brat, ktorý nám zmenil program; mama, ktorá vydala zákaz,...) nevieme ovládať. Aké to môže vyvolať dôsledky? Bitka, klamstvo, nenávisť, hnev,...

V Biblii máme zaznamenaných veľa príkladov ľudí, ktorí nezvládli svoj hnev a tiež si tu môžeme čítať o dôsledkoch, ktoré toto ich správanie prinieslo. Spomeňme si príklad bratov Kaina a Ábela. Kain bol nahnevaný na brata, na Boha, lebo neprial jeho obeť, ale Ábelovu áno. A aké dôsledky to prinieslo? Kain zabil svojho brata Ábela, lebo nedokázal ovládnuť svoj hnev. Boží ľud sa hneval na Mojžiša a na Pána Boha a tak museli celých 40 rokov putovať po púšti,... Takto by sme mohli menovať ďalšie a ďalšie príklady.

Keď Pán Ježiš hovoril na vrchu pre zástupy ľudí, povedal im toto: v. 43 – Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov, (dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia) a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú (a vám sa protivia). To sú veľmi ťažké slová, milovať svojich nepriateľov. Je jednoduché pre nás milovať tých ľudí, ktorí sú k nám milí, robia nám samé dobré veci,... Možno si povieš – to sa nedá, veď ten človek mi už toľkokrát ublížil, musím mu to odplatiť. Nemôžem to predsa nechať len tak bez povšimnutia. Je úplne isté, že ty sám to nedokážeš, ale ak patríš Pánu Ježišovi, On to môže v tebe vypôsobiť. Prečo? Lebo On jediný to bol schopný naplniť – spomeň si na to, keď umýval nohy svojim učeníkom, umyl ich aj Judášovi – hoci vedel, že Ho zradí. Umyl ich aj Petrovi, hoci veľmi dobre vedel, že Ho onedlho zaprie. A nakoniec, On sám bol obvinený z vecí, ktoré nikdy nespáchal, no pretože nás miloval, išiel na kríž a nechal sa ukrižovať. To bol prejav Jeho skutočnej lásky voči tebe i mne. Dal nám príklad v tom, ako máme milovať svojich nepriateľov, chce nás učiť tomu, ako im máme odpustiť. Bola to láska Pána Ježiša, ktorá Ho doviedla až na Golgotu. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Ján 3:16. V dnešnom verši sa učíme, že máme byť napodobnovateľmi Pána Ježiša vo všetkom – aj v milovaní ľudí – všetkých, nielen nám príjemných, pretože aj Boh ich rovnako miluje. On nerobí rozdiely. On dáva spravodlivo vychádzať slnku na zlých aj dobrých, zosiela dážď na spravodlivých aj nespravodlivých – v.45

Aktivita :

Všetci sedíme v kruhu. Vyberiem jedného hráča z kruhu, ktorý začne predvádzať jednoduchý pohyb, napr. buchnutie nohou. Ďalší za ním musí zopakovať jeho pohyb a pridať k nemu ďalší. A tak postupne sa pokračuje, až kým sa niekto nepomýli. Potom sa

B. 3. - Láska bera hranice nepriateľstva - Mt. 5, 43-48.

Zlatý verš - „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský. Mt. 5,48

môže začať hrať hra odznova, alebo ten, kto sa pomýlil, vypadne a ide sa od začiatku s novým pohybom.

V hre sme museli napodobňovať toho druhého, čo on urobil. To môže byť pre nás výzvou, že i v našom živote máme napodobňovať vo všetkom – aj v milovaní našich nepriateľov. A nezabudni, že Pán Ježiš je nám v tom veľkým príkladom. A keď sa nám to práve nepodarí, môžeme prísť k Pánovi Ježišovi, poprosiť Ho o odpustenie a silu napodobňovať Ho.

Modlitba :

- za schopnosť odpúšťať ľuďom
- za schopnosť ovládať svoj hnev

Pieseň :

- Pán Ježiš prikázal, budete svetlom
- Láska Kristova je tak nádherná
- Kam by som šiel, keď mi chýba priateľ
- Klop... kto klope na dvere? /K trónu slávy č. 328/
- Jak úžasná /K trónu slávy č. 333/

Opakovanie

1. K čomu nás Pán Ježiš vyzýva cez tento príbeh?
2. Prečo máme milovať svojich nepriateľov?
3. V čom nám môže byť Pán Ježiš príkladom?
4. Povedz zlatý verš z dnešnej lekcie

Použitá literatúra :

- Nový biblický slovník
- Průvodce životom – Evanjelium Matúša
- Biblia
- Biblická konkordancia
- Biblický slovník

Tému vypracovala :

Zuzana Jarabová - CZ ECAV Ružomberok, LOS

B. 4. - Dvaja páni - Mt. 6, 24-34.

Zlatý verš - „Ale hľadajte najprv kráľovstvo (Božie) a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané. Mt. 6,33

Ciel lekcie :

Rozhodnutie detí vo svojom živote nasledovať Pána Ježiša ako jediného Pána svojho života

Vysvetľujúky k textu :

Životu v nasledovaní Pána Ježiša hrozia tri hlavné nebezpečenstvá: 1. Mamona 2. Starosti o život 3. Opovážlivé posudzovanie. V tejto lekci sa budeme spoločne zaoberať prvým dvom.

Pán Ježiš nás v texte napomína, že je nemúdre hromadiť majetky a pozemské statky (hrdza, mole zničia). Pán Ježiš nechcel povedať, že sa máme vzdať celého majetku, nič nevlastniť, ale byť dobrým hospodárom s majetkom. Prekliate peňazí spočíva nie v množstve, koľko ich máme, ale nenechať sa nimi zotročiť.

Dvom navzájom protirečiacim pánom nemôžeme súčasne slúžiť. Je to nelogické, to sa proste nedá.

Slovami „byť utrápený“ myslí Pán Ježiš trýznivé strachovanie sa. Potom to trojakým spôsobom ukazuje pre človeka:

- Božie zjavenie v našom vlastnom živote – život i telo sme dostali zadarmo, bez nášho pričinenia. Sú darom veľkého Boha, ktorý to má pod svojou kontrolou – aj tie naše „malé veci“, o ktoré sa strachujeme.
- Božie zjavenie v stvorení – nebeskí vtáci, poľné ľalie o ktorých sa boh vo všetkom stará
- Božie zjavenie v Jeho kráľovstve – hľadajte najprv Božie kráľovstvo...

Motivácia 1 :

Na začiatku hry si potrebujeme pripraviť dostatočne dlhý zoznam „vylučovacích vecí“.

Napr.

Ten, kto má dlhé vlasy

Ten, kto má modré oči

Ten, kto má na sebe niečo červené

Ten, kto nemá brata

...

Vedúci stojí v strede obrátený čelom ku celej skupine a všetci ostatní členovia tiež stoja oproti. Vedúci vyhlási – hľadá sa záhadná osoba X. Nikto nevie, kto to je, ako vyzerá, ale máme tu niekoľko „vodítok“. Vedúca osoba potom postupne vyberá zo zoznamu všetky „vylučovacie predmety“. Behom čítania, ak je to pravda o niekom zo skupiny, musí si hneď sadnúť. Postupne zo skupiny ubúdajú ľudia až kým nezostane sám jeden hráč, ktorý je potom tou „záhadnou osobou“.

Motivácia 2 :

Úvod k lekci:

Hra Maškrtník

Do misky vložíme niekoľko cukríkov rôzneho druhu, príchuť (5-6 cukríkov). Deti môžeme rozdeliť na dve skupiny, alebo každé dieťa hrá samo za seba. Jeden hráč ide za dvere. Ostatné deti sa spoločne dohodnú na jednom cukríku pri ktorom, keď je označený hráčom spoza dverí sa zakričí spoločne Maškrtník. Hráč spoza dverí vojde do miestnosti a vyberá z misky postupne cukríky. Pokiaľ vyberá cukrík, ktorý nie je označený ako Maškrtník, všetky cukríky sú jeho (alebo pripadajú v prospech skupiny). Takto sa postupne všetci hráči vystriedajú, ak súťažia v skupinách, po skončení hry si spolu rozdelia medzi sebou cukríky. Počas vyberania nech ostatné deti zo skupiny sa navzájom prekrikujú a snažia sa poradiť. (pozor, treba sledovať hladinu hluku)

Výklad :

Bolo ťažké sa pre teba rozhodovať? Možno ti aj tvoji spoluhráči radili, navzájom sa prekrikovali a ty si sa nevedel rozhodnúť, koho vlastne budeš poslúchať. A predstav si, že toto sa veľakrát odohráva aj v našom živote. Biblia nás napomína k tomu, aby sme neslúžili dvom pánom. To znamená, že naraz sa nedá reagovať na dve veci. V Biblii si čítame (v. 24 – nech jedno dieťa prečíta priamo tento text z Biblie). Hovorí, že buď jedného máme radi a druhého nenávidíme, nemôžeme slúžiť Bohu aj manone. Slovo mamona sa už dnes nepoužíva, ale predstavuje nám veci, ktoré sú pre nás veľmi dôležité – až tak, že im „slúžime“ - napr. mať vždy značkové oblečenie, mať superrýchly PC, internet, facebook, pokec, televízor... Sú to všetky veci, ktorým dávaš prednosť pred Pánom Ježišom. Ono na tých veciach nie je nič zlé, môžu byť nástrojom, ktorý si môže Boh použiť, keď sú správnym spôsobom používané. Dovoľ deťom, aby premýšľali o spôsobe, akým sa dajú užitočne využiť veci o ktorých ste spoločne hovorili. Aký je rozdiel medzi otrokom a slobodným? V slobodnej voľbe. Otrok ju nemá, on si nemôže povedať len tak, čo ide robiť, vždy musím poslúchať svojho Pána. Aj ty môžeš byť otrokom a poslúchať svojho Pána. Ako? Keď dovoľíš, aby napr. všetky tieto veci zamestnávali ťa, vždy, keď im dáš prednosť pred tým, aby si šiel napr. na besiedku, alebo si sa modlil, čítal si si Bibliu. Vždy, keď tvoju myseľ bude viac zamestnávať to, čo si oblečieš, či budeš mať vždy dost peňazí na to, aby si si niečo kúpil,...Strach o budúce veci ťa bude vždy vyvolávať stále nový a nový strach. Dôveruj Bohu, poslúchaj Pána Ježiša ako svojho Pána. On ti aj dnes hovorí, že on sa chce starať o všetky veci v tvojom živote, že keď ho zaujímajú poľní vtáci a kvety, si pre Neho určite dôležitý a chce sa o teba starať. Len Mu musíš dôverovať, že sa On o všetko postará. On vie o všetkom, čo potrebuješ k svojmu životu. (v. 32). On ti chce radiť, chce byť Pánom v tvojom živote, ale nie takým, ktorý ti bude chcieť škodiť. Naopak, chce ti pomôcť. Nakoniec hovorí, že keď budeš Jeho hľadať, Jeho kráľovstvo – On sa o všetko ostatné pre teba postará. Pre koho sa rozhodneš, aby hovoril do vecí tvojho života? Nemôžeš sa rozhodnúť pre dvoch Pánov, iba pre jedného – v. 24.

Modlitba :

- Za dôveru v Pána Ježiša
- Prosba o to, aby sme dokázali spoliehať sa vo všetkom na Pána Ježiša

Piesne :

Sú dve cesty, po ktorých sa môžeš dať
On je kráľov Kráľ /K trónu slávy č. 126/
On je Pán, On je Kráľ /K trónu slávy č. 196/

Použitá literatúra :

- Nový biblický slovník
- Průvodce životom – Evanjelium Matúša
- Biblia
- Biblická konkordancia
- Biblický slovník

Ťanu vypracovala :

Zuzana Jarabová - CZ ECAV Ružomberok, LOS

B. 5. - Smetka v srdci - brvno v oku Mt 7, 1-5

Zlatý verš - „Nesúďte, aby ste neboli súdení“

Ciel lekcie :

Deti by sa mali naučiť zbavovať predsudkov a rýchlych a neuvážených súdov a odsudzovania. Mali by sa naučiť nekritizovať a neposudzovať svojich blízkych ale .

Vysvetlivky k textu :

Smeti, nečistota. V starovekej obetnej praxi sa niekedy používal tento výraz pri obetovanom zvierati, na ktoré bol symbolicky prenesený hriech, takže sa zvera stalo nečistým. Grécky výraz perikatharma označoval tiež úplne zpusnutého, bezcenného človeka. Bola to vlastne nadávka. Toto označenie pochádzalo z doby, kedy medzi pohanmi bol na znak uzmierenia obetovaný človek, ktorá sa dobrovolne k tejto funkcii prihlásil. Obyčajne tak robili mrzáci. Napokon perikatharm je tiež to, čo po očistnej obeti zostalo na oltári a bolo vymetené ako nečistota. V 1K 4,13 označuje apoštol Pavel sám seba ako smeť. Žilka prekladá: „Zachádzajú s nami ako so smetím sveta, sme opovrhnutím pre všetkých až po túto chvíľu.“ (jsme povrhelem pro všechny až po tuto chvíli)

Bremeno, ťažký náklad alebo váha (Ex 1,11; Sd 19,10; 1S 17,22 a pod.) a rovnako tak môže znamenať ťažké utrpenie alebo závažnú moc, vplyv, dôstojnosť, silu. U prorokov takýmto pojmom býva označované proroctvo zvestujúce závažný súd, ktorý ťažko postihne národy alebo zem (Iz 13,1; 15,1; 17,1; 21,1; 30,6; Ez 12,10; Na 1,1). V NZ sa týmto pojmom označuje predovšetkým starosť každodenného života (Mt 20,12), ktorá má pre kresťana eschatologický význam (2K 4,17); dočasné bremeno časného života nám zaisťuje večnú slávu. V Ga 6,2-5 sú kresťania vyzývaní, aby nosili ťažkosti, poklesky a viny jeden druhého ako prejav toho, že plnia Kristov zákon lásky (R 13,10) Rovnaký pojem bremeno má v gréčtine sloveso obťažené (Mt 26,43; L 21,34), byť preťažený (2K 1,8n). V 2K 5,4 hovorí apoštol Pavel o smrti ako o ťažkom bremene tohto pozemského života, ktorá sa dá zvládnuť len s pomocou Ducha ktorý bol daný kresťanom ako závdavok a záruka všetkého.

Súd, sudca, súdiť. Tento výraz môže znamenať myšlienkovú posudzovaciu činnosť (usudzovať) ako aj jej výsledok (súd, úsudok), rovnako tak sudcovskú činnosť a jeho výsledok (súdny výrok) a rovnako tak spoločenstvo ľudí, ktorí sú ustanovený vynášať rozsudok ako aj miesto, kde sa toto spoločenstvo zhromažďuje. V SZ sa týmto výrazom označoval aj Boží súd. Hospodin uzavrel zmluvu s Izraelským národom na základe Desatora a z neho vyplývajúcich ustanovení a príkazov a práve On ako Boh, Pán a Vládca nad Izraelom je zároveň jeho Sudcom. V NZ má tento výraz rovnaký význam. Grécky výraz dokimazein znamená skúmať, vyskúšať, posudzovať. Tento výraz sa používa v zmysle Božie spravodlivé rozhodnutia a výkon trestu ako aj súdne dni. Tento výraz znamená aj výsledok sudcovskej činnosti, teda rozsudok, ktorého následkom je trest ako aj sudcovskú činnosť. „Pán Ježiš prišiel na tento svet nie aby ho odsúdil, ale aby ho spasil, aby slepí videli...“ Ježišove odpúšťanie hriechov na tejto zemi súviselo s jeho výkupnou smrťou: „Synu odpúšťajú sa ti tvoje hriechy...“ Práve pre svoju smrť mal Syn človeka moc na zemi odpúšťať hriechy. Pán Ježiš napomínal aj svojich učeníkov aby sa vyvarovali odsudzovaniu. Potešením pre učeníkov malo byť to, že Otec prenechal súd svojmu Synovi, ktorý bude súdiť v posledný deň. Všetci ľudia bez rozdielu sa ocitnú pred súdnou stolicou Božou.

Miera. Mohla znamenať dĺžku, vzdialenosť, množstvo, plocha (lakeť, míľa) ako aj meradlo. Pri poslednom súde podľa tohto meradla bude súdiť Boh, tak ako sme aj my sami vynášali súd nad svojimi blízkymi. (Mt 7,2; Mk 4,24; L 6,38). Pán Ježiš vyzýva svojich učeníkov, aby vôbec nesúdili ale radšej odpúšťali a dávali a to mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a vrchom nasýpanú.

Oko. Ako najväčší a najvýraznejší orgán človeka, ktorý sprostredkuje jeho styk s vonkajším svetom a prezrádza často aj jeho myslenie. Tento výraz je synonymom človeka. Rovnako tak výraz „nájsť milosť pred očami“ znamená nájsť u niekoho milosť. „Oči Hospodinove“ pozorne sledujú buď s priazňou alebo s odporom.

Motivácia 1 :

Zázračný prsteň: Jeden kráľ zavola na dvor mágov z celého kráľovstva a povedal im: „Chcel by som byť pre svojich poddaných vždy príkladom. Byť silný a pevný, chladnokrvný, keď sa v živote niečo príhodi. Niekedy sa mi stáva, že som smutný alebo znechutený nejakou nepriaznivou udalosťou alebo očividným nešťastím. Inokedy ma nečakaná radosť alebo veľký úspech uvádzajú do stavu abnormálneho vzrušenia. A to sa mi nepáči. Cítim sa ako steblo zmietané vlnami osudu. Urobte mi amulet, ktorý ma uchráni pred týmito duševnými stavmi, pred týmito smutnými a veselými výkyvmi nálady. Mágovia jeden po druhom odmietali. Pre neskúsených ľudí, ktorí sa na nich obracali, vedeli vyrábať amulety všetkých druhov, ale oklamať kráľa, to nebolo také ľahké. O to viac, že kráľ vyžadoval amulet s takým náročným účinkom. Keď už kráľov hnev len-len že nevybuchol, predstúpil pred neho múdry starec, ktorý povedal: „Veličenstvo, zajtra ti prinesiem prsteň a kedykoľvek sa naň pozrieš a budeš smutný, rozveselíš sa, a keď budeš vzrušený, utíšiš sa. Bude stačiť, keď si prečítaš magickú vetu, ktorá na ňom bude napísaná. Na druhý deň sa múdry starec vrátil a v hrobovom tichu, lebo všetci boli zvedaví na magickú vetu, podal prsteň kráľovi. Kráľ sa pozrel na prsteň a prečítal si na striebornom krúžku vyrytú vetu: „Aj toto prejde“.

Motivácia 2 :

Hra: Prázdniny (Pravidlá : prvý hráč povie: „keď som išiel na prázdniny zobral som si so sebou“ a doda nejakú vec. Druhý povie vetu, zopakuje jeho vec a pridá svoju vec (inú ako prvý hráč). Takto to ide až kým nebudú všetci popletení, lebo všetci to opakujú od začiatku.)

Výklad :

Ona je taká nafúkaná! Vôbec sa s nami nechce rozprávať! Na každého len zazerá....(alebo podobné otázky) Veľkrát aj vy či už v škole alebo vonku na ihrisku istotne počujete aj takéto poznámky na svojich kamarátov. A predpokladám, že aj vy ste už neraz takto ohovárali svojich spolužiakov, však? Ľudia sa navzájom ohovávajú a odsudzujú. Ale je to správne? Aj my kresťania si takéto poznámky neraz neodpustíme. A tak neraz odsudzujeme. A takto označujeme na kamarátoch to, čo sa nám na nich nepáči. Ale dokážete povedať svojmu kamarátovi do očí čo sa vám na ňom nepáči? Niekedy však ak to svojmu spolužiakovi či kamarátovi nepoviem, tak mu môžeme aj uškodiť. Viete ako? Tak, že ho neupozorníme na jeho zlé vlastnosti a chyby, ktoré robí a on sa tak nemôže polepšiť. Tak čo myslíte, ako sa máme správne zachovať? A práve na tieto naše otázky nám dá odpoveď náš dnešný biblický text z evanjelia podľa Matúša. V ňom nám odpoveď dáva sám Pán Ježiš. On určite nechce, aby sme svoje názory nevyjadrovali, práve naopak, ak to niekomu pomôže, je to priam našou povinnosťou mu to povedať. Dôležité však je, aby sme toho druhého pri vyjadrovaní svojho názoru nesúdili. „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ ale „Čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy“ hovorí Pán Ježiš. Skúsme sa preto spoločne zamyslieť nad tým, čo nás chce Pán Boh týmto naučiť. Ak nejakému kamarátovi povieme, čo robí nesprávne, to nie je zlé, nie je to chyba. Musíme sa však naučiť povedať takúto kritiku správne. Preto je veľmi dôležité „AKO“ niektoré veci povieme. Pretože, ak toho svojho kamaráta chceme zhodiť, ponížiť, vyvýšiť sa nad ním, chceme mu ukázať, že ja to robím takto, omnoho lepšie...A pritom práve na svoje chyby nepozerať, ale robíme ešte väčšiu chybu, práve aj my sa tak správame...toho druhého odsudzujeme. Lepšie sa nám poukazuje na chyby tých druhých ako na tie naše vlastné, chyby, vlastnosti, naše správanie.

Preto by sme sa mali nechať poučiť od niekoho múdrejšieho, toho, ktorý dokonale pozná naše ľudské duše – od Pána Ježiša. Na základe toho sa pozrieme, ako sa On správval v podobných situáciách. Viete si spomenúť na nejaký príbeh, kde Pán Ježiš otvorene, do očí povedal čo kto robí zle? Áno, Pán Ježiš povedal do očí farizejom, čo robia zle. Kritizoval ich za ich neúprimnú zbožnosť. Čo myslíte, prečo to vlastne robil? Pretože chcel poukázať na ich pýchu, na ich samospravodlivosť, ktorá nebola v poriadku. Chcel ukázať na ich dvojtvárnosť. Pán Ježiš chcel týmto zdôrazniť, že nie je dôležité to, ako ťa vidia ľudia, ale akého ťa vidí Boh. Preto

B. 5. - Smeľka v srdci - brvno v oku Mt 7, 1-5

Zlatý verš - „Nesúďte, aby ste neboli súdení“

neraz ako príklad farizejom ukazoval Pán Ježiš hriešnikov: Pozrite sa na nich, oni vás predchádzajú do kráľovstva Božieho. Pán Ježiš sa stretával s hriešnikmi, jedol s nimi. Mnohí Ho aj nazvali priateľom hriešnikov a tým Ho tiež odsudzovali. Ale, veď On sám povedal: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov. Nepotrebuju lekára zdraví, ale chorí. Milosrdenstvo chcem a nie obeť.“ Pán Ježiš hľadá na nás ľudí úplne inak ako to robíme my všetci. On nás vidí v skutočnosti, s našimi chybami, pádmi, ktoré každý deň konáme.

Ale rovnako tak vidí aj naše potreby, vie, čo potrebujeme, vie, po čom túžime, pozná každý náš sen. Aj ten najtajnejší. On nás neodsudzuje. Jeho slová k nám nie sú bolestivé, ani urážajúce. Ale láskavé a milostivé. Preto nám sám hovorí: „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ ale „čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy.“ On chce, aby z nás boli dobrí, spravodliví, čestní ľudia, preto nám v tom chce pomôcť. Chce nás zmeniť. Chce začať niečo nové v našom živote. Chce nás zachrániť. Chce s nami skamarátiť. On sa k nám aj keď konáme mnoho zlého, vždy postaví ako náš Záchranca a náš priateľ. Preto „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ ale „čokoľvek chceme, aby nám ľudia činili, čiňme im aj my.“ Ak chceme, aby nás kamaráti mali radi, majme ich radi najprv my. Ak chceme, aby nám odpustili čo sme zlé vykonali, odpustime im najskôr my. Ak chceme aby sa s nami rozprávali, rozprávajme sa s nimi aj my. Vždy so všetkým začnime najprv my! Ukážme my príklad a potom uvidíme, koľkí pôjdu za nami. Zapamätajte si, všetko to čo obetujete, to čo dáte, sa vám stonásobne vráti. Preto pamätajme na dnešný biblický text, v ktorom nám hovorí Pán Ježiš: „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ ale „čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy.“

Aktivita :

- situačné obrázky, napríklad ako sa deti bijú, ako berú cudziu vec bez dovolenia, ako ohovárajú druhých a pýtať sa ich čo robia nesprávne
- scénka, kedy si budú dvaja navzájom ostro vytykať určité veci a napokon jeden môže hrať aj Pána Ježiša, ktorý ku všetkému bude pristupovať s láskou a mierne.

Modlitba :

- prosba o odpustenie, že sa neraz správame zle ku svojim kamarátom,
- prosba o to, aby nás Pán Ježiš naučil ľúbiť svojich blízkych,
- aby nám dal silu, aby sme sa navzájom neodsudzovali

Pieseň :

- Pýtala sa žabky žabka;
- Kamarát;
- Spoj nás v jedno Pane;
- Blížneho miluj;
- Šiel kadiaľ ja chodím;
- Tam, tam pred Tvoju svätú tvár.

Opakovanie

1. Je správne, keď povieme svojmu kamarátovi, že robí niečo zlé?
2. Prečo by sme mu to mali povedať?
3. Čo bude s nami, keď budeme druhých odsudzovať?
4. Ako sa Pán Ježiš správal k ľuďom a hlavne tým, ktorí aj jemu ubližovali?
5. Čo máme urobiť skôr, ako budeme posudzovať druhých?

Použitá literatúra :

Biblický slovník Adolf Novotný, internet

Tému vypracovala :

Lívia Mojzsisová Vršková - CZ ECAV Smrečany, LOS

B. G. - Zlaté pravidlo štastného života - Mt 7, 7-12

Zlatý verš - „Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy; lebo to je zákon aj proroci.“

Ciel lekcie :

Deti by mali pochopiť čo dokáže prosba (modlitba), aký je účinok modlitby a mali by sa naučiť za každých okolností správať láskavo k druhým.

Vysvetlivky k textu :

Modlitba najrozšírenejší spôsob a výraz náboženského života v styku s Bohom, výraz osobnej dôvery. Pán Ježiš doporučoval modlenie v duchu a v pravde. V Otčenáši dal vzor modlitby. Zdôraznil potrebu a naliehavosť úprimnej modlitby a zaručil jej vypočutie, ale s podmienkou „nie ako ja chcem, ale ako ty chceš.“ Modlitba môže byť osobná alebo spoločenská, v dome alebo v zbere, prosebná, ďakovná, oslavná. Chrám sa nazýva domom modlitby. Nie je viazaná na miesto, ani čas. Pomôckou môžu byť pre nás modlitebné knihy. . Protestantizmus pripúšťa len modlitby k Bohu, zamieta modlitby k svätým.

Zákon zmyslom zákona je uplatňovať zvrchovanosť Hospodinovu. SZ proroci vychádzajú zo skutočnosti, že vyvolením Hospodinovým, jeho zmluvou, bol na Izrael vložený záväzok, teda zákon, ktorý môžu zavrhnúť, opustiť, prestúpiť či neuposlúchnuť len pod hrozbou prísnych Božích súdov za toto základné previnenie. Proroci stoja na základe zákona, pripojujú ho, volajú k nemu. Podľa latinského casus = prípad sa tejto metóde hovorí kazuistika. Súbor príkazov a zákazov tak stále rástol, stával sa neustále neprehľadnejším, základné požiadavky poslušnosti zvrchovanému Bohu a spolužitia Izraelcov sa srácali. Slovo zákon, zmluva je v NZ prekladané ako súbor sz Písma, predovšetkým kníh Mojžišových. Niekedy sa celok sz Písma nazýva aj zákon a proroci.

Prorok predpovedník, veštec. Činnosť prorokov sa väčšinou obmedzovala len na zbor, kým apoštol kázal neveriacim, teda pohanom. Prorok je nositeľom nových zjavení vôle Božej, kým učiteľ vykladal pravdu slova Božieho, ktoré už bolo známe.

(formou scény)

Motivácia 1 :

Jeden hradný pán chystal veľkú slávnosť, na ktorú pozval všetkých obyvateľov podhradia. Hoci mal plné pivnice vína, bál sa, že neuhasí veľký smäd všetkých pozvaných. A tak požiadal o pomoc. „Do stredu nádvorja, kde bude hostina, umiestnime veľký sud. Každý nech prinesie toľko vína, koľko môže, a vyleje ho do suda. Odtiaľ sa bude naberať, a tak bude dosť pre všetkých.“ Jeden dedičan si zaobstaral krčah, naplnil ho vodou a vybral sa na hrad. Myslel si: „Krčah vody sa v tom sude vína ľahko stratí. Nik si to ani nevšímne.“ Keď prišiel na slávnosť, vylial svoj krčah do suda a sadol si za stôl. Keď sa začalo naberať víno, namiesto vína tiekla zo suda voda. Všetci rozmýšľali rovnako. A každý priniesol vodu.

Keď nie sme spokojní so svetom, je to preto, že mnoho ľudí prináša vodu. A trpí tým celé stvorenie.

Motivácia 2 :

Hra:

štyri kúty

Pravidlá: Účastníci stoja v strede miestnosti a animátor hovorí:

“Miestnosť má 4 kúty. V prvom kúte je zelená farba, v druhom žltá, v tretom červená a v štvrtom modrá. Nech sa každý teraz rýchlo postaví do toho rohu, ktorá farba sa mu páči!”

Účastníci idú do kútov, ktoré si vybrali a po chvíli sa vracajú späť. Podobne sa postupuje pri ďalších otázkach - napríklad:

1. Ktorá biblická postava sa ti viac páči? Mojžiš, Jozef, Ján Krstiteľ, apoštol Pavel?
2. Čo máš radšej? Cukríky, čokoládu, zmrzlinu, cukrovú vatu?
3. Keby si mal teraz dovolenku, kde by si šiel: hory, more, jazero, veľkomesto?
4. Čo radšej robíš, keď máš voľný čas? Prečítaš si knihu, pozrieš televízor, zahráš si hru, ideš vonku?

Hráči sa lepšie zoznámia a zistia, čo majú s kým spoločné. (môžu sa použiť aj iné otázky podľa situácie a zloženia skupinky)

Výklad :

Boli raz dvaja muži a obidvaja boli vážne chorí. Bývali spolu v jednej malej izbe vo veľkej nemocnici. V izbičke bolo len jedno okno, ktorým ste mohli vidieť okolitý svet. Jeden z mužov smel v rámci svojej liečby hodinu denne sedieť na posteli. Jeho posteľ stála pri okne. Ale ten druhý musel po celý čas ležať vystretý na chrbte.

Každé popoludnie, keď muža pri okne na hodinu podopreli, trávil čas tým, že opisoval, čo vidí cez okno. Okno viedlo rovno do parku s jazerom. Po jazere plávali kačky a labute a deti na brehu ich krmili chlebom alebo si púšťali lodičky. Zaľúbení sa prechádzali ruka v ruke pomedzi stromy, boli tu kvety a trávniky, na ktorých ľudia hrali softbal. A vzadu za korunami stromov bol krásny výhľad na panorámu mesta. Muž ležiaci na chrbte počúval toho druhého, ktorý opisoval, čo vidí a vychutnával každé jeho slovo. Počúval, ako jedno dieťa skoro spadlo do jazera a aké krásne sú dievčatá v letných šatách. Mužovo rozprávanie bolo také presvedčivé, že ten druhý prežíval všetko tak, akoby bol naozaj videl, čo sa deje vonku v parku. Jedného krásneho odpolednia však ležiacemu mužovi napadlo: prečo muž ležiaci pri okne môže vychutnávať všetok pôžitok z toho, čo sa deje za oknom? Prečo on nemá takú možnosť? Cítil sa síce zahanbene, ale čím viac sa snažil zahnať tieto myšlienky, tým viac túžil vymeniť si miesto. Urobil by pre to všetko! Raz v noci, keď uprene hľadel do povaly, druhý muž sa zrazu prebudil. Kašľal a lapal dych a snažil sa dočiahnuť na tlačidlo, aby privolal sestričku. Muž ho však len pozoroval a ani sa nepohol dokonca ani vtedy, keď počul, že ten druhý prestal dýchať. Ráno sestrička našla muža pri okne mŕtveho a potom jeho telo potichu odviezli preč. Keď sa to mužovi, ktorý zostal v izbe, zdalo už vhodné, požiadal, či by ho nemohli premiestniť na posteľ pri okne. A tak ho presťahovali, uložili ho do postele a urobili mu pohodlie. Vo chvíli, keď všetci odišli, oprel sa o jeden lakeť, bolestivo a namáhavo a zdvihol sa, aby sa pozrel von oknom. Za oknom bol holý múr.

Dnes sme si čítali slová Písma svätého Mt 7,7-12. Čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy. Lebo to je zákon aj proroci. Tieto slová nám môžu pomôcť. Čo myslíte, kedy?...Keď sa nevieme veľakrát rozhodnúť, ako sa máme zachovať. Čo rozumieme pod pojmom zákon? Aký zákon poznáte? (cestný zákon, súdnictvo...) Musíme ho dodržiavať? Ak ho nedodržiavame čo sa stane? (sme pokutovaní, odsúdení) Čo znamená zákon v SZ? 10 Božích príkazaní ako aj iné príkazy a zákazy. Čo chce od nás Pán Boh? Pán Boh chce, aby sme sa voči druhým ľuďom správali tak, ako chceme, aby sa druhí ľudia správali k nám. „Čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy.“ Ak sa ty budeš správať voči druhým ľuďom pekným, ohľaduplným, spravodlivým, ústretovým spôsobom, budú sa aj druhí voči tebe správať takisto. Keď budeme druhým ubližovať, budú ubližovať aj oni nám. Bolo by pekné, keby sa všetci ľudia k sebe správali dobre, však? Nie vždy to tak je. Neraz sa stáva, že aj ak sa voči niekomu správame spravodlivo, s láskou, ohľaduplne, ten druhý sa k nám takto nespráva. Dokonca sa môže stať, že sa nám budú aj vysmievať... Na toto musíme byť pripravení, ale my sa máme aj napriek tomu správať tak ako to chce od nás Pán Ježiš. Veľkým príkladom a povzbudením pre nás je sám Pán Ježiš Kristus, ktorý sa vždy takto správal a dokonca aj keď sa mu vysmievali a keď musel za to trpieť a niesť svoj kríž. Aj od nás chce Pán Ježiš, aby sme sa správali k ľuďom pekne, aj vtedy keď za to budeme trpieť. Mali by sme si dobre zapamätať tieto slová Pána Ježiša a snažiť sa vždy takto správať. Ku kamarátom, k rodičom, súrodencom, ku všetkým. Ako sa nazývame? Kresťania. Kto sú vlastne kresťania? Nasledovníci Pána Ježiša Krista. Pán Ježiš od nás ako od jeho nasledovníkov toto všetko vyžaduje a očakáva. „Čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy. Lebo to je zákon aj proroci.“

B. 6. - Zlaté pravidlo šťastného života - Mt 7.7-12

Zlatý verš - „Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, činite im aj vy; lebo to je zákon aj proroci.“

Aktivita :

- obrázky (klopajúcich, hľadajúcich, prosiacich, modliacich sa ľudí)
- značky (zákazové, príkazové)
- obraz Pána Ježiša na kríži, keď hovorí lotrovi „ešte dnes budeš so mnou v raji“ a iné obrázky

Modlitba :

- prosba o dar modlitby,
- prosba o dar DS, aby nám dal silu dodržiavať jeho zákony a nariadenia
- prosba o trpezlivosť aj v súžení

Pieseň :

- Budeme slúžiť Bohu živému...;
- Verím, že Pán Boh...;
- Túžim priniesť na oltár;
- Boh je láska;
- Hľadajte najprv kráľovstvo Božie;

Opakovanie

1. Aký zákon poznáme a čo sa stane, keď ho nebudeme dodržiavať?
2. Čo rozumieme pod pojmom zákon v Biblii?
3. Kedy a ako sa môžem modliť?
4. Čo máme robiť vtedy, keď sa niekto k nám správa zle?
5. Ako sa Pán Ježiš správal, keď sa mu druhý vysmievali a ubližovali mu?

Použitá literatúra :

Použitá literatúra: Biblický slovník Adolf Novotný

Tému vypracovala :

Lívia Mojzsisová Vršková - CZ ECAV Smrečany, LOS

C - Profil úspešného žiaka

C.1. - Usilovnosť kontra lenivosť - Ev. Matúša 25,14-30

Zlatý verš - „Povedal mu pán: Správne, dobrý a verný sluha, nad malom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím. Vojdi v radosť svojho pána!“ Mt 25,23

Ciel lekcie :

Deti by mali po tejto lekcii pochopiť, že usilovnosť je potrebná k dosiahnutiu cieľa a úspechu, že prináša radosť z vykonanej činnosti a že za usilovnosť prichádza odmena. Zároveň by mali zistiť, že lenivosť prináša síce chvíľkové potešenie, uľahčenie, ale nakoniec neprináša nijaké ovocie.

Vysvetlivky k textu :

Podobenstvo o talentoch – téma z oblasti peňazí a bánk. Táto oblasť bola, v čase Pána Ježiša, výhradne vecou mesta. Pričom ten, kto sa vie v tejto oblasti pohybovať, vie špekulovať, môže nadobudnúť obrovské finančné čiastky. Úroky boli v tej dobe veľmi vysoké. Toto často využívali aj sluhovia, ktorí svoju nízku mzdu často dokázali zúročiť a prišli tak k veľkému majetku.

Finančná čiastka – zamestnávateľ rozdelil peniaze zamestnancom podľa ich schopností. Talent bola suma v cene 36,2 kg striebra. Nikto nedostal väčšiu či menšiu čiastku, než tú, s ktorou bol schopný si poradiť. Dôvodom bolo to, aby sa nikto nevyhovárал, že jeho úloha bola pre neho príliš náročná, nespĺniteľná. Neúspech má príčinu iba v lenivosti či v neúčte k zamestnávateľovi. Peniaze v tomto prípade predstavujú všetky možnosti, schopnosti, čas, nadanie, dary atď., ktoré sme od Pána Boha dostali. Pričom On očakáva, že s nimi budeme hospodáriť rozumne. Pretože neide o to, koľko máme, ale ako s tým naložíme. Ide o vernosť ani nie vo veľkom, ale v malom, v každodenných veciach a povinnostiach.

Zamestnávateľ – Boh tu stojí v pozícii zamestnávateľa, ktorý dáva svoj majetok trom zamestnancom. Potom odchádza, nedáva o sebe dlho vedieť. A keď sa vracia, hodnotí prácu svojich zamestnancov.

Služba, práca pre zamestnávateľa – je potrebné využívať všetok čas pre prácu, službu Pánu Bohu. Neznamená to odísť zo zamestnania, školy a úplne slúžiť Bohu na oddelenom mieste, ale vykonávať všetko a vždy tak, akoby sme tým slúžili Bohu.

Zamestnanci – kým prví dvaja mysleli na svoju prácu a na zamestnávateľa (prvý odovzdal 362 g striebra, druhý 1448 g striebra), ten posledný myslel iba na seba, preto išiel na istotu a poistil sa uložením talentu pred hnevom svojho prísneho zamestnávateľa. Nič nes-tratil, ale ani nezískal. Za jeho sebestvo prišlo odsúdenie. Tak ako prichádza hnev a Boží súd aj za naše nesprávne využívanie Bohom daných darov.

Návrat zamestnávateľa – za týmto podobenstvom je potrebné vidieť a vnímať Kristov druhý príchod. Pretože tu sa opisujú dva druhy postojov k tejto skutočnosti. Ten, kto pochtivo slúži Bohu, bude odmenený, ten, komu na Božích daroch nezáleží, musí počítať s Božím hnevom a trestom. Neužitoční služobníci, zamestnanci, nemôžu očakávať, že Boh s nimi naloží tak, ako s vernými. Je dôležité myslieť na to, že aj keď očakávame budúce veci, máme sa sústrediť na prítomnosť, pretože ona určuje, čo bude s nami v budúcnosti.

Motivácia 1 :

Jeden chlapec bol lenivý a večer, keď išiel spať si nechcel pripraviť veci do školy. Jeho mama sa to nepáčilo. Stále mu hovorila: poupratuj si veci. Priprav si oblečenie. Urob si poriadok. Lenže chlapec neposlúchal a tak sa mama rozhodla: schovám mu školskú tašku a uvidíme, čo sa bude robiť. Keď sa chlapec zobudil, hľadal svoje veci na vyučovanie, ale márne. Mama mu stále dookola hovorila: ja neviem, kde sú tvoje veci. Nepamätám sa, kde si ich odložil. Pár minút pred odchodom do školy, chlapec so slzami v očiach sľuboval: už nebudem lenivý, všetko si upracem. A tak mu mama prezradila, kde zmizli jeho veci. Svoj sľub dodržal. Prestal byť lenivý a každý večer si usilovne pripravoval veci do školy a pomáhal doma vždy, keď mohol.

Motivácia 2 :

Hra: je to hra určená pre ľubovoľný počet detí. Je však potrebné prispôbiť materiál a pomôcky ich počtu – je nutné ich rozdeliť do skupín. Na jeden koniec miestnosti sa položia špagety, vysypané zo sáčku (dajú sa použiť aj paličky z hry „mikádo“) a na druhý koniec miestnosti sa položí sáčok. Úlohou súťažiacich je čo najskôr preniesť špagety do sáčku, pričom to budú robiť pomocou dvoch špaglíc (každý hráč v družstve dostane dve). Postavia sa po celej dĺžke trate. Jednej špagety sa môžu chytiť iba 2 krát – keď ju budú brať a keď ju budú vkladať do sáčku. Rátajú sa body za tú špagetu, ktorá je v sáčku. Je na ich šikovnosti, usilovnosti a dôvtipe, akým spôsobom sa zhostia úlohy. Dĺžka hry závisí od počtu špagiet v každej skupine. (Ak je možné vytvoriť jednu skupinu z vedúcich, bolo by to dobré, pretože by sa táto hra dala dobre aplikovať vo výklade, pričom niektorí z vedúcich by mohli hrať „lenivých“, nehrali by sa, nepomáhali družstvu a tým pádom by prehrali.)

Výklad :

Rozprávame sa o tom, ako to vyzerá v Božej škole. Trochu sa to podobá na tú naozajstnú školu, však? Akí musíte byť v škole? Jednou z vecí, vlastností, ktorú musíte mať je usilovnosť. V Božej škole to platí oveľa viac, pretože nás neučí, nekontroluje človek, ale sám Pán Boh. A my sa učíme, že pred Ním máme zodpovednosť, že príde čas, keď sa nás opýta, ako sme žili. Myslíte si, že usilovnosť je potrebná pred Pánom Bohom, že Mu záleží, aby sme takí boli? Určite áno, pretože usilovnosť prináša do nášho života dobré veci. Lenivosť zase zlé. Mohli sme si to všimnúť aj na hre so špagetami – nestačí byť rýchly, šikovný, vynaliezavý, nepomôže tu ani drzosť, podvádzanie, dôležitá je aj usilovnosť. Ona je hlavnou témou aj príbehu – podobenstva o talentoch. To sú peniaze, ktoré platili v dobe, keď Pán Ježiš žil na tejto zemi.

Jeden bohatý muž si raz zavolať svojich sluhov a každému dal talenty: prvému dal 5, druhému 2 a poslednému 1. Potom odišiel a keď sa vrátil, opýtal sa ich: čo ste urobili s peniazmi, ktoré som vám dal? Prvý povedal: pozri, pane, dal si mi 5 a ja ti vraciam 10. Druhý povedal: mne si dal 2 a vraciam ti 4. Posledný, ktorý dostal 1 talent povedal: bál som sa, čo povieš, keď sa vrátiš a preto som radšej tvoj talent schoval. Dal si mi 1 a ja ti ho dávam späť. Ktorý z nich bol usilovný a ktorý lenivý? Pozrime sa teda, čo priniesla usilovnosť prvým dvom a čo lenivosť tomu poslednému.

Keď im pán dával peniaze, chcel, aby mu ich znásobili, aby priniesli úžitok. Podarilo sa to usilovným či lenivému? Lenivosť prináša iba chvíľkové uspokojenie – pretože nemusíme nič robiť, môžeme sa venovať tomu, čomu chceme, nie tomu, čo je potrebné, zamermame sa na seba, na naše pohodlie, nie na to, čo je pre nás či pre iných dobré. Lenže usilovnosť, aj keď si vyžaduje aktivitu, odhodlanie, rozmyšľanie, využívanie schopností, nám prináša oveľa viac. Tak ako pri sluhoch. Pretože iba usilovní sluhovia splnili cieľ – znásobili talenty, iba oni dosiahli úspech pred svojim pánom. On ich totiž pochválil: Povedal mu pán: Správne, dobrý a verný sluha. Keď vám mama káže upratať si izbu, čo je cieľ, ktorý máte splniť? Je to poriadok. A samozrejme radosť vašej mamy. Lenže tento cieľ sa nespĺní sám, musíte vstať a urobiť to. Podobne je to aj v škole. A rovnako aj v Božej škole. Aj tam musíte byť usilovní a dosiahnete cieľ, urobíte, to, čo Pán Boh od vás žiada (poslúchnete rodičov a postaráte sa o svoje veci) a prinesie vám to úspech – Pán Boh z vás bude mať radosť: správne si to urobilpovedať mená detí.... Tým pánom v podobenstve je Pán Boh a nám – ako kresťanom – musí záležať na tom, či robíme radosť aj Jemu.

© - Profil úspešného žiaka

©.1. - Usilovnosť kontra lenivosť - Ev. Matúša 25,14-30

Zlatý verš - „Povedal mu pán: Správne, dobrý a verný sluha, nad málo si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím. Vojdi v radosť svojho pána!“ Mt 25,23

Usilovnosť nám pomáha plniť cieľ a prináša do života úspech.

Ako sa asi cítili prví dvaja sluhovia a ako ten posledný? Usilovní mali určite radosť z toho, čo dosiahli, mali dobrý pocit z toho, že boli pochválení. Posledný, lenivý, bol vtedy určite sklamaný, smutný a možno si aj vyčítal: prečo som to neurobil ako tí dvaja? Keby som mohol, tak to urobím inak, lepšie. Jeho pán sa na neho hneval. Poznáte to aj vy? Keď vám rodičia kážu niečo urobiť, ale vy ste leniví, neurobíte to a oni sa na vás hnevajú, sú z vás sklamaní a smutní? Ako sa vtedy cítite? Možno keď ste namiesto práce odpočívali, cítili ste sa dobre, ale keď ste videli, že vaši rodičia sú z vás sklamaní, tak ste si tiež hovorili: nabudúce to urobím, urobím lepšie. Usilovnosť síce vyžaduje pracovať na niečom, ale napokon prináša dobrý pocit, uspokojenie, keď je človek šťastný, že urobil danú vec a že ju urobil dobre. Kedy ste naposledy mali vy taký pocit? A museli ste byť usilovní, aby ste ho dosiahli? Ak sme v Božej škole usilovní, ak robíme to, čo nám Pán Boh káže – aj v maličkostiach – tak môžeme mať tiež perfektný pocit, lebo Pánu Bohu sa to páči, je spokojný a preto môžeme byť spokojný aj my.

Usilovnosť prináša do života radosť.

Ešte si pamätáte, čo povedal Pán Boh usilovným sluhom? Pochválil ich a povedal, že za svoju prácu dostanú pozitívnu odmenu. Čo asi Pán Boh povedal lenivému sluhovi? Pochválil ho? Nie. Pán Boh totiž robí rozdiel medzi tými, ktorí pracujú a nie sú leniví a medzi tými, ktorí si radšej poležia, oddychujú. Preto lenivý sluha dostane tiež odmenu, ale negatívnu: vyhodte ho do vonkajšej tmy; tam bude plač a škrípanie zubov. Kým prví dvaja môžu zostať so svojim pánom, ten posledný musí odísť preč. Raz príde čas, keď aj my budeme stáť pred Pánom Bohom a On sa nás opýta: čo si urobil s tým, čo som ti dal – s nadaním, peniazmi, časom, rozumom, schopnosťami, s materiálnymi vecami...? Keď budeme usilovní a Pánu Bohu sa bude páčiť, čo sme počas života urobili a dosiahli, tak nás vezme do svojho kráľovstva. Ale keď Pán Boh zistí, že sme boli leniví a to, čo sme dosiahli, sme nevyužili, že sme to premárnili a nestarali sa o to, tak nás vyhodí od seba preč, nebudeme s Ním v nebi. Kde by ste chceli byť? S Pánom Bohom v nebi? Alebo bez Pána Boha v pekle? Keď v nebi, tak pamätajte na to, že

Usilovnosť prináša odmenu – pozitívnu – život s Pánom Bohom. (ak je možné, po každej myšlienke, je možné deťom dať peniaz, na ktorom by boli napísané tieto myšlienky – teda každé dieťa dostane 3 peniažky, ktoré si potom môže zavesiť na niť ako náhrdelník).

Aktivita :

Aktivita sa týka peňazí, ktoré deti dostali po každej myšlienke. Urobia si z nich náhrdelníky, alebo náramky (dajú sa použiť nite alebo drôtky), pričom sa pri tejto aktivite dá zamerať na rozhovor o konkrétnych prejavoch usilovnosti – napr. ako byť usilovný v škole, doma, na besiedke a v čom by ktoré dieťa mohlo prejavovať svoju usilovnosť, aké dary, danosti by mohlo rozvinúť.

2. túto aktivitu je dobré zaradiť na úplný koniec stretnutia, pretože si vyžaduje dostatok času. Deti sa rozdelia do skupín, ako pri hre so špagetami, pričom každá skupina dostane starý peniaz. Ich úlohou je ísť k ľuďom a pýtať si vždy niečo väčšie nepotrebné na výmenu. Ktorá skupina donesie najväčšiu nepotrebnú vec, tá vyhráva. Treba deťom pripomenúť, že neide o rýchlosť, ale o usilovnosť. Samozrejme je dobré, keďže tu ide o malé deti, povedať okruh, územie, v ktorom sa môžu pohybovať.

3. túto aktivitu je vhodné zaradiť tiež na koniec stretnutia. Ide o návštevu včelára, ktorý by mohol rozprávať o usilovnosti včiel alebo o prechádzku v prírode spojenú s pozorovaním mraveniska a usilovných mravcov.

Modlitba :

- vďaka za Božie dary: čas, materiálne veci, priateľov, schopnosti a nadanie
- prosba o usilovnosť a správne využívanie toho, čo sme od Pána Boha dostali
- prosba o odpustenie, že si nevážime Božie dary
- prosba o posilnenie a zodpovednosť, aby sme z Ježišových úst pri poslednom súde počuli to, čo usilovní sluhovia.

Piesne :

Modli sa... (Piesne pre deti, pieseň č. 6)
Kráľ Dávid... (Piesne pre deti, pieseň č. 7)
Čisto umyť nádoby... (Piesne pre deti, pieseň č. 11)

Opakovanie

1. Kto je v našom príbehu pánom, ktorý dával talenty? (Pán Boh)
2. Koľko talentov dal Pán Boh sluhom? (5, 2, 1)
3. Čo urobili sluhovia s peniazmi? (prví dvaja ich znásobili, tretí peniaz ukryl)
4. Čo povedal Pán Boh usilovným a čo lenivému sluhovi? (vojdí v radosť svojho pána – vyhodte ho von)
5. Čo dobré prináša usilovnosť do nášho života? (prináša splnenie cieľa a dosiahnutie úspechu – prináša radosť – prináša odmenu)
6. Prečo máme byť usilovní? Komu sa to páči? (rodičom, učiteľom, kňazom, najmä Pánu Bohu)

Použitá literatúra :

Průvodce životem, Matouš, Luxpress
Evanjelium podľa Matúša, Wuppertálska študijná Biblia, Creativpress

Doplnková aktivita – pracovné listy:

1. pre staršie deti – hľadanie v texte a doplňovanie
2. pre mladšie deti – nakreslený úl, oni majú dokresliť včielky a na úl nalepovať žlté papieriky, ktoré znamenajú peľ a nakreslené mravenisko, deti majú dokresliť mravcov a na mravenisko budú nalepovať slamu, trávu, piliny (potrebné zohnať materiál!!!)

Ťažko vypracovala :

Martina Gdovinová - CZ ECAV Vlachovo, GES

C. 2. - Oddelený čas pre Učiteľa - modlitba - Mt 6, 5-14

Zlatý verš - „ľuďom odpustíte ich previnenia, aj vám odpustí váš Otec nebeský.“ Mt 6, 14

Ciel lekcie :

Deti by si mali uvedomovať význam a potrebu modlitby vo svojom každodennom živote a poznať základnú definíciu modlitby (čo je to modlitba, kedy a kde sa môžeme modliť, prečo je potrebná) . Taktiež by mali vedieť, že je potrebné, aby dokázali odpustiť tým, ktorí im ublížili.

Vysvetlivky k textu :

v. 7 – Neznamená to, že nesmieme opakovať svoje modlitby. Pán Ježiš opakoval svoju modlitbu v Getsemanskej záhrade tri krát (Mt 26, 44), apoštol Pavel sa tiež modlil tú istú modlitbu tri krát (2K 12,8) a aj v nebesiach je Boh oslavovaný stále znova a znova (Zjavenie 19, 1-6). Znamená to, že nemáme opakovať prázdne a zbytočné slová.

v. 8 – Napriek tomu, že Boh pozná naše potreby, predsa Ho máme žiadať o to, čo potrebujeme.

v. 9 – Modliť sa môžeme i spamäti, naučené modlitby (napr. Otčenáš).

Na príklade modlitby Otčenáš, ktorú nás naučil Pán Ježiš, vidíme, že je potrebné modliť sa ku všetkým osobám Svätej Trojice. Jej prvé tri prosby sú smerované práve k nim. „Posväť sa meno Tvoje“ sa vzťahuje hlavne k Bohu Otcovi, „Príď kráľovstvo Tvoje“ k Bohu Synovi a „Buď vôľa Tvoja“ k Bohu Duchu Svätému. Teda aj v modlitbe Pánovej sa odzrkadľuje učenie o Trojici.

V modlitbe Pánovej v prvom rade prosíme o Božiu vôľu, a aby sa splnilo to, čo si praje Boh. Až potom prosíme a myslíme na svoje vlastné potreby.

v. 14 – Častica „ak“ poukazuje na to, že musíme odpustiť svojim vinníkom. Ak my neodpustíme, ani nám nebude odpustené. V takom prípade budú pre nás modlitby frustrujúcimi.

Motivácia 1 :

Učiteľ na tabuľu alebo papier nakreslí prázdne čiarky (polička) a úlohou detí je hádať, aká veta sa tam skrýva. Hádajú po písmenkách, a keď tam písmenko je, doplní sa na príslušné poličko. Víťazí ten, kto ako prvý uhádne znenie celej vety.

MODLITBA JE ROZHOVOR S PÁNOM BOHOM

Motivácia 2 :

Hra - Telefón

Deti sedia vedľa seba a prvé pošepká svojmu susedovi nejaké slovo tak, aby ho ostatní nepočuli. Ten ho pošepká ďalšiemu dieťaťu, až kým neprídu na koniec. Každý šepká iba raz a deti hovoria ďalej to, čo počuli.

Je veľmi zaujímavé sledovať, aké rôzne slová z toho nakoniec môžu vzniknúť.

Výklad :

Deti, čo urobíte, keď napr. chcete povedať svojim rodičom, že ešte zostanete u spolužiaka? Alebo keď chcete zablahoželať svojej starej mame k narodeninám, no ona býva v úplne inom meste? Alebo keď sa chcete opýtať svojej kamarátky, či sa nechce ísť vonku hrať? Alebo keby ste potrebovali pomoc? (nechať odpovedať deti) Áno, zoberiete si telefón a zavoláte. Telefón je naozaj veľmi užitočná vec. Vďaka nemu môžete zavolať a pohovárať sa aj s niekým, kto je od vás veľmi ďaleko. Aj s Pánom Bohom sa môžeme porozprávať. Máme na Neho taký akoby telefón, vďaka ktorému sa môžeme s Ním zhovárať. Volá sa MODLITBA (napísať na tabuľu, či iné viditeľné miesto). Pamätáte si ešte, aká veta nám to vyšla, keď sme hádali písmenká? Áno, „Modlitba je rozhovor s Pánom Bohom“. Modlitba je naozaj rozhovor s Pánom Bohom, kedy my Mu rozprávame o tom, čo sme napr. prežili v škole, alebo Ho možno aj o niečo prosíme. V modlitbe môžeme povedať Pánu Bohu úplne všetko – aké známky sme dostali, ako sa máme, z čoho sa tešíme, alebo prečo sme smutní, a prečo sa trápime. V modlitbe sa môžeme Pánu Bohu aj poďakovať za všetko to, čo nám dal. Pánu Bohu môžeme povedať úplne všetko – ako svojmu najlepšiemu kamarátovi. Boh počuje naše modlitby a odpovedá na ne. Viete bez čoho by sme určite neprežili? Áno, bez kyslíka. Tak aj pre nás kresťanov je modlitba taký akoby kyslík, bez ktorého nemôžeme ako kresťania žiť. Ako každý človek potrebuje a musí dýchať, tak sa i každý kresťan potrebuje modliť.

Pamätáte si ešte, aké rôzne iné slová nám vyšli, keď sme sa hrali telefón? Ľahko sa nám totiž môže stať, že niekomu zle porozumieme, alebo že počujeme niečo iné, ako nám chcel povedať. No v modlitbe sa tohto nemusíme báť. Pán Boh nás počuje veľmi dobre a aj nás správne pochopí. Preto sa nemusíme báť, že by začul niečo iné, ako sme sa my modlili.

Čo si myslíte, kedy a kde sa môžeme modliť? Je to nejakú presne určené? Nie, nie je. Modliť sa môžeme kedykoľvek a kdekoľvek. Keď sme doma, alebo na výlete, alebo u starých rodičov, v škole – modliť sa môžeme úplne kdekoľvek. Ráno, večer, cez deň, pred spaním – Pán Boh vždy a všade počuje naše modlitby. Modliť sa môžeme aj úplne potichu, že nás ani naši kamaráti nebudú počuť – aj vtedy nás však bude počuť Pán Boh. Najlepšie však je, keď sa modlíme pravidelne – napr. ráno, keď vstaneme a večer, keď ideme spať.

Zuzka a Peťka boli vynikajúce kamarátky. Poznali sa už od malička a veľmi dobre si spolu rozumeli. Navzájom si aj úplne dôverovali – vedeli, že jedna druhej môžu povedať aj svoje tajomstvá, alebo úplne čokoľvek, čo prežili. Zhovárali sa úplne o čomkoľvek – ako bolo v škole, ako doma, z čoho sú smutné, čo sa im podarilo. Raz však Zuzka prišla veľmi rozčúlená a kričala: „Už sa s tebou nikdy nebudem hrať! Prezradila si moje tajomstvo, že pôjdeme s rodičmi na dovolenku. Nechápeš, ako si mi to mohla urobiť. Verila som ti.“ Peťka sa na ňu prekvapene pozerala: „Ale veď ja som nikomu nič nepovedala. Musíš mi veriť.“ „Nie, neverím, už nie sme kamarátky,“ a Zuzka s plačom odišla domov. „Čo sa stalo,“ spýtala sa jej mamina, keď videla, že plače. „Peťka ma oklamala. Dôverovala som jej a ona ma sklamala. Prezradila, že máme ísť na dovolenku, hoci som ju prosila, aby to nikomu neprezradila. Teraz to už vie celá trieda.“ Mamina Zuzke vysvetlila, že Peťka ju naozaj neklamala. Stretla sa ich s triednou učiteľkou a spomínala jej, kam sa chystajú na dovolenku. Pravdepodobne to pani učiteľka pred niekým povedala a dozvedeli sa o tom aj ostatní.

Deti, čo myslíte, čo by mala Zuzka urobiť? Áno, ísť za Peťkou a ospravedlniť sa jej. Poprosiť ju o prepáčenie, že sa zmýlila. A čo by mala urobiť Peťka? Odpustiť Zuzke, aby znova mohli byť dobrými kamarátkami. V Biblii sa píše tento verš: „Ak ľuďom odpustíte ich previnenia, aj vám odpustí váš Otec nebeský.“ Mt 6, 14 Je teda veľmi dôležité, aby sme odpustili ľuďom, ktorí nám ublížili a poprosili o odpustenie, keď my urobíme chybu. Potom aj nám Pán Boh odpustí naše previnenia. Dnes sme si rozprávali o modlitbe. A aj my sami sa teraz pomodlíme.

Č. 2. - Oddelený čas pre Učiteľa - modlitba - Mt 6, 5-14

Zlatý verš - „Ľuďom odpustite ich previnenia, a j vám odpusti váš Otec nebeský.“ Mt 6, 14

Aktivita :

Každé dieťa povie jednu vec, kedy potrebujeme iných poprosiť o odpustenie, alebo im odpustiť, a ako to môžeme urobiť
Např. neposlúchol som, keď mi mamka povedala, že mám vynieš smeti – prídem za ňou a poprosím ju, aby mi prepáčila a nabudúce ich už vynesiem

Modlitba :

- vďaka za to, že sa môžeme modliť, zhovárať s Pánom Bohom
- vďaka za to, že Mu môžeme povedať úplne všetko ako svojmu najlepšiemu kamarátovi
- prosba o to, aby sme dokázali odpustiť tým, čo nám ublížili

Pieseň :

Musím vďaka spievať môj Pane
Modli sa každé ráno
Kam by som šiel
Ježiš, Ty máš meno najkrajšie

Opakovanie

1. Čo je to modlitba?
2. Kedy a kde sa môžeme modliť?
3. Za čo sa môžeme modliť?
4. Prečo je potrebné, aby sme odpustili tým, čo nám ublížili?
5. Prečo je pre kresťana dôležité, aby sa modlil?

Použitá literatúra :

Biblia
The New Testament
Serendipity New Testament for Youth
Nový biblický slovník

Tému vypracovala :

Jana Pabaková - CZ ECAV Rožňava, GES

C. 3. - Čisté oko - čisté srdce Ev. Lk 11,34 - 36

Zlatý verš - „Sviectou tela je oko. Preto ak tvoje oko je čisté, celé tvoje telo bude jasné.“ Mt. 6,22

Ciel lekcie :

Deti by mali vidieť veci jednoducho, jednosmerne, mali by kráčať životom iba jedným smerom, jasne a sústredene. Cesta viery má byť svetlá a jasná.

Vysvetľujúky k textu :

Svetlo – je Kristus, svetlo vstupuje do človeka okom.
Oko – prejavuje duchovné poznanie a porozumenie, pohľad vnútorného oka môže byť zameraný buď iba na veci pozemské, alebo iba na veci večné.

Motivácia 1 :

Milé deti!

Skúste si na chvíľu zatvoriť oči a zakryte si ich rukami. Majte ich stále priložené na očiach a teraz si predstavte, aké by to bolo strašné, keby ste svoje detstvo mali prežiť v takejto tme. Stačí. Môžete si oči otvoriť. Aký je svet okolo nás celkom iný však? Čo ste videli prvé, keď ste si otvorili oči? Najprv denné svetlo, ktoré sa vám zdalo veľmi ostré a oslnilo vás tak, ako keď vychádzate z tmavej miestnosti von na svetlo. Potom ste videli jeden druhého, na stenách ste si všimli obrazy a svoje kresby, potom pestrosť farieb na svojich šatách. Keď prídete domov uvidíte svojich milých rodičov. Keď ste mali oči zatvorené, to všetko ste mali zakryté. Vidíte, aká je to vzácna vec, keď máte zdravé oči? Musíte byť za svoje oči veľmi vďační Pánu Bohu a musíte si ich veľmi chrániť.

Motivácia 2 :

Výklad :

Hra na "slepú babu".

Pán Ježiš vracia slepým zrak, preto On je tým svetlom daným pre celý svet, pre všetkých ľudí. Tak ako sa nájdú ľudia, ktorí nemajú tieto telesné oči, ktorí nič nevidia, tak podobne sú mnohí, ktorí nevidia, že nás Pán Boh má rád, že sa nám stal dobrým Otcom, ktorý nám všetko dáva skrze Pána Ježiša Krista.

Je mnoho ľudí, ktorí nie sú síce telesne slepí, ale žijú v duchovnej slepote. Nepoznajú Pána Boha. Neveria vo večný život. Žijú len pre túto časnosť, až dokiaľ im Pán Ježiš neotvorí oči aj pre poznanie Božích vecí. Oko predstavuje duchovné poznanie a porozumenie. Neprirodzená, alebo chamtivá túžba po čomkoľvek znižuje citlivosť oka a zahaľuje, zastiera, zaciľňa svetlo Kristovej prítomnosti.

Milé deti, aj nás Pán Ježiš Kristus osvetľuje svojou žiarou a prostredníctvom Neho sa aj my stávame svetielkami tohto sveta. Svetlo prináša radosť, spokojnosť. Vo svetle poznávame ľudí, svoje okolie. Teda kresťan má prinášať radosť a spokojnosť vo svojom okolí. Máme dbať na to, aby svetlo, ktoré je v nás sa nestalo tmou. Príležitosti je dosť: čo ti rodičia kážu, urob s radosťou z lásky k nim, ideš po ulici vidíš starčeka niešť ťažký nákup, pomôž mu, vidíš stareňku, ktorá sa bojí prejsť cez ulicu, lebo ide veľa áut, chyt' ju za ruku a preved' ju, nesmej sa, keď spolužiačik nevie napísať úlohu, pomôž mu, vysvetli mu ju....

A to všetko nemáme robiť len preto, aby nás chválili, ale preto, že Pán Boh nás tak veľmi miloval, že nám dal svojho jednorodeného syna Pána Ježiša Krista, aby nás On naučil milovať a pomáhať iným a preto my chceme, aby Pán Boh bol oslávený.

Ak nám robí ťažkosti vidieť Božie dielo všade okolo nás, skontrolujme svoje videnie, svoj zrak, svoje oko. Máš nejaké hriechne túžby, ktoré ti bránia vidieť Krista? Prosme Pána Boha, aby sme sa nedali premôcť tmou, aby sme nechodili po tmavých chodníkoch v tme. Lebo, kde niet svetla, je tma. Keď zapadne slnko nastane noc. Keď je človek vnútorne, duchovne nesprávne usmerňovaný je v ňom tma. Vo svete je veľa tmy. Kto však nasleduje Pána Ježiša, nebude žiť bez mravného zápasu s hriechom a zrodom. Takýto človek nezostane bez cieľa a zmyslu života. Nasleduješ Pána Ježiša? Potom nechodíš v tme, máš „svetlo života“. To znamená, že sa správne vyvíjaš, rastieš, dospievaš. Božie dieťa v nasledovaní Pána Ježiša Krista plní svoje poslanie. A keď dospeje? Zreje v jeho živote to, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, ľúbezné, príjemné, čo je cnostné a chvályhodné. /F 4,8 / Takéto Božie dieťa dospeje k požehnannej starobe, v ktorej bude obracať pozornosť svojich detí a vnúčať k svetlu večného života. Preto nezabúdajte: teraz ste svetlo v Pánu, preto ako dietky svetla žite!

Alkvia :

Poviem vám o jednom takom chlapcovi, ktorému Pán Ježiš otvoril oči aj pre poznanie Pána Boha. Ten chlapec sa volal Augustín. Žil ešte kedysi dávno. Jeho otec bol pohanom a jeho matka Monika bola kresťankou. Ale Augustín nebol kresťanom. Žil ako pohan. Ako mládenec konal aj mnohé zlé veci. Jeho matka Monika sa však za neho modlievala, aby ho Pán Ježiš naučil poznať Pána Boha. Dlhé roky sa za neho modlievala. Až raz Augustín sedel v jednej záhrade na lavičke a práve rozmýšľal o tom, že by mal byť azda lepší než je. Videl sám, že nie je taký, aký by mal byť. Vtedy zrazu za sebou počul akýsi hlas: „Augustín, vezmi a čítaj!“ Augustín porozumel, že mu to Pán Boh káže, aby si otvoril Písmo sväté a čítal v ňom. A aj si ho otvoril práve na takom mieste, kde sa hovorilo, že človek má zanechať všetky hriechy a má veriť v Pána Ježiša Krista. Augustína sa dotklo toto miesto Písma svätého a zmenil svoj život. Dal sa pokrstiť a stal sa kresťanom. Jeho oči sa otvorili aj pre poznanie Pána Boha. Neskôr sa stal z neho kňaz a potom dokonca veľký biskup a cirkevný otec. Takto Pán Ježiš vypočul modlitby jeho matky za neho a priviedol ho k poznaniu Božích vecí. Dal mu nový duchovný zrak, aby veril v Pána Boha a pridržal sa ho.

Modlitba :

- za telesný a duchovný zrak / Ev. Ján1,12 /
- aby dali nasledovaniu Krista prednosť pred všetkým ostatným / 2. Korinským 5,15 /
- aby sa zakorenili a rástli v Kristu / Kolosenským 2,6-7 /

Piesne :

ES 646 Učiň ma Bože svetielkom....
ES 315 Sviieť, svetlo sviieť....
Piesne mládeže č.1 Keď som vo svete žil...

C. 3. - Čisté oko - čisté srdce Ev. Lk 11,34 - 36

Zlatý verš - „Sviectou tela je oko. Preto ak tvoje oko je čisté, celé tvoje telo bude jasné.“ Mt. 6:22

Opakovanie

1. Na čo nám slúžia oči?
2. Čo je to telesná a duchovná slepota?
3. Kto je našim svetlom a prostredníctvom Koho sa stávame svetielkami?
4. Čo máme robiť, aby sme sa my Božie svetielka nestali tmou v tomto svete?
5. Ako sa volal chlapec, ktorého sa dotklo Písmo sväté a zmenil svoj život?
6. Pamätáte sa na ten príbeh, vedeli by ste ho vyrozprávať?

Použitá literatúra :

- Písmo sväté
- Wuppertálska študijná Biblia, Evanjelium podľa Matúša
- Pruvodce životem, Lukáš

Doplnková aktivita – pracovné listy:

Učiteľská príručka, Náš život v Kristovi, Stránky plus +, lekcia 10A, 10B

Temu vypracovala :

Adriana Hrivnáková - CZ ECAV Sirk, GES

D. 1. - Skúška dôvery - Mt 14, 22-33

Zlatý verš - „A tí, čo boli na lodi, padli Mu k nohám a hovorili: V pravde, Syn Boží si! Mt 14, 33

Ciel lekcie :

Deti by mali vedieť, že veriť Pánovi Ježišovi a dôverovať mu sa oplatí. Aj keď naša dôvera zlyháva, Pán Ježiš je ten, ktorý nás zachraňuje a neopúšťa.

Vysvetlivky k textu :

Peter – priezvisko Šimona, znamená „skala“; aram. Céfaz. Ježiš tým chcel naznačiť budúcu Šimonovu silu, založenú na viere v Ježiša Krista. Kdekoľvek neskôr Peter prejavil nejakú slabosť, Ježiš ho vždy pomenoval starým menom Šimon, aby ho vyburcoval k bdelosti (L 22,31; Mk 14,37). Bol synom akéhosi Jonáša, bratom Ondreja, obaja boli priatelia Jakuba a Jána a učeníci Jána Krstiteľa. Všetci boli rybári. Šimon a Ondrej pochádzali z Betsaidy, malého mesta neďaleko Kafarnaumu na Tiberiadskom mori. Ondrej priviedol Petra k Ježišovi, ktorý ho prijal za učeníka a nakoniec za apoštola. Peter bol rozhodnej, horlivej, aktívnej a vznetlivej povahy, prevádzaný chvíľkovou málomyselnosťou a nerozhodnosťou. Bol hovorcom apoštolov a prvý uveril a vyznal, že Ježiš je Kristus t.j. zasľúbený Mesiáš (Mt 16, 13-23).

Ryby – v prvých storočiach sa stala ryba symbolom a kryptogramom kresťanstva z náhodnej skutočnosti, že grécke ichthys (= ryba) obsahuje začiatkové písmená vety: Ježiš Kristus Boží Syn Spasiteľ (Jézús Christos Theu Hyios Sótér).

Motivácia 1 :

Komu najviac dôveruješ? Každé dieťa dostane lístoček s 10 slovami napísanými pod sebou. Napr.: kamarát, súrodenec, mama, otec, Pán Ježiš, p.učiteľ, p.farár, sused, spolužiak, starý rodičia. V krátkom čase ich má zoradiť tak, že ku každému dopíše číslo od 1 po 10, pričom 1 znamená – najviac dôverujem a 10 – znamená najmenej dôverujem. Potom v krátkom rozhovore s deťmi rozoberieme na základe čoho sa rozhodovali, či bolo ťažké, atď. Pri väčšom počte detí môžeme pracovať aj skupinovo.

Motivácia 2 :

Hra: Hráči vytvoria kruh. Určia jedného, ktorý bude v strede. Ten má za úlohu vybrať si vždy jedného hráča, ukázať na neho a povedať mu jedno z troch slov: STROM, SLON alebo ZAJAC. Vyzvaný hráč nikdy nie je oslovený sám. Musí dávať pozor aj hráč po jeho pravici a ľavici. Všetci traja čo najrýchlejšie a bez chyby vytvoria STROM, SLONA alebo ZAJACA. Zmyslom hry je precvičiť si rýchlosť a obratnosť. Kto nevie zareagovať dostatočne rýchlo a správne, vymení sa s hráčom vnútri kruhu. Na náčrtku ponúkame pomôcku ako vždy traja vedľa seba stojaci vyzvaní hráči v kruhu ukazujú strom, slona a zajaca.

Výhľad :

Veľakrát nás postretne v živote strach. Bojíme sa mamičkinho trestu, keď vyparatíme niečo zlé. Máme strach, keď dostaneme v škole zlú známku. Stačí nám už len predstaviť si otcov prísny pohľad. A možno sa niektorí z vás boja rachotu hromov a svetielkujúcej letnej búrky oblohy. Poviem vám, nechcela by som byť cez takéto počasie na rozbúrenom mori. A čo vy deti, zažili ste už niekedy búrku? Je často krát strašná, ale zažiť búrku na rozbúrenom mori je oveľa strašnejšie. Takúto búrku na rozbúrenom mori (Genezaretskom jazere) zažili aj učeníci Pána Ježiša Krista. Pán Ježiš rozkázal im vstúpiť na loďku a preplaviť sa na druhú stranu jazera. On sám sa utiahol na osamelé horské výšiny, aby sa tam v tichosti mohol modliť k svojmu nebeskému Otcovi. Učeníci teda ostali na loďke bez Pána Ježiša. Keď sa priblížila noc, prihnala sa búrka. Prudký vietor a vysoké vlny zmietali malou loďkou a učeníci to nemohli zvládnuť. Určite mali veľký strach a báli sa, že tam všetci zahynú. Keby tak bol pri nich Pán Ježiš! Ale ich loďka bola od neho čoraz ďalej a učeníci boli ďaleko od svojho milovaného Majstra. Možno nezažívame náš život ohrozujúcu búrku často, ale určite máme mnoho starostí a trápení vo svojich životoch. Vtedy si povieme: Keby tu bol pri mne Pán Ježiš, keby bol viditeľný a mohol som sa s ním porozprávať a poradiť, tak ako s mamou, otcom, či kamarátom. Nezabúdajme, že aj neviditeľný Ježiš je s nami. Veriaci človek nepotrebuje Pána Ježiša vidieť očami, ale musí Mu dôverovať a veriť vo svojom srdci. On nám vo svojom slove zasľubuje: „Neopustím ťa, ani nezanechám.“ (Žid 13,5)

Učeníci zažívali čím ďalej tým väčšie ťažkosti a uprostred mora sa ich zmocňoval stále väčší strach a hrôza. Volali do noci, modlili sa a prosili o pomoc a záchranu, no nijaká pomoc a záchrana neprichádzala. Zdalo sa, že Ježiš zabudol na svojich, a že sa už o nich vôbec nestará. Ale opak je pravdou. Pán Ježiš na kopci nad jazerom o nich vedel. Poznal ich úzkosť aj strach, vedel ako sa namáhajú zo všetkých síl, aby sa im loďka nepotopila. Nemal loďku a predsa sa vydal za nimi. Ako to urobil? Kráčať za nimi po vode. Ako môže človek kráčať po hladine vody? Bol to zázrak. Pán Ježiš bol človekom, ale je predovšetkým Božím Synom a u Boha nič nie je nemožné. Zdalo sa vám už niekedy, že Pán Boh na vás zabudol, alebo, že vám už nikto a nič na svete nedokáže pomôcť vo vašom trápení? Pán Boh niekedy akoby dlho mlčal a neodpovedá na naše modlitby a volania o pomoc. Aj kresťania, veriaci ľudia sa dostávajú do strachu, nebezpečenstva a nepokoja. Aj my, ktorí veríme v Ježiša Krista, mávame často strach, trpíme biedu a neobchádzajú nás choroby, či prírodné katastrofy. Nebezpečenstvo, ktoré sa objavuje v našom živote, vyskúša, na čo sa spoliehame a aká je silná naša viera v Boha. Mnohokrát sa chceme zachrániť sami, spoliehame sa len na svoje sily a schopnosti a až potom žiadame o pomoc Pána Ježiša. Odovzdávať svoj život do Božích rúk s dôverou, že On nás prevedie cez všetky úskalia a nebezpečenstvá života, je prejavom

Ď - Preverení skúškami

Ď. 1. - Skúška dôvery - Mt 14, 22-33

Zlatý verš - „A tí, čo boli na lodi, padli k nohám a hovorili: V pravde, Syn Boží si! Mt 14, 33

odovzdanosti, poslušnosti a viery v Pána Ježiša Krista.

V pokračovaní príbehu sa uprostred nočnej víchrice odrazu zjaví mátoha. Učeníci sa zľakli a zakričali od strachu. Rozprávalo sa, že okolo polnoci obchádzajú Genezaretské jazero mátohy, ktoré ťahajú rybárov – námorníkov do hlbín jazera, preto sa učeníci zľakli a vykriekli. Nebola to však mátoha, ale bol to Pán Ježiš, ktorý prichádzal svojim priateľom na pomoc. Veriť znamená prežiť a skúsiť Krista v núdzi a tiesni.

V každej núdzi prichádza k nám Kristus a volá už z diaľky, tak ako volal na svojich učeníkov: „Ja som, nebojte sa!“ Vtedy mu Peter, jeho učeník povedal: „Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode.“ Keď ho zavolať, vstúpil na vodu a išiel k Ježišovi. Viera je iste odvážnym činom, lebo vo viere sa musíme vedieť odpútať od seba. Veriť je pre človeka prirodzené, ale aj veľmi ťažké. Už ako maličké deti najviac veríme a dôverujeme svojim rodičom. Keď sme začínali a učili sa chodiť, mama či ocko otvorili svoju náruč a povedali: „Pod!“ A my sme šli. Urobili sme zopár krokov a možno nám to bolo čudné, že kráčame. Začali sme sa obzerať okolo seba a v tom ...bác...a boli sme skoro na zemi, ale len skoro, pretože v tom nás zachytila rodičovská ruka. A to sa stalo aj Petrovi. Obzrel na rozbúrené more, prestal pozerať na svojho Pána, dostal strach a začal sa topiť. Ježiš mu však podal ruku, zachránil ho a povedal mu: „Ó maloverný, prečo si pochyboval? Veriť znamená aj ísť ku Kristovi a svoj zrak neustále upierať na Neho.

Len čo vstúpili na loď, vietor utíchol. Učeníci padli Ježišovi k nohám a vyznávali Jeho moc slovami: „V pravde, Syn Boží si!“

Príbeh Petra kráčajúceho po vode je príbehom každého jedného človeka, ktorý sa rozhodne žiť s Kristom. Veriť znamená aj Krista vyznávať. Hovoriť aký je, čo urobil a robí pre nás. Aj nás Pán Ježiš zachraňuje v rôznych skúškach a nedopustí, aby sme sa potopili, aby sme zahynuli. Svoj základ máme vo viere ako Peter, hoci vždy budú hroziť rôzne nebezpečenstvá, je tu Ježiš, milosrdný pomocník, ktorý nás drží. Preto môžeme spolu s Jeho učeníkmi vyznávať: „Naozaj, Ježiš je Boží Syn.“ On nás zachraňuje v tomto živote, ale aj pre večnosť. Toto vyznanie učeníkov na rozbúrenom jazere sa stalo aj pozdravom prvých kresťanov. Keď boli kresťania prenasledovaní a nemohli vysloviť na verejnosti meno Ježiš, tak, nakreslili do piesku, alebo do prachu rybu. Ryba v gréckom jazyku je ICHTHYS, každé písmeno znamená jedno slovo a v preklade to znamená Ježiš Kristus Boží Syn Spasiteľ. Keď uvidíte niekedy auto, ktoré má nálepku rybičky, ten vodič určite vie, že Ježiš je Boží Syn Spasiteľ.

Aktivita :

Po vypracovaní pracovného listu by si deti mohli zahrať krátku pantomimickú scénu podľa textu, ktorý dopĺňali. Jedno dieťa je rozprávač, číta text a ostatné deti po rozdelení postáv sa snažia pohybovom vyjadriť príbeh.

Modlitba :

1. prosba o pevnú vieru
2. silu dôverovať Pánovi Ježišovi v každej situácii
3. vyznať, že Ježiš je Boží Syn
4. vďaka, za záchrancu - Božieho Syna, ktorý nám dáva spásu

Piesne :

1. Verím, že Pán Boh je na nebi
2. Musím vďačne spievať môj Pane
3. Pane, vieru daj (ES 634)
4. Zhladni na mňa (ES 655)

Opakovanie

1. Opíš situáciu, ktorú zažili učeníci na rozbúrenom mori.
2. Kto im išiel naproti a čo im povedal?
3. Čo žiadal Peter od Pána Ježiša?
4. Prečo sa Peter začal topiť?
5. Ako nás Pán Ježiš zachraňuje od našich starostí?
6. Čo vyznávali učeníci, keď Ježiš vstúpil na loď a vietor sa utíšil?

Použitá literatúra :

1. Rienecker Fritz, Evanjelium podľa Matúša, Creativpress, Bratislava 1992
2. BIBLIA – Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy, Liptovský Mikuláš: Tranoscius, 1978
3. Novotný Adolf, Biblický slovník, Kalich – Česká biblická společnost, Praha 1992
4. Hadaway Bridget – Atcheson Jean, Biblia pre deti, Mladé letá, Bratislava 1990

Tému vypracovala :

Pracovný tím Šariško - zepmlínskeho seniorátu

D. 2. - Skúška pokory - Mt 20,20-28

Zlatý verš - „Aké ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých.“ Mt 20, 28

Ciel lekcie :

Vysvetlivky k textu :

Deti by sa mali naučiť pokore, nemali by sa povyšovať nad iných, ale naopak, slúžiť im. Mali by pochopiť, že nemajú budovať svoj úspech na úkor iných.

Zebedeovi synovia = Jakub, Ján = 2 z Ježišových 12 učeníkov

Salome = Matka Jakuba a Jána, bola to sestra Márie – Ježišovej matky – na základe ich rodinného vzťahu si nárokovala na čestné miesto v nebi po Ježišovom boku

Dej sa odohráva na ceste do Jeruzalema, tesne pred Ježišovou smrťou

Motivácia 1 :

Scénka: Salome sa rozpráva s Ježišom a vybavuje popredné miesta („protekcii“) pre svojich synov (v scénke účinkujú 4 postavy: Ježiš, Salome, Jakub, Ján; scénu je potrebné zahrať vlastnými slovami, aby deti lepšie pochopili biblický text – matkinu prosbu)

Motivácia 2 :

Hra: praskanie balónov – deťom sa priviažu balóny o členok. Úlohou hráča je, aby jemu prvému niekto praskol balón. Nesmie si ho prasknúť sám, zakázané sú aj akékoľvek „dohody“. Víťaz je ten, ktorému bude prvému prasknutý balón. Na tejto hre ilustrujeme deťom, že sa vzdajú svojho úspechu v prospech druhého tímu, že mu prasknú balón. Nakoniec odmeníme toho hráča, ktorý sa dobrovoľne rozhodol prasknúť balón niekomu inému a tím mu zabezpečil víťazstvo.

Výhľad :

Deti, viete, čo je pokora? (Necháme deti povedať svoj názor, potom ich doplníme). Pokora je pravým opakom pýchy. Je to uvedomovanie si vlastných nedostatkov, vlastných zlyhaní a chýb, uvedomenie si toho, že nie sme dokonalí. No zároveň je to aj snaha, prijať s vďakou dary, ktoré máme a nenechávať si ich iba pre seba, ale rozdávať ich ďalej. Pokora ide ruka v ruku s poslušnosťou voči našim autoritám – voči našim rodičom, učiteľom, vládcam. Pokorný človek hľadá dobro pre druhých a to aj v tom prípade, že sa vzdá vlastného úspechu v prospech niekoho iného. Pokora je aj to, že človek nepotrebuje obrovský majetok vo svojom živote, ale je spokojný s tým, čo má. Pokora sa nedá definovať iba jedným slovom. Musíme ju opísať viacerými vetami. Zahŕňa v sebe množstvo iných vlastností. A preto je skúška pokory taká ťažká. Tak ako aj v škole máte skúšky a písomky z rôznych predmetov, tak aj v živote s Ježišom môžete niekedy prechádzať skúškou pokory.

Takýmto testom pokory si prešli aj dvaja z 12 učeníkov (Jakub a Ján) a ich matka. Ona prišla žiadať, aby jej dvaja synovia mohli v nebi sedieť po Ježišovom boku – jeden po pravej, druhý po ľavej strane. Jej prosba bola dosť trúfalá, pretože žiadala pre svojich synov to najvyššie miesto v nebi. Možno si myslela, že keď sú s Ježišom rodina, bude môcť jej to vybaviť. V dnešnej dobe je to veľmi bežná vec, že sa ľudia snažia po známosti vybaviť dobré miesto v práci, najlepšieho lekára, vysokú školu či možno dokonca dobré známky v škole. Ľudia sú chamtiví a chcú pre seba iba to najlepšie. A je im jedno, akým spôsobom to dosiahnu. Už v Starej zmluve môžeme čítať, že ľudia mali problém so žiadostivosťou – neboli spokojní s tým, čo mali, ale chceli niečo lepšie. Napríklad Eva chcela mať také poznanie, ako mal Boh a neposlúchla Jeho zákaz jesť zo stromu života. Ľudia v Babylone chceli postaviť vežu, ktorá by siahala až do neba. Jákob oklamal svojho otca, pretože chcel mať výsady prvorodeného syna. Všetci títo ľudia neboli spokojní s tým, čo mali, ale chceli si zabezpečiť pre seba niečo viac. A na to, aby to dosiahli, použili taký spôsob, ktorý bol v rozpore s Božím Slovom. Žiadostivosť a pýcha sú hriech. Nemali by v našom živote čo robiť, pretože so sebou prinášajú ďalšiu „špinu“ ako neposlušnosť, bezohľadnosť, sebeckosť, klamstvo, neúprimnosť...

Ako reagoval Pán Ježiš v našom dnešnom príbehu na matkinu prosbu? (Necháme deti odpovedať). Áno, Pán Ježiš upokojil právom nahnevaných učeníkov tým, že im povedal, že tí, ktorí sa povyšujú, budú poníženi a tí, ktorí budú slúžiť druhým ľuďom, budú povýšení. Čiže takí ľudia, ktorí si o sebe myslia, že „ja som niekto“ a pozerajú iba na seba, budú pred Pánom Bohom najmenší. A tí, ktorí v tichosti a v pokore slúžia druhým ľuďom a nepozerajú iba na vlastný úspech, tí budú vyvýšení. Pyšný človek povie: „Mne slúžte“, ale pokorný vraví: „Ja budem slúžiť.“ Pán Ježiš povedal, že ten, kto bude chcieť byť prvý medzi všetkými, ten bude ich služobníkom. Slovo slúžiť znamená pracovať v prospech niekoho iného. A to aj v prípade, že by nás to malo stáť nejakú obeť. V jednom filme sa odohrávali bežecké preteky. Po dlhom vyčerpávaní behu tesne pred koncom sa bežec, ktorý bol prvý, potkol a spadol. Ten, ktorý bežal za ním, ho mohol pokojne obehnúť a zvíťaziť tak na celých pretekoch. No on sa zastavil a pomohol mu vstať. Medzi tým ich obehli už ďalší bežci a oni dvaja došli do cieľa ako poslední. Ten druhý bežec je pre nás úžasným príkladom pokory. Pomohol svojmu „kolegovi“ napriek tomu, že sa mohol stať víťazom.

Pán Boh nám občas dá skúšku pokory do života, aby nás naučil byť pokornými. Aby sme neboli nenásytní a žiadostiví, ktorí bezcharakterne idú za svojím cieľom a nevidia okolo seba nič a nikoho. Byť pokorným znamená prijať pravdu, že ja nie som dôležitý, ale tí, čo stoja okolo mňa. Nie je zlé snažiť sa byť čo najlepší napr. v škole alebo v nejakom krúžku. Ale naša túžba byť prvým by nemala zatieniť pohľad na ľudí okolo nás a naše úmysly by mali byť čisté a spravodlivé.

Aj Pán Ježiš, keď prišiel na našu zem, mal právo si o sebe veľa myslieť. Ale On práve naopak slúžil druhým ľuďom, pomáhal im a uzdravoval ich. On, Boh, Stvoriteľ celej zeme, prišiel k nám nedokonalým ľuďom, aby nám slúžil. A od neho si máme vziať príklad. Niekedy to môže byť pre nás ponižujúce, niekedy je to pre nás trápne, niekedy môžeme dokonca byť za našu službu vysmievaní, ale Pán Boh od nás chce, aby sme slúžili druhým ľuďom. Ľuďom, ktorí sú nejakým spôsobom slabí a potrebujú našu pomoc – napr. starí ľudia, slabší spolužiaci v škole, žobráci, deti v detskom domove atď. Oplatí sa vzdať svojich žiadostí tu na zemi a radšej slúžiť druhým ľuďom, pretože nás za to čaká večná odmena v nebi.

Ako zistíme, či máme pokorné srdce? Pozrime sa na naše ruky – ak zhŕňajú smerom k sebe, v našom srdci panuje pýcha, ak ich vystierame smerom od seba – v našom srdci vládne pokora.

- umývanie nôh – pripravíme si vedierko s teplou vodou, väčšiu misku, ešte jedno prázdne vedro a kuchynské utierky. Deti posadíme do kruhu, vedúci si kľaknú a umývajú deťom nohy. Trochu vody vlejeme do misky, umyjeme dieťaťu nôžky, utrieme do papierovej utierky a použitú vodu vylejeme do prázdneho vedra. Je to úžasný spôsob ako deťom ilustrovať spôsob pokory a služby. Určite to bude pre nich nezabudnuteľný zážitok.

Aktivita 1 :

Aktivita 2 :

- S deťmi vyrobíme stupne víťazov z papiera a označíme ich naopak – najnižší stupeň je 1. a pôvodné 1. miesto je 3. V prílohe nájdete maketu kocky. Každé dieťa dostane 4 makety, ktoré vystrihne, zlepiť a vyrobiť 4 kocky. Tie potom zlepiť tak, aby vznikli 3 stupienky (na 1. miesto nalepiť dve kocky na seba). Jednotlivé stupne označíme a pripomenieme deťom dnešný text z Biblie – kto by chcel byť prvým, bude posledným)

Ď. 2. - Skúška pokory - Mt 20,20-28

Zlatý verš - „Ako ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých.“ Mt 20, 28

Modlitba :

- Prosíme Pána Ježiša o to, aby nám dal silu byť pokornými (aj keby sme sa kvôli tomu mali vzdať vlastného úspechu)
- Modlime sa za to, aby sme neboli ctižiadostiví, aby sme nedávali svoj pozemský úspech na 1. miesto v našom živote
- Prosba za to, aby sme sa nehanbili pomáhať slabším, aj keď sa nám za to môžu druhí ľudia posmievať

Pieseň :

1. Šťastné kráľovstvo
2. Či si veľký lebo malý
3. Čisto umyť nádoby
4. Náš Pán všetky deti ľúbi
5. Skryša

Opakovanie

1. Kto boli Zebedeovi synovia?
2. O čo prišla žiadať matka Salome Ježiša pre svojich synov?
3. Vyhovel Pán Ježiš jej prosbe?
4. Aká bola reakcia ostatných 10 učeníkov na bratov?
5. Ako im to vysvetlil Pán Ježiš?
6. Ako môžeme my slúžiť druhým ľuďom?
7. V akých situáciách môžeme ukázať našu pokoru?

Použitá literatúra :

1. Biblia
2. Rienecker Fritz: Wuppertálska študijná Biblia, Evanjelium podľa Matúša

Textu vypracoval :

Pracovný tím Šariško - zepmlínskeho seniorátu

Ciel lekcie :

Deti by mali porozumieť, že ľudia veriaci v Pána Ježiša Krista bývajú často a rôzne prenasledovaní, avšak kto zostane verný až do konca, čaká ho v nebesiach odmena.

Vysvetlivky k textu :

Štefan - bol jeden zo siedmich vodcov, ktorých zvolili na dohľad nad rozdeľovaním jedla chudobným v ranej cirkvi. Štefan bol známy pre svoje duchovné kvality- vieru, múdrosť, milosť a tiež pre prítomnosť Ducha v jeho živote. Bol tiež vynikajúcim vodcom, učiteľom a rečníkom. Prvý, kto položil svoj život za evanjelium.

Diakonia - Jáhen [z gréckeho diakonos = služobník Mt 20,26; 23,11; J 2,5-9], neskôr odborný výraz pre toho, kto sa zúčastnil nejakej cirkevnej služby [2K 6,4; 11,23; Ko 1,23-25], bez toho aby tým bol označovaný nejaký určitý cirkevný úrad. V R 12,7 [»úrad v prisluhovaní«] je diakonia [prisluhovanie] menovaná vedľa prorokovania, napomínania, učenia a iných duchovných schopností.

Ukameňovanie - trestom za rúhanie a bezbožnú reč o Bohu bola smrť ukameňovaním (3 M 24,14). Náboženski vodcovia v záchvate zlosti, bez súdu alebo rozsudku, Štefana ukameňovali. Nerozumeli, že Štefanove slová boli pravdivé, pretože pravdu nehľadali. Chceli len podporu vlastných názorov. Štefan nemal až takú širokú verejnú podporu ako Ježiš, a tak sa ho vodcova nebáli ukameňovať.

Motivácia 1 :

Brainstorming

Vyučujúci má na veľkom napr. baliacom papieri napísané slovo „verný“. Vyzve deti, aby povedali čo im pri tomto slove napadne. Vyučujúci, alebo deti (podľa ich veku) myšlienky (skrátene, ale výstižne), alebo slová zapisujú. Táto aktivita je dobrá na ucelenie predstavy o tomto pojme, aby bolo každému dieťaťu jasné čo je to vernosť, pretože o nej sa budeme rozprávať.

Motivácia 2 :

Hra s gumou na skákanie Ciky- caky

Dvojica detí drží gumu na skákanie v rukách a striedavo nimi miká na rečňovanku „ciky-caky-ciky-cak. Na konci pri slove „cak“ gumu na skákanie ľubovoľne prekríži, stúpi na ňu nohou, alebo aj dvomi- dvojica sa snaží vytvoriť čo najzložitejšiu „gumovú pavučinu“. Úlohou všetkých detí skupiny bude prejsť pavučinou- podliezť, preliezť, preskočiť, prekročiť- podľa potreby tak, aby sa gumené nedotkli. Zaiste to bude miestami ťažké, prekonávať prekážky je tiež niekedy veľmi náročné, ani Štefanove prekážky v šírení evanjelia neboli jednoduché.

Deti, ktoré vydržia až do konca a zvládnu aj ťažké prekážky treba nejakým odmeniť. Aj nás predsa za vernosť čaká odmena.

Výklad :

Za mestom bolo počuť obrovský krik: „Prestaň s tým! Čo si to dovoľuješ?! Ako sa len opovažuješ nás takto obviňovať?! Ty..... Ty.....!“ Kričali a hádzali kamene do muža. Volal sa Štefan. Bol to veľmi múdry muž, plný viery. Kresťania si ho veľmi vážili. Bol výborným učiteľom a skvelým rečníkom. Rozprával ľuďom a učil ich o Bohu. Vedel kto je Pán Ježiš Kristus, vedel, že je Božím Synom. Prví kresťania si ho vyvolili medzi siedmich ľudí, ktorý sa starali o potreby chudobných. Rozdávali jedlo vdovám a sirotám. Rozprávali sa s nimi o tom čo ich trápi... Boli jednoducho s nimi, keď ich ľudia potrebovali. Takýchto ľudí máme aj dnes v našich cirkevných zboroch a nazývame ich diakonmi.

Raz, keď už Pán Ježiš nebol medzi učeníkmi, pretože vstúpil na nebesia, Štefan o ňom rozprával židom. Diakon Štefan im hovoril o tom, že Pán Ježiš je ten, ktorého čakali. Že On je Mesiášom, že je Božím Synom. Aj my by sme mali mať Štefanovu vieru a smelosť a mali by sme rozprávať o Pánovi Ježišovi ľuďom okolo nás. Mali by sme im hovoriť o tom, že zomrel za naše hriechy, aby sme raz mohli byť s Otcom v nebeskom kráľovstve. Hovoril si už niekomu o Pánovi Ježišovi? Možno v škole spolužiakom, alebo niekde vonku s kamarátmi, alebo doma v rodine...(tu je priestor na rozhovor s deťmi a vypočutie si ich svedectiev)

Alebo sa za to hanbíš a možno ani tvoji priatelia nevedia, že veríš v Pána Ježiša. Nehanbi sa za Ježiša, ani On sa nehanbí za teba a pritom ťa úplne pozná. Vie čo robíš dobre, ale i to čo zlé si spravil, komu si ublížil a i napriek tomu všetkému ťa miluje. Pán Ježiš vo svojom slove hovorí: „Preto, ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred Otcom, ktorý je v nebesiach; kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach.“ (Mt 10, 32-33)

Štefan vyznal Pána Ježiša pred ľuďmi tak, že sa k nemu priznal. Rozprával o tom, že on v neho uveril a v Ježiša by mali veriť aj ostatní židia, lebo len Ježiš Kristus je Boží Syn, ktorý zomrel za naše hriechy. Ale židia tomu nechceli veriť. Štefan ich obvinil, že sú neveriaci, lebo robia chyby ako ich otcovia. Nechcú počúvať Pána Boha. Robia sa veriacimi, ale sú Bohu neposlušní. Povedal im tiež, že zabili Božieho Syna. Že práve ten, ktorého dali ukrižovať je Božím Synom. Židia sa rozzúrili a kričali na Štefana, nechceli to počúvať. Nechceli počuť, že urobili niečo zlé. Možno si sa aj ty stretol s tým, že ľudia nechcú počúvať o Pánovi Bohu, nechcú robiť to, čo hovorí Božie slovo. Ty ich nepresvedčíš. Tvojou úlohou, ktorú ti dáva Boh, je rozprávať o tom, čo Pán Ježiš pre nás urobil, je to na nich ako sa rozhodnú. My však vieme, že odmenou za hriech, (za neposlušnosť) je večná smrť. Odlúčenie od Pána Boha.

I napriek tomu, že židia boli rozzúrení a že na Štefana kričali, on sa ich nebál. Smelo rozprával o Ježišovi. Štefan zostal verný Ježišovi Kristovi. Zlostní židia chytili diakona a vyviedli ho za mesto. Tam do neho hádzali kamene a kričali na neho. Štefan sa však ani vtedy nezľakol. Zostal verný a neľutoval čo urobil, vedel, že to bolo správne. Stál smelo a vôbec sa nebál. Vieš si to predstaviť? Veľký zástup ľudí, ktorý kričí na Štefana, hádžu doňho kamene a on je stále smelý. Nebojí sa. Vie, že nie je sám. Vedel, že je s ním Pán Ježiš. Dokonca Ho Štefan videl. Hovoril: „Ajhľa vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej.“ Oni však skríkli a mohutným hlasom, zapchávajúc si uši oborili sa na neho. Ani vtedy nezačal nariekať a prosiť ich, aby s tým prestali. Štefan sa začal modliť. „Pane Ježišu, prijmi môjho ducha!“ Potom pokľakol, a riekol: „Pane, nepočítaj im tento hriech“ a len čo to dopovedal, zomrel. Ľudí, ktorí zomrú pre vieru, nazývame mučeníci. Štefan síce odišiel odtiaľto zo zeme, ale jeho život v nebeskom kráľovstve sa začal. Štefan vedel, že za svoju vernosť Ježišovi ho v nebesiach čaká odmena. Aj teba čaká v nebesiach odmena za tvoju vernosť. Si Ježišovi verný? Budeš odmenený?

Teba možno nikto nebude prenasledovať tak, aby ti vzal kvôli Ježišovi život, ale prenasledovanie môže byť rôzne. Napríklad ak sa ti budú v škole posmievajú, že veríš v Pána Ježiša, možno ťa budú kvôli tomu ohovárať, možno sa nebudú chcieť s tebou kamarátiť, lebo nebudeš chcieť iným ublížovať (napr. kradnúť, vysmievať sa, biť sa ...) a tak už nebudeš patriť do ich partie...neviem, možno to vieš lepšie ty sám, možno si už niečo podobné zažil.... Musíš však vedieť, že Pán Ježiš ťa v tom nenechá samého. On je stále s tebou. Tak isto, ako bol so Štefanom. Preto sa nemusíš báť, ale môžeš byť smelý a verný ako bol on. Štefan to vydržal až do konca, bol verný; zvládol skúšku vernosti. A čo ty? Ako zvládaš skúšku vernosti?

Aktivita :

Námety na mini scénky, v ktorých si deti môžu overiť, že zostať verný Ježišovi je niekedy skutočne ťažké, napíšem na papieriky, deti si vytiahnu danú situáciu, ktorú zahrajú. (Jeden je veriaci, druhý (resp. skupinka detí) neveriaci.)

- kamarát sa mi smeje, lebo nechcem v obchode ukradnúť čokoládu
- môj kamarát ma nahovára, aby sme si chytili nejakého druháčika a žiadali od neho peniaze- ak nebude chcieť dať vraj mu

D. J. - Skúška vernosti - Sk 7, 54-60

Zlatý verš - „Bud' verný až do smrti, a dám ti veniec života!“ Zj 2,10b

dáme nakladačku

- spolužiaci sa dohodli, že pri písomke by sme mali všetci opisovať -jeden za všetkých -všetci za jedného
- dievčatá z mojej partie by si chceli pochutnať na susedových čerešniach bez dovolenia suseda (vyučujúci môže námety podľa potreby svojej skupiny doplniť)

Modlitba :

1. ďakovať za verných svedkov viery
2. prosiť, aby sme boli verný Pánovi Ježišovi aj v bežných situáciách nášho života
3. prosiť o silu pre všetkých, ktorí sú pre vieru v Ježiša Krista prenasledovaní

Piesne :

1. Učiň ma Bože svetielkom (K trónu slávy č. 235)
2. Moje malé svetielko, chcem, aby svietilo (K trónu slávy č. 213)
3. Vezmi, Pane, život môj (K trónu slávy č. 236)

Opakovanie

1. Aký bol Štefan? (vlastnosti) Čo robil?
2. Kto je to diakon? Čo robí?
3. V čom by sme mali byť Štefanovi podobní?
4. Prečo sa židia hnevali na Štefana?
5. Ako ho potrestali za to, že ich obvinil zo smrti Ježiša Krista?
6. Ako môžeme byť my prenasledovaní?
7. Aká odmena ťa čaká za tvoju vernosť Ježišovi?

Použitá literatúra :

1. Biblia
2. Biblia s aplikáciami pre život, Medzinárodná biblická spoločnosť, Bratislava 2004
3. Novotný Adolf: Biblický slovník online
4. Hadaway Bridget – Atcheson Jean: Biblia pre deti, Mladé letá, Bratislava 1990
5. Časopisy Adamko a Vrabček

Tému vypracovala :

Pracovný tím Šariško - zepmlínskeho seniorátu

D. 4. - Prehnaná skúška a nová šanca - Mt 26,31-35; 69-75, Ján 21,15-19

Zlatý verš - „Pane, Ty vieš všetko; Ty vieš, že Ťa milujem.“

Riekol mu Ježiš: „Pas moje ovčiky!“ Ján 21, 17b

Ciel lekcie :

Deti by mali pochopiť, že aj keď zlyhajú Pán Ježiš Kristus im ponúka nový začiatok a možnosť milovať Ho a nasledovať Ho.

Vysvetlivky k textu :

Mt 26 – v. 31: Ježišova smrť sa stane pre učeníkov veľkým pokušením. V spomienke na proroka Zachariáša (13,7) Ježiš svojim učeníkom predpovedá, že sa na ňom tejto noci pohoršia a On sa im stane podnetom k pádu. Ako ovce, ktoré odrazu stratia pastiera, budú v strachu a hrôze rozohnaní.

v. 33: Tieto Petrove slová vystihujú jeho povahu. Je plný lásky ku svojmu majstrovi, ale chýba mu kritické sebaopoznanie a nechýba mu vystatovanie. Ježiš ho varuje, ale on sa aj napriek tomu rúti do hriechu. Jeho pád je tým ešte horší.

v. 34: Spev kohúta má byť pre Petra výstrahou. Má ho zastaviť, ale nestalo sa tak. A tak spev kohúta ešte viac zdôrazňuje veľkosť jeho pádu.

v. 32: Je spojením s nasledujúcim textom v evanjeliu podľa Jána. Vzkriesený opäť spojí so sebou tých, ktorí sa rozpáchli od Neho.

Ján 21 – v. 15-17: Pán Ježiš oslovuje Petra starým menom – Šimon. Je to poukaz na to, že jeho zapretie bolo prejavom starého života, jeho hriechnej prirodzenosti. Tri krát mu kladie otázku, pretože Peter tri krát zaprel. Pánovi Ježišovi nejde o Petrovo poníženie, On vedie svojho učeníka na cestu hlbokého pokánia.

v. 18-19: Vyznanie lásky je pekné, ale Pán Ježiš upozorňuje Petra, že je spojené s poslušnosťou a aj obeťou, keď je to potrebné. Láska nie je možná bez poslušnosti a obetavosti.

Motivácia 1 :

Keď sú deti pripravené a čakajú na začiatok detských služieb Božích, vbehne vedúci do miestnosti neskoro, má oblečené špinavé šaty (zo záhrady, od maľovania), keď vojde, spadnú mu knihy, potom chce aby deti spievali pieseň, ktorú nepoznajú. V tejto chvíli bude všetko zlé, struna na gitare sa roztrhne, niečo sa rozbije, vedúceho stále vyrušuje mobil... . Po takomto zmätku povie vedúci: „Myslím, že dnes potrebujeme nový začiatok.“ Potom sa vráti v normálnom oblečení (ktoré mal pod tým špinavým) a detské služby Božie sa začínajú znovu.

Potom vyzve deti, aby hovorili o situáciách v živote, keď museli urobiť nový začiatok, napr. sťahovanie, nová škola, nový krúžok, kamaráti... .

Motivácia 2 :

Hra:

Petrovým poslaním bola veľká, nie ľahká úloha. Aj napriek svojmu zlyhaniu dostal šancu robiť veľké veci.

Vymysli pre deti v skupine nejaké „skúšky“, napr. kto vydrží stáť na jednej nohe najdlhšie bez kolísania? Kto udrží tón najdlhší čas na jeden nádych? Kto sa vydrží pozeráť na druhého bez žmurknutia? Kto vyhrá v pretláčaní? Daj deťom možnosť skúsiť znovu to čo sa im nepodarí.

Výklad :

Pre Ježišovho učeníka Petra nastal čas skúšky. Nie je to skúšanie na aké sme zvyknutí zo školy. Pán Ježiš skúša Petrovu vieru a oddanosť.

Ježiš so svojimi učeníkmi kráčal spiacim mestom k Olivovému vrchu. Keď sa dostali do údolia, začuli šplachot vody, ktorá sa predierala pomedzi skaly. Bola to riečka Kedron. Ježiš prešiel cez potok. Obrátil sa k učeníkom a povedal im: „Tejto noci ma všetci opustíte. Je to v prorocke: Budem biť pastiera a rozpáchnu sa ovce stáda. Teraz nastala tá hodina.“ Peter zvolal: „Iný by Ťa možno opustil, ale ja nie! Dám za teba život, pre Teba vytrpím všetko!“ Ježiš smutne povedal: „Vieš čo ti poviem? Tejto noci, skôr ako kohút zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“ Peter zvolal: „Nie, nikdy! Aj keby som mal s Tebou zomrieť, nikdy ťa nezapriem!“ Všetci učeníci hovorili podobne. „Ani ja, ani ja!“ volali svorne.

Hovoriť veľké slová je ľahké. Ťažšie je žiť podľa nich. Ježiš poznal Petra a vedel, ako sa Peter zachová – a On rovnako pozná aj teba aj mňa.

Keď Ježiša zajali, Peter Ho obďaleč sledoval. Dával si veľký pozor, aby sa vyhol chrámovým strážam a vojakom, lebo nechcel, aby ho uvideli a tiež zajali. Ježiša odviekli do Kaifášovho paláca. Peter vošiel na nádvorie a zohrieval sa pri strážnom ohni. Dúfal, že zachytí slovo-dve o tom, čo zamýšľajú s Ježišom. Okolo prešla slúžka, zvedavo si Petra premerala a zastala. „Nepatríš k jeho ľuďom?“ spýtala sa podozrievavo. „Nie, nepatrím! Nepoznám Ježiša!“ vykrikoval Peter. Vstal. Dievča pokrčilo plecami a pobralo sa preč. Peter sa potom ukryl v tmavom kúte nádvoria. Hlasy znovu zatíchli a nastalo ticho. Peter vykročil k palácovej bráne. Ponáhľal sa uniknúť, skôr ako ho niekto spozná. Prešiel až k bráne. Strážnik sa rozprával s mladou slúžkou a Peter chcel nenápadne prekíznuť okolo nich. Ale svetlo strážnikovho lampáša dopadlo na jeho tvár a dievča vykrikovalo. „Ty si jeden z nich. Patril si k Ježišovi Nazaretskému a teraz chceš ujsť!“ „Nie, nie, nie!“ rozhorčil sa Peter. „Dokonca toho muža ani nepoznám! A vôbec nechcem ujsť!“ „Istotne ho poznáš,“ povedal strážnik. Hovoríš tým istým nárečím ako on, si z Galiley!“ „Prisahám, že ho nepoznám. Nepoznám Ježiša!“ vykrikoval Peter. Pretisol sa pomedzi nich bránou a utekal k tmavému mestu. Odrazu zastal, srdce mu prudko bilo a v diaľke zakikiríkal kohút. Vtedy si Peter spomenul, ako mu Ježiš pred niekoľkými hodinami povedal: „Skôr ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ Peter horko zaplakal.

Niekedy by sme radi vymazali to, čo sme povedali, keby sa to dalo. Peter bol práve teraz v takej situácii a my by sme si veľmi rýchlo na takúto chvíľu spomenuli. Určite sme už povedali slová, ktoré iných zranili, ublížili im. Veľmi dobre vieme ako sa Peter cítil. Je ľahké porozumieť tomu, ako sa Petrove veľké ideály rozplynuli pod tlakom prenasledovania. Kto z nás by obstál lepšie? Rozumieme aj Petrovmu strachu, chránil si svoj život. Peter si myslel, že Ježiša nikdy nezradí, bol o tom presvedčený. Pod tlakom však sklamal. Peter neobstál v skúške, neurobil ju. Ježiš ho pred tým varoval, povedal mu to. Je dôležité, aby sme počúvali Ježišove varovania. On vie, čoho sme schopní, ale je vždy ochotný pomôcť tým, ktorí vedia o svojej nedokonalosti, o svojej hriechnosti. Musíme Mu však dôverovať a poslúchať Ho.

Kohút zakikiríkal. Petrovou myšliou prebehlo niekoľko posledných hodín. Ako si mohol byť taký istý sám sebou, keď povedal: „Keby Ťa všetci opustili ja Ťa nikdy neopustím!“ Každé ďalšie zakikiríkanie muselo byť pre Petra ako bodnutie nožom. Teraz sa ukázalo aký je. Keď prišiel „ten“ čas bol natoľko zbabelý, že sa neprihlásil k Ježišovi. Mohlo sa zdať, že je koniec. Peter sa rozplakal a oľutoval to, čo urobil. A preto pre Petra to čo sa zdalo byť úplným koncom, bolo novým začiatkom. Pán Ježiš Kristus všetkým ľuďom, aj nám, ponúka možnosť nového začiatku, ponúka nám život v spoločenstve s Ním.

D. 4. - Prehnaná skúška a nová šanca - Mt 26,31-35; 69-75, Ján 21,15-19

Zlatý verš - „Pane, Ty vieš všetko; Ty vieš, že Ťa milujem.“

Riekol mu Ježiš: „Pas moje ovečky!“ Ján 21, 17b

Po svojej smrti a vzkriesení sa Ježiš niekoľko krát ukázal učeníkom. Stretol sa s nimi aj pri Tiberiadskom mori. Učeníci robili to, čo predtým, kým ich nepovolal Ježiš. Lovili ryby. Tam k nim prišiel Ježiš. Tam sa znovu stretol so Šimonom Petrom. Keď nasýtil učeníkov chlebom a rybami obrátil sa na Petra, oslovil ho starým menom a spýtal sa ho: „Šimon, syn Jonášov, miluješ ma? Odpovedal mu: „Milujem ťa.“ Potom sa ho Ježiš spýtal druhý, aj tretí krát: „Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? Peter odpovedal: „Áno Pane Ty vieš všetko, Ty vieš, že Ťa milujem.“ „Pas moje ovečky,“ povedal mu Ježiš, „postaraj sa o môj ľud, keď ja odídem.“

Láska sa nedá zmerať, zväžiť, alebo inak zistiť akú má hodnotu. Avšak skutočnú lásku je možné prejaviť skutkami, možno ju vyjadriť, dá sa prežívať. Všetky Božie prikázania je možné zhrnúť do dvoch viet: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily, a milovať budeš blížneho ako seba samého.“ (Mt 12, 30-31) Keď sme poslušní prejavuje sa láska. Láska mení všetky obdarovania, ktoré máme, takže potom nimi slúžime nášmu Bohu. Pán Ježiš chce, aby sme Mu slúžili a pokračovali v jeho práci na zemi.

Peter dostal šancu na nový začiatok, dostal od Pána Ježiša poverenie k službe. Služba v jeho prípade znamenala starať sa o Boží ľud tak, ako sa stará pastier o svoje stádo. Vieme, že Peter si vzal Ježišove slová k srdcu a aj keď raz už zlyhal, teraz je pripravený na ťažké skúšky. Dôležité pre Petra aj pre nás je, aby sme sa celý život podriaďovali vedeniu nášho Pána a poslúchali Ho. Pre Petra, aj pre nás platí: „Miluješ ma? ... Nasleduj ma!“

Aktivita :

1. Odznaky – pre každé dieťa vystrihni z tvrdého farebného papiera kruh. Ku každému odznaku je potrebný zatvárací špendlík a lepiaca páska. Na odznaky napíšete slová „Boh ma pozná“. Mladším deťom môžeš text na odznak napísať a deti si ho len vyfarbia, staršie deti si môžu text napísať ozdobným písmom, a pod. Navrhni deťom, že môžu odznak nosiť niekde na tajnom mieste, ale pritom tak, aby ho stále mali ako pripomienku Božej lásky. Ja vhodné mať už pripravené vzory takýchto odznakov, aby ste mohli deťom ukázať, čo majú robiť.

Na odznaky môžu deti napísať aj text: „Ja nasledujem Ježiša“.

2. Háďaj kto – každému dieťaťu daj papier a popros ich, aby hore napísali: „Otče, Ty o mne vieš všetko, Ty vieš, že..... Deti nech napíšu o sebe päť až desať vecí a nikomu nech neukážu čo napísali. Napríklad: mám dvoch súrodencov, nemám rád ryby, neviem plávať mám starých rodičov v Bratislave.... . potom z každého papiera prečítaj jednu informáciu nahlas, deti nech háďajú kto túto informáciu napísal.

Modlitba :

- prosme o odpustenie, keď svojim spôsobom života, svojim konaním, správaním sa zapierame Pána Ježiša
- ďakujeme Pánovi Ježišovi, že je vždy ochotný odpustiť nám tak ako Petrovi, ak svoje hriechy vyznáme a oľutujeme ich
- ďakujeme za možnosť nového začiatku s Pánom Ježišom
- prosme o silu nasledovať Pána Ježiša a milovať Pána Boha a ľudí

Piesne :

1. Ježiš Ty máš meno najkrajšie. (Piesne pre deti)
2. Odpušť, že dnes ak ako včera. (Chváľte Pána Ježiša)
3. Vďaka za toto krásne ráno. (Piesne pre deti)
4. Moje malé svetielko.

Opakovanie

1. Čo sľuboval Peter Pánovi Ježišovi večer pred smrťou Pána Ježiša?
2. Koľko krát zaprel Peter Pána Ježiša?
3. Čo urobil Peter, keď počul zakikírikať kohúta?
4. Akú otázku položil Pán Ježiš Petrovi, keď sa s ním stretol po svojom vzkriesení?
5. Akým menom oslovil Pán Ježiš Petra?
6. Koľkokrát sa Pán Ježiš spýtal Petra, či Ho miluje?
7. Povedz zlatý verš z minulej hodiny.
8. Dokazoval Peter svojim životom to, že miluje Pána Ježiša?

Použitá literatúra :

1. Biblia, Slovenská biblická spoločnosť 1991
2. Rienecker Fritz: Wuppertálska študijná Biblia, Evanjelium podľa Matúša
3. Učíme sa spolu, Biblická jednota, Voltova 229, Praha, 1994
4. Anne de Vries, Biblia pre deti

Tému vypracovala :

Pracovný tím Šariško - zepmlínskeho seniorátu

D. 5. - Skúška väzenia - Peter - Sk 12, 1-18

Zlatý verš - „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma.“ Sk 12, 11

Ciel lekcie :

„Deti by sa mali naučiť modliť sa v dôvere k Bohu v každej situácii...“

Vysvetlivky k textu :

Kráľ Herodes Agrippa I. – vnuk Herodesa Veľkého, ktorý bol cisárom Klaudiom ustanovený za kráľa Jeruzalema. Usmrtil Jakuba, Jánovho brata, aby si získal priazeň židovského ľudu. Petra uväznil. Neskôr sa nechal uctievať ako boh, preto ho ranil Boží posol. Zomrel v tom istom roku, vo veku 54 rokov rozožraný červami.

Jakub – syn Zebedeov, Jánov brat, Ježišov učeník. Po nanebovstúpení Krista bol apoštolom v Jeruzaleme. V roku 44 po Kr. ho dal Herodes popraviť.

Vojaci – štyri strážne po štyroch vojakoch sa striedali každé tri hodiny.

Rodé – slúžka v dome Márie, matky Jána Mareka

Sviatok nekvasených chlebov – sviatok, keď si Židia pripomínali vyslobodenie Izraela z Egypta. Sviatok trval týždeň a začínal štrnásty deň prvého mesiaca nisanu.

Anjel Pánov (v.7) – zvláštni Boží poslovia oznamujú dôležité udalosti, pomáhajú, strážia a chrámia na Boží rozkaz.

Jeho anjel (v.15) – v židovstve bola rozšírená mienka, že každý človek má svojho anjela strážcu (čo potvrdil i Pán Ježiš – Mt 18, 10), ktorý tu mohol vystupovať v Petrovej podobe.

Motivácia 1 :

Príbeh : Polia boli vysušené a popraskané pre nedostatok dažďov. Bledé a ožltnuté listy utrápene viseli z konárov. Z lúk zmizla tráva. Ľudia žili v napätí a nervózne skúmali krištáľovo modré nebo. Rozpálené týždne plynuli jeden za druhým. Celé mesiace nespada ani kvapka vody. Miestny farár zorganizoval na námestí pred kostolom hodinu modlitieb, aby sa modlili za dážď. V určenú hodinu bolo námestie plné ľudí. Jeho pohľad upútalo jedno malé dievčatko, ktoré sedelo v prvom rade a na kolenách malo červený dáždnik. Ako to, že všetci ostatní prišli bez dáždnika?

Modliť sa znamená prosiť o dážď, veriť znamená priniesť si dáždnik.

Motivácia 2 :

Hra: Gordický uzol. Deti stoja v kruhu. Každé dieťa predpaží pravú ruku a ľavú nechá dolu pri tele. Všetci sa priblížia k sebe do prostriedku kruhu. Každý chyť jednu pravú ruku hore a ľavú dole, nesmie to však byť ruka suseda po ľavej ani pravej strane. Úlohou detí teraz je rozmotáť gordický uzol bez toho, aby sa pustili. Pri väčšom počte detí je niekedy potrebný aj zásah vedúceho. Pri úspešnom vyriešení úlohy vznikne jeden kruh (platí aj postavenie chrbtom do stredu kruhu) alebo viac malých kruhov.

Výklad :

Ako sa Vám spí, keď ste na nejakom cudzom mieste? Veľa ľudí nevie zaspáť na cudzom mieste alebo aspoň hovoria, že doma sa im spí najlepšie. Apoštol Peter spal na veľmi zvláštnom mieste. Bola to tmavá, chladná miestnosť so zamrežovanými oknami. Bolo to ... (Môžeme nechať deti hádať.) Väzenie. Ležal spútaný medzi dvoma vojakmi (žoldniermi) reťazami. Isto bol aj unavený, keď takto dokázal zaspáť, ale myslím si, že v tom bolo aj niečo iné.

Ďalší dvaja žoldnieri stáli pri dverách. Prečo Petra tak prísne strážia? A ako sa vlastne do väzenia dostal? Ved' do väzenia patria ľudia, ktorí kradnú, klamú, vraždia, skrátka robia niečo zlé. Urobil niečo zlé aj Peter? Nie. On sa tam dostal neprávom. Apoštol Peter hlásal iným ľuďom radostnú správu o Pánovi Ježišovi a o tom, čo nám ponúka. (Možno niečo podobné ako sme si my dnes posielali ďalej v hre.) A toto sa vôbec nepáčilo Židom. Považovali to za rúhanie proti Bohu a tak sa nielen na Petra, ale aj na všetkých, ktorí verili v Ježiša veľmi hnevali. Kráľ Herodes sa chcel Židom zapáčiť, chcel si u nich šplhnúť, a preto dal sťáť Jakuba, brata Jánovho. Keď videl, že sa im to páči, dal zlapať aj Petra.

Petrovi teda hrozila smrť a myslím, že on to vedel. O to zvláštnjšie je, že v takej situácii dokázal zaspáť. Ved' my ľudia sa smrti bojíme. Apoštol Peter však vedel, že ten, kto verí v Krista, ten sa nemusí smrti báť. Môže veriť Ježišovým slovám, že On nám po smrti pripravil oveľa krajšie miesto ako tu na zemi. Tam budeme žiť s Ním v radosť. Toto Petrovi dávalo nádej a pokoj, a hoci mu hrozila smrť, On spal.

V dome Márie, matky Jána Mareka, sa v tom čase dialo niečo iné. Zišli sa tam kresťania z Jeruzalemského zboru, aby sa spoločne modlili sa. Takto má reagovať spoločenstvo veriacich ľudí. Modliť sa v ťažkej situácii, obracať sa s nádejou k Bohu. Zrazu sa niečo stalo. Svetlo ožiarilo tmavé väzenie a zjavil sa anjel Pánov. Anjel udrel Petra do boku a povedal: „Vstávaj!“ Okovy mu spadli z rúk a anjel mu povedal: obuj sa a opáš sa. Peter to urobil. Potom mu povedal prehod' si plášť a nasleduj ma. Prešli okolo stráží a prišli k železnej bráne väzenia. Tá sa im sama otvorila. Keď prešli ulicou, anjel odišiel. Peter si až teraz uvedomil, že to nie je len sen či nejaké videnie, ale skutočnosť. Povedal: „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela, aby ma vyslobodil.“ Vybral sa do domu Márie, kde sa asi bežne ako kresťania schádzali a zaklopal na bránu. Otvoriť mu prišla slúžka Rodé. Keď počula jeho hlas, od radosti hneď bežala oznámiť správu ostatným, dokonca aj zabudla otvoriť bránu. Je to Peter! Ostatní jej však vôbec neverili a povedali: „Ty blázníš!“ Je to Peter, ved' som počula jeho hlas!“ „To asi bude jeho duch.“ Peter medzitým stál vonku, a keď nikto neotváral, znovu začal búchať na bránu. Neprestával klopať. Keď otvorili, dvere, užasli. Také prekvapenie! Je to naozaj Peter! Boh je naozaj mocný!

Aktivita :

Práca v skupinách alebo spoločná práca – Ako sa asi Peter modlil vo väzení? Ako asi vyzerala modlitba ostatných veriacich zaňho? Ako sa modlíš, keď si chorý? Keď prežívaš veľké trápenie? Keď sa ti niekto vysmieva? Nech deti skúsia spolu sformulovať (povedať alebo napísať) krátku modlitbu na vybranú situáciu.

Modlitba :

- vďaka za možnosť modliť sa k Bohu v každej situácii
- prosba o odpustenie za zanedbávanie modlitby
- prosba o horlivosť v modlitbách
- modlitby za tých, ktorí prežívajú niečo ťažké
- modlitby za prenasledovaných pre vieru

Pieseň :

- Ježiš pri slúchadle
- Modli sa každé ráno
- Keď som ráno vstával
- Pán Boh má v rukách
- Viem že Pán Boh o mne všetko vie

D. 5. - Skúška väzenia - Peter - Sk 12, 1-18

Zlatý verš - „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma.“ Sk 12, 11

Opakovanie

Kto dal Petra uväzniť a prečo?
Koho dal Herodes popraviť?
Kto a ako ho strážil?
Kto môže vo väzení kľudne spať? (Ako je to možné, že Peter vo väzení spí?)
Čo robili ostatní veriaci v Jeruzalemskom zbore?
Kto vyslobodil Petra a ako?
Kto Petrovi prišiel otvoriť?
Čo bolo na tom zvláštne?
Kedy sa môžeme modliť a za koho?

Použitá literatúra :

Použitá literatúra:
1. Stott, J.; Zápas mladé cirkve, Návrat
2. Jungová, M.; Objevujeme Bibli se školáky

Tému vypracovala :

Jana Cingel'ová - CZ ECAV Richvald, ŠZS

D. 6. - Skúška väzenia - Pavol - Sk 16, 19-34

Zlatý verš - „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ Sk 16, 31

Ciel lekcie :

„Deti by mali aj v ťažkostiach pamätať na hlavné poslanie kresťana – svedčiť o evanjeliu..“

Vysvetlivky k textu :

Obdobie – druhá misijná cesta apoštola Pavla.

Sílas – člen jeruzalemského zboru a blízky Pavlov spolupracovník.

Filipis – najdôležitejšie mesto východnej Makedónie.

Vešdecký duch – doslovne „duch pythonov“ poukazuje na vzťah k delfskému orakulu, ktoré bolo podľa povesti strážené drakom Pythonom. Pôvod tohto ducha nie je z Boha, ale od diabla

Žalárnik – ručí za väzňov svojím životom. Často tento úrad zastávali vyslúžilí rímski vojaci.

Motivácia 1 :

„Au, to bolí, au,“ narietal Peťo. Spadol na bicykli tak nešťastne, že mal poriadne zodraté kolená. Bolelo ho to a štípalo, a mama mu to chcela vyčistiť dezinfekčným prostriedkom. Peťo vrieskal ako najatý... Aj Pavel so Sílasom mali boľavé rany, ale oni nenariekali. Oni spievali. Počujete dobre, spievali, a to dokonca vo väzení. Je to vôbec možné? Ako to vlastne celé bolo?

Motivácia 2 :

Hra: Podaj to ďalej (telefón). Deti sedia v kruhu. Učiteľ pošepká vetu dieťaťu vedľa seba a ono ju má povedať ďalšiemu susedovi. Posledný povie vetu nahlas, často vznikne úplne iná veta ako na začiatku. Veta by sa mala týkať základného posolstva evanjelia, napr. Ježiš Kristus prišiel spasiť hriešnikov a pod. Variant – deti rozdelíme na dve rovnako veľké skupiny, ktoré sa zoradia do radu alebo do kruhu. Kapitánom dáme na papieri rovnaký verš a oni ho majú pošepkať ďalej. Posledný z družstva sa prihlási a povie verš nahlas. Ktoré družstvo to urobí prvé, vyhráva.

Výklad :

Pavel so Sílasom spolu putovali po rôznych mestách. Mali krásnu, ale aj ťažkú úlohu – zvestovať ľuďom evanjelium. Vedeli, že Ježiš Kristus prišiel zachrániť hriešnikov, a nechceli si to nechať len pre seba. Keby si vedel, že dnes dávajú všetkým zmrzlinu zadarmo, čo by si urobil? Ja by som to otočila aspoň 3-krát a asi by som o tom povedala všetkým ľuďom, ktorých aspoň trochu poznám. Správa o Ježišovi je ešte lepšia a dôležitejšia správou. Boh ponúka večný život zadarmo všetkým, ktorí uveria v Ježiša. Nie je to úžasné?

Pavel a Sílas boli v meste Filipis. Stretli tam veľa rôznych ľudí. Napríklad obchodníčku Lýdiu, ktorá uverila v Ježiša a dala sa pokrstiť. Ostali v meste viac dní a stále tam stretali jednu zvláštnu ženu, ktorá za nimi zakaždým vykrikovala: „Títo ľudia sú služobníci najvyššieho Boha, ktorí vám zvestujú cestu spasenia.“ Čo na to Pavel? V Biblii máme napísané, že sa hneval. Prečo, keď v podstate hovorila pravdu. Veď Pavel a Sílas skutočne slúžili najvyššiemu Bohu a zvestovali cestu spasenia. Problém bol v tom, odkiaľ to vedela. Tá žena mala zvláštnu schopnosť -dokázala veštiť. Veštenie v Biblii je vždy označené za niečo zlé, nečisté, čo nepochádza od Boha, ale od toho zlého – od diabla. Veštenie je na viacerých miestach zakázané. Pavel sa hneval, lebo vedel, odkiaľ táto žena schopnosť veštiť má a o takú reklamu nestál. Preto povedal nečistému duchu, aby z nej vyšiel. Žene tým veľmi pomohol, ale... Jej páni, pretože bola otrokyňa, sa nahnevali. Im totiž ušiel zisk. Oni jej schopnosť veštiť využívali na svoje obohatenie a zrazu im to Pavel pokazil.

Nahnevaní páni chytili Pavla a Silasa a vliekli ich pred súd. Predviedli ich pred mestský súd a sudcom tvrdili: „Títo ľudia búrka naše mesto. Sú to Židia a hlásajú veci, ktoré my Rimania nesmieme prijať.“ Pridal sa k nim aj zástup a sudcovia z Pavla a Silasa zrazu strhli šaty a kázali ich zbičovať. Bola to poriadna potupa. Na verejnosti, polonahí, zbičovaní. Rímske bičovanie bolo veľmi kruté, bili ich hlava-nehlava. A ako keby toho ešte nebolo dosť, dali ich do väzenia a prikázali starostlivo strážiť. Žalárnik ich dal do vnútorného väzenia, do toho najviac stráženého, najtemnejšieho, najchladnejšieho. Natiahnuté nohy im zovrel do klady, čo samo o sebe bolo veľmi nepríjemné a bolestivé. K tomu ešte množstvo neošetrených rán po bičovaní...

Neviem, čo by som v takej situácii robila, ale Pavel so Sílasom spievali a modlili sa. (Modliť sa môžeme naozaj všade, tak ako sme to spomínali minule.) V tme a chlade väzenia, v bolesti znejú chvály Bohu. Trpieť pre Krista je pre nich česť a privilégium. Pán Ježiš povedal svojim nasledovníkom: „Tak ako prenasledovali mňa, budú aj vás.“ Sú veci, pre ktoré sa oplatí aj trpieť. Poslanie zvestovať evanjelium za to určite stojí. Správa o Ježišovi je taká vzácna, že kvôli nej sa oplatí vytrpieť nielen výsmech zo strany spolužiakov, ale aj oveľa viac. Mnohí kvôli svojej viere boli ochotní obetovať svoj život. Ostatní väzni užasnuti počúvali. Nadávky, preklínanie či výkriky zúfalstva tu zrejme zneli často, ale oslava Boha... To je naozaj niečo neslýchané.

Zrazu nastalo zemetrasenie, všetky dvere sa otvorili a okovy im spadli z rúk. Keď sa žalárnik prebudil a videl dvere otvorené, tasil svoj meč a chcel si vziať život. Trest, ktorý ho čakal, chcel radšej vykonať sám. Ale Pavel mu mocným hlasom povedal: „Neublížuj si, veď my sme všetci tu.“ S fackou v ruke, celý roztrasený pribehol k Pavlovi a pýtal sa: „Páni, čo robiť, aby som bol spasený?“ On slobodný občan sa pýta väzňov ako môže byť naozaj slobodný. „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ A ako keby zabudli na to kde sú a že ich niečo bolí, zvestovali Božie slovo. Žalárnik ich zobral k sebe domov a ešte tej noci sa dal pokrstiť on aj celá jeho domácnosť. Cez väzňov spoznal skutočnú slobodu. Veriť Bohu, to je skutočná sloboda, ktorá sa nedá ničím spútať. Sloboda v Bohu je väčšia ako čokoľvek na svete.

Aktivita :

Diskusia: Stojí to za to? Oplatí sa kvôli viere vytrpieť výsmech, stratu kamarátstva? Čím sa môžeme posilňovať? Môžeme aj spolu s deťmi vymyslieť scénu o výsmechu .pre vieru

Modlitba :

- Vďaka za tých, ktorí dokázali trpieť pre vieru a ukázali nám príklad
- Za ochotu a silu niesť evanjelium aj v ťažkostiach, utrpení, aj napriek výsmechu
- Za horlivosť zvestovať Ježiša Krista

Pieseň :

- Moje malé svetielko
- Stoj, musím ti vyznať
- Pán Ježiš prikázal
- Galilejskí rybári
- Dobrý je Boh
- Ovečkou že Božou som
- Pán Boh má v rukách celý svet

D. 6. - Skúška väzenia - Pavol - Sk 16, 19-34

Zlatý verš - „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ Sk 16, 31

Opakovanie

V akom meste Pavel so Sílasm zvestovali evanjelium Lýdii?
Prečo sa na nich obyvatelia mesta nahnevali?
Ako ich potrestali?
Čo Pavel so Sílasm robili vo väzení?
Čo sa stalo okolo polnoci?
Čo chcel žalárnik urobiť?
Čo sa stalo potom?
Čo povedal Ježiš svojim nasledovníkom?

Použitá literatúra :

1. Stott, J.; Zápas mladé cirkve, Návrat
2. Jungová, M.; Objevujeme Bibli se školáky

Téma vypracovala :

Jana Cingel'ová - CZ ECAV Richvald, ŠZS

E - Právě ovocie štúdia v Božej škole

E. 1. - Byť soľou a svetlom sveta - 2Kr 5, 1-17; Mt 5, 12-16

Zlatý verš - „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ Mt 5, 16

Ciel lekcie :

Deti by mali porozumieť, že si svedectvo o Pánovi Ježišovi nemáme nechávať pre seba. Svojim životom, ale aj slovom by sme mali svoju vieru v Pána Ježiša Krista ukazovať a šíriť v každej situácii a na každom mieste.“

Vysvetlivky k textu :

Príbeh o Naámanovi sa nedá presne datovať. Muselo k nemu dôjsť počas jedného z dočasných období prestávok v boji medzi Izraelom s Sýriou.

Naáman zo Sýrie bol veliteľom sýrskeho vojska. Napriek tomu, že bol postihnutý malomocenstvom, naďalej zastával svoje vysoké postavenie. Podľa Lk 4, 27 bol jediným človekom uzdraveným z malomocenstva za čias proroka Elizea.

1 Talent = približne 30kg (jednotka hmotnosti)

1000 Šekelov = približne 10kg (jednotka hmotnosti)

Motivácia 1 :

a) Aj malé množstvo soli môže ochutiť jedlo a to sa stáva pre nás lahodným. Vyzveme dve tri deti dopredu a dáme im ochutnať zrníčko soli. Opýtame sa ich či niečo cítili na jazyku. Potom vezmeme väčšiu štipku soli a dáme deťom ochutnať. Hoci aj malá štipka soli ochutí jedlo, väčšie množstvo vytvorí výraznejšiu chuť.

b) Dáme deťom ochutnať neosolený, uvarený zemiak a spýtame sa čo mu chýba. Potom im ponúkneme soľ, aby si zemiak osolili. Napokon sa spýtame či teraz chutí lepšie.

c) Sviečka pod stoličkou – Skúsime miestnosť čo najviac zatemniť, ideálne je vytvoriť tmu. Sviečku so svietnikom máme pripravenú pod stoličkou, ktorá je tiež zo všetkých strán prikrytá hrubou tmavou látkou, sviečku zapálime pod stoličkou. Sviečka nevydáva žiadne, alebo len veľmi slabučké svetlo. To môžeme prirovnať k tomu, že tak to vyzerá ak sa naše kresťanstvo a život s Bohom snažíme ukryť, potom sviečku vyberieme a položíme na stoličku. Aj malé svetielko dokáže rozjasniť miestnosť osvetliť a odstrániť tmu. Aj mi keď budeme žiť príkladným životom, tak ako nám to hovorí Pán Ježiš, budeme „osvecovať“ okolie.

Motivácia 2 :

a) Hluchý telefón – Pri tejto hre sme si mohli vyskúšať, že posolstvo je nutné odovzdávať ďalej a nenechávať si ho len pre seba.

b) Ukážka z filmu Pošli to ďalej (Pay It Forward, 2000, r. Mimi Leder)

Výklad :

V dobe, kedy sa odohráva náš príbeh sa viedlo veľa vojen a lúpežných výprav medzi jednotlivými národmi. Sýrčania vtedy napadli izraelitov a do zajatia odviekli aj malé dievča. To potom slúžilo manželke jedného z veliteľov. Veliteľ sa volal Naamán a bol to statočný bojovník, uznávaný vo svojej krajine, veľký hrdina. Naše dievčatko slúžilo v jeho dome. Naamán, však nebol celkom šťastný muž, bol veľmi chorý, mal malomocenstvo. Malomocenstvo v tej dobe bola skoro nevyliciteľná choroba a okrem samotnej bolesti a toho čo si musel človek vytrpieť, mala na svedomí aj vylúčenie zo spoločnosti, odpor u ostaných ľudí, odlúčenie a izoláciu ...

Raz povedalo izraelské dievčatko svojej panej: Ach, keby môj pán bol u proroka, ktorý je u nás doma v Samárii, ten by ho isto zbavil jeho malomocenstva. Naamánova manželka to hneď utekala povedať svojmu mužovi. Naamán sa veľmi potešil a šiel si vypýtať dovoľenie k svojmu pánovi. Pán môj, hovoril Naamán, dievča z Izraela ktoré slúži v mojom dome vraví, že u nich je prorok, ktorý ma dokáže zbaviť mojej nemoci. A keďže Sýrsky kráľ chcel mať Naamána vo svojej armáde, povedal mu: Vyber sa, a choď! Pošlem izraelskému kráľovi list, aby ťa vyliečil.

Vybral sa teda Naamán do Samárie s množstvom darov. Vzal so sebou desať talentov striebra, šesť tisíc zlatých šekelov a desať sviatočných odevov. To bolo veľmi veľa darov. Keď si izraelský kráľ list prečítal, roztrhol si šaty a prehlásil: Či som ja Boh, aby som mohol usmrtiť alebo obživiť? Ako ja môžem uzdraviť človeka z malomocenstva? Isto len chce vyvolať vojnu, alebo hľadá nejakú zámienu na boj.

Keď sa prorok Elízeus dozvedel, že si izraelský kráľ roztrhol šaty, poslal ku kráľovi odkaz: Prečo si si roztrhol šaty? Nech príde ku mne a dozvie sa, že je v Izraeli prorok. Naamán prišiel aj so svojimi koňmi a vozmi a zastal pri vchode do Elízeovho domu. Elízeus vyšiel a povedal mu: Choď a umy sa sedemkrát v Jordáne, a telo budeš mať ako predtým a budeš zdravý a čistý. Naamán sa vtedy veľmi nahneval a odišiel. Myslel si, že Elízeus sa bude modliť pri ňom a kývať nad ním rukami a potom to všetko dá preč. Hneval sa, lebo si pomyslel, že sa mohol v hocijakej rieke v Sýrii okúpať nemusel ísť takú cestu. Bol rozhodnutý že odíde domov. Vtedy prišli k nemu jeho sluhovia a prehovárali ho, aby tak urobil a šiel do Jordánu. Podarilo sa im to a odišiel teda, ponoril sa sedemkrát v Jordáne, ako to žiadal Elízeus, a jeho telo bolo ako predtým - ako telo malého chlapca. Naamán bol uzdravený. Pán Boh má veľkú moc. Najväčšiu zo všetkých. On uzdravil Naamána a chce uzdraviť aj teba alebo mňa. Môže uzdraviť naše telo, keď sme chorí. Môžeme sa pri chorobe za seba (ale aj za iných modliť). Viac ale túži po tom, aby bolo uzdravené naše srdiečko. On ho umyje a dá nám nové, čisté ktoré Ho bude milovať.

Vrátil sa teda Naamán rozradostený k Elízeovi a chcel mu poďakovať. Ten však jeho dary odmietol, aj keď ho veľmi prehovárali. Vtedy Naamán sľúbil, že už nebude slúžiť iným bohom a modlám, že klaňať sa bude jedine Hospodinu, lebo spoznal že ho uzdravil.

Naamána uzdravil Boh, ale svedectvo o Bohu mal od Elízeu a od malého izraelského dievčatka, ktoré aj napriek tomu, že bolo ďaleko od svojho domova, nebála sa svedčiť a hovoriť o Bohu. Svedčila aj svojím životom, bola poslušná aj napriek tomu že bola v zajatí a rodina Naamána jej dôverovala a vypočula ju keď rozprávala o Elízeovi. Bola takým malým svetielkom. Deti aj my môžeme svojím životom, slovami a tým čo robíme ukazovať na Pána Ježiša. Môžeme šíriť svetlo-svedectvo v škole medzi našimi kamarátmi a kdekoľvek budeme. Svetielko, ktoré svietilo cez malé dievčatko nebolo skryté, ale svietilo naokolo a pomohlo nájsť človeku-Naámanovi cestu k Bohu. Našu vieru si nesmieme skrývať pre seba. Pán Boh nás chce použiť nato, aby v svetle, ktoré svietime bola ukázaná Jeho krása a dobrota. Aké svetlo vydávaš ty?

Alkvia 8

a) Aj keď je svietnik navonok pekný ale nesvieti, tak nie je z neho osoh, je zbytočný. Vezmeme malý sklenený pohár a natrieme ho lepidlom určením na servítkovú techniku. Potom na to nalepíme vrchnú farebnú časť servítky a pretrieme lepidlom. Počas výroby sviečky môžeme s deťmi diskutovať o téme.

E - Právě ovoce štěstí v Božej škole

E. 1. - Byť soľou a svetlom sveta - 2Kr 5, 1-17; Mt 5, 12-16

Zlatý verš - „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a vebili vášho Oca, ktorý je v nebesiach.“ Mt 5, 16

- b) Ozdobovanie sviečky podľa vlastnej tvorivosti (olepiť nálepkami, niečo vyryť, ozdobiť drôtikmi ...)
- c) Vyrábanie svietnika z orechovej škrupinky. Orech rozdelíme na dve časti tak, aby zostali celé a odstránime dužinu. Jednu časť škrupinky položíme otvorom smerom dole a na jej vrch natrieme kúsok lepidla alebo vosku. Na to potom položíme druhú časť škrupiny, ktorá je otočená smerom hore. Do vrchnej škrupinky nakvapkáme vosk a položíme do nej sviečku.

Modlitba :

- aby sme slobodne svedčili ľuďom okolo nás o Bohu a aby náš život ukazoval na Pána Ježiša
- aby naše skutky boli skutkami svetla a nie tmy
- aby sme boli soľou, aby ľudia túžili byť v našej spoločnosti
- modlitby sa šírenie Božieho slova vo svete

Piesne :

1. Moje malé svetielko (K trónu slávy č. 213)
2. Svetielko do sveta nes (K trónu slávy č. 228)
3. Spievajte si s nami deti (K trónu slávy č. 276)
4. Galilejskí rybári (K trónu slávy č. 166)
5. Ako len môžem dokázať (K trónu slávy č. 202)
6. Ježiš žije, Ježiš žije (K trónu slávy č. 55)

Opakovanie

1. Kto to bol Naáman?
2. Kde sa ocitlo malé dievčatko?
3. Čím pomohlo dievčatko svojmu pánovi?
4. Kto to bol Elízeus?
5. Ako Boh pomohol Naámanovi?
6. Prečo máme byť ako dievčatko z príbehu?
7. Prečo máme svietiť?

Použitá literatúra :

1. Nový biblický slovník; Druhé vydanie; Návrat domů; Praha 2009

Téma vypracovala :

Pracovní tým Šariško - zepmlínského seniorátu

E. 2. - Konať vôľu učiteľa - Mt 7, 15 - 23

Zlatý verš - „Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otcu nebeského.“ Mt 7, 21

Ciel lekcie :

Deti by mali pochopiť a prijať, že naším učiteľom je Ježiš. Jeho vôľu poznávame tým, že žijeme s Ním – rozprávame sa s Ním, čítame Bibliu a poznávame Jeho samého. Tým, že s Ním žijeme, tak z toho prirodzene vyplývajú aj naše skutky (odpustenie, poctivosť...), ktoré prinášajú ovocie na Božiu oslavu.

Vysvetlivky k textu :

Daný biblický text je zameraný na výstrahu pred falošnými prorokmi. Téma je však orientovaná na to, ako poznať a konať Božiu vôľu.

Božia vôľa – to, čo chce od nás Boh, aby sme robili

Motivácia 1 :

Priniesť deťom viaceré druhy ovocia a z každého druhu priniesť aj dobré aj pokazené ovocie. Dať na výber deťom, ktoré ovocie si zvolia. Prirovnať to k dobrému a k zlému „ovociu“, či činíme alebo nečiníme vôľu Božiu.

Motivácia 2 :

a) Na základe ovocia, ktoré si vybrali (min. 4 druhy) rozdeliť deti do skupiniek podľa ovocného stromu. (Ovocný strom je vedúci, ktorý má taktiež jeden druh ovocia) V rozdelených skupinkách diskutovať o „dobrom a zlom“ ovocí.

b) Elektrina – Chrbtom oproti sebe sedia dva rady detí. Deti sa držia za ruky. Na začiatku radu je vedúci, ktorý hodí mincou. Ak padne znak (alebo hlava – po dohode s deťmi), prvý člen radu stlačí ruku ďalšiemu v rade a tým sa presúva elektrina až na koniec radu. Na konci radu je napr. stolička, na ktorej je položený nejaký predmet (napr. kľúče). Dieťa, ktoré je posledné v rade musí chytiť daný predmet. Ktorý rad chytil predmet skôr, tak vyhráva.

c) Uno duo tres – Deti vytvoria dvojice a chytia za obidve ruky, ktoré zdvihnú hore. Tým sa vytvorí domček. Do vnútra sa postaví ďalšie dieťa, a tým sa vytvorí domček s jedným obyvateľom. Jedno z detí ostane zvyšné a zakričí jednu z možností – Uno alebo Duo alebo Tres. Uno – znamená, že sa mení iba obyvateľ domček a hľadá si iný domček (domček zastáva na svojom mieste a nepohybuje sa). Duo – domček si hľadá nového obyvateľa, obyvateľ stojí na svojom mieste. Tres – vytvárajú sa nové dvojice domčekov s novými obyvateľmi, takže každý si hľadá nové bývanie. Keďže počet detí by mal byť nepárny, tak stále ostane niekto voľný, kto potom zakričí: Uno, Duo alebo Tres.

Výhľad :

Deti chodíte radi do školy? Zdvihnite ruky, kto chodí rád do školy. Tak predsa je tu niekto. A kto nechodí rád do školy? Dobre a teraz mi povedzte tí, čo radi chodíte do školy prečo tam chodíte radi. A tiež aj tí, čo nechodíte radi do školy, prečo tam nechodíte radi (Vypočujeme si názory detí ☺).

Aj keď sa vám niekedy nechce, tak škola je v podstate dobrá vec. Súhlasíte? Prečo je to tak? Predstavte si, že by ste si nevedeli nič prečítať, alebo spočítať, či máte dosť peňazí na kúpenie vašej vysnívanej veci. Takže môžeme povedať, že v škole sa učíme dobrým veciam, ktoré sú pre nás potrebné, aj keď nie vždy sa nám chce. Všetko, čo sa v škole naučíte viete len vďaka tomu, kto vás učí. Kto je to? Presne tak – Učiteľ.

Učiteľ je osoba, ktorá veľmi dobre rozumie tomu, čo učí a chce pre vás len to najlepšie, pretože vás chce naučiť nové veci.

Aj v Biblii sa hovorí o učiteľovi. Viete mi povedať koho mám na mysli? Je to Ježiš. Pán Ježiš je naším učiteľom. On chce pre nás to najlepšie, veľmi dobre nám rozumie a veľmi nás miluje. Pán Ježiš nás chce v živote viesť (aj učiteľ v škole nás vedie, aby sme dobre zvládli učivo). Chce nás viesť a radiť nám v každom dni, v tom, čo bežne robíme - keď sme v škole, doma, vonku s kamarátmi, na dovolenke, v tábore...kdekoľvek. No my samy sa rozhodujeme, čo urobíme v jednotlivých situáciách (napr. či odpustíme kamarátom, ktorí na nás nadávajú, či budeme poslúchať v škole učiteľov, či vynesieme doma kôš bez toho, aby sme odvrávali rodičom...).

Tým, že čítame Bibliu, rozprávame sa s Ním (Rozprávajme sa s Ním kdekoľvek kde sme. On sa z toho teší.), tak Pána Ježiša poznávame a vieme, čo chce, aby sme robili v jednotlivých situáciách. Poznávame tak Jeho vôľu. Čím viac času sme s Ním, tak tým viac sme pri ňom bližšie a je potom pre nás normálnejšie robiť to, čo chce od nás Pán Ježiš ako to, čo chceme my.

Každý z nás má svoju vôľu. To znamená, že sa môžeme samy rozhodovať napr. či pôjdeme alebo nepôjdeme vonku, či sa budeme alebo nebudeme učiť, či si ráno prečítame alebo neprečítame Bibliu. Aj keď sa niekedy stane, že sa nerozhodneme správne, urobíme chybu a zhršíme tak nebudeme smutní. Povedzme to Ježišovi, že sme zlyhali. On je náš Priateľ. Nikto nie je bez hriechu a Ježiš to vie. On je verný a spravodlivý a ak prosíme o odpustenie, tak On nám to odpustí.

Tým, že s Pánom trávimе čas, tak z toho vyplývajú aj naše skutky. Pán Ježiš nás postupne bude meniť. Teda je pre nás prirodzené potom robiť dobré veci ľuďom, ktorí sú okolo nás. A tým prinášame dobré ovocie tak ako dobrý strom. Tým ovocím sú naše skutky.

Ľudia vidia naše skutky a vzdávajú chválu nášmu Bohu naším životom.

Ak si nič z toho, o čom sme sa rozprávali nezapamätáte, tak si zapamätajte aspoň túto vetu: Ježiš je môj priateľ, a preto chce byť so mnou a ja chcem byť s Ním.

Aktivita :

Deti rozdelíme do štyroch skupiniek v skupinkách im rozdáme Bibliu a tiež im dáme texty ktoré si majú deti vyhľadať. Pomôžeme sa deťom v Biblii zorientovať. Úlohou detí bude prečítať si podobenstvo a povedať, aká je Božia vôľa pre nás z daného textu.

1. Podobenstvo o stratenej ovci Mt.18;12-14 Lk.15;3-7

- hovorí o tom ako nás Pán Ježiš veľmi miluje a hľadá každú stratenú ovečku a jeho vôľou je, aby aj my sme hovorili evanjeliu, aby bol zachránený každý.

2. Podobenstvo o nemilosrdnom sluhovi Mt.18;21-35

- hovorí o odpúšťaní, tak ako nám Pán Ježiš odpúšťa naše hriechy, tak aj jeho vôľou je, aby sme si navzájom odpúšťali

3. Podobenstvo o staviteľoch Mt.7;24-27

- Božou vôľou je, aby sme počúvali a plnili, čo je napísané v Božom slove

4. Podobenstvo o milosrdnom samaritánovi Lk.10;25-37

E. 2. - Konaj vôľu učiteľa - Mt 7, 15 - 23

Zlatý verš - „Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu
môjho Otcu nebeského.“ Mt 7, 21

- hovorí o odpúšťaní a milovaní blížnych, ako chceš aby robili tebe, rob aj ty iným. Božou vôľou je, aby sme milovali ľudí okolo seba, tak ako milujeme samých seba.

(Pozn. pre učiteľa: Ak vás oslovia iné texty z Biblie, môžete ich použiť prípadne pridať si ďalšie, ak máte väčší počet detí.)

Modlitba :

- aby naše srdcia boli premieňané Pánom Ježišom a Jeho Slovom
- aby sme boli činiteľmi Slova – nielen rozprávať, ale aj robiť
- aby sa nám Ježiš dal viac poznať

Pieseň :

1. Dávaj pozor malá ruka
2. Viem že Pán Boh o mne všetko vie
3. Boh nás pozýva
4. Muž múdry

Opakovanie

1. Kto je твоjím učiteľom?
2. Ako poznávame Jeho vôľu?
3. Ako sa prejaví na nás, že poznáme Ježiša?

Textu vypracoval :

Pracovný tím Šariško - zepmlínského seniorátu

F - S Bohom na výlete

F. 1. - Na hore premenenia Mt 17, 1-13

Zlatý verš - „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; Jeho poslúchajte!“ Mt 17, 5b

Ciel lekcie :

Deti porozumejú, že Ježiš nebol len človekom, ale zároveň bol, je a vždy bude aj Bohom. Pochopia, že Boh Otec i Boh Syn sú dve z troch osôb Trojice. Prijmú, že sú niektoré tajomstvá, ktoré sa o Bohu nikdy nedozvieme, pretože to nevieme pochopiť ľudským rozumom. Naučia sa, že proroctvá obsiahnuté v Božom slove sa vždy naplnia.

Vysvetlivky k textu :

Mojžiš - Boží služobník, jeden z najpokornejších ľudí v Biblii, ako jediný z prorokov a vodcov izraelského národa mal privilégium rozprávať sa priamo s Bohom, skrze neho dal Boh ľuďom zákon

Eliáš - jeden z „činných“ prorokov, správy o jeho činoch sú zachytené v 1 Kráľ 17 - 2 Kráľ 2; prorok Malachiáš predpovedal, že pred Mesiášom sa na zemi znovu objaví Eliáš s posolstvom od Boha (Mal 3, 23-24)

Ján Krstiteľ - syn kňaza Zachariáša, prorok, ktorý priamo ohlasoval príchod Pána Ježiša a tiež Ho pokrstil v rieke Jordán; Ježiš ho označil za zasľúbeného Eliáša

Zákonníci - učители zákona/tóry v Izraeli v dobe života Pána Ježiša

Motivácia 1 :

Rozhovor - Keby si mal možnosť stretnúť sa s niekým z histórie, s kým by si sa stretol?

Motivácia 2 :

Hra: Jeruzalem, Jericho

Výhľad :

Deti, čo všetko už viete o Pánovi Ježišovi? (priestor na odpovede detí) Viete, čo znamená, že je Božím Synom? Áno, žije a kraľuje v sláve v nebi. On bol v nebi predtým, než sa narodil tu na zemi, a potom, po svojom vzkriesení, sa tam opäť vrátil. Kým však bol tu na zemi, jeho sláva bola skrytá, aby vyzeral ako každý jeden z nás a teda aby sa od nás nelíšil. Raz sa však predsa ukázal svojim učeníkom v sláve, ktorú mal predtým v nebi.

Jedného dňa, bolo to krátko pred Veľkou nocou, zavolał Petra, Jakuba a Jána na malú prechádzku. Vyšli si na jeden vršok, kde sa, ako bolo ich zvykom, začali modliť. Po chvíli, keď Peter, Jakub a Ján zdvihli oči, uvideli niečo úžasné. Pán Ježiš už nevyzeral tak, ako predtým. Jeho tvár žiarila, jeho šaty sa beľeli ako čerstvý sneh, a aby toho nebolo málo, rozprával sa s dvoma starými mužmi. Čo myslíte, kto to bol? Učeníci tiež chvíľu tipovali, o koho by mohlo ísť. Ako tak však počúvali, dozvedeli sa, kto to je, a boli ešte viac prekvapení. Báli sa! Viete prečo? Tí muži, to boli Mojžiš a Eliáš. Pamätáte sa ešte, kto to boli? (priestor na odpoveď detí) Viete si predstaviť, ako sa asi učeníci cítili v takej spoločnosti? Pán Ježiš sa tam rozprával s dvoma významnými mužmi Starého zákona! O čom sa rozprávali? Pána Ježiša čakali udalosti, ktoré si každoročne pripomínáme - jeho umučenie a vzkriesenie; Mojžiš i Eliáš Pána Ježiša povzbudzovali k naplneniu proroctiev, ktoré boli o ňom predpovedané. Už viete, kto to boli proroci; a najdôležitejšia časť proroctiev, ktoré nám zanechali, sa týkali práve Pána Ježiša a našej spásy. Dnes, keď si tieto proroctvá čítame, môžeme vidieť, ako sa naplnili. Božie slovo sa vždy naplní!

Peter, Jakub a Ján nerozumeli, čo sa okolo nich dialo. Iste, verili, že Pán Ježiš je ich Mesiášom, len pár dní predtým to Peter aj nahlas vyznal. Ale stále nerozumeli veciam, ktoré len mali prísť, a nerozumeli poriadne ani tomu, kým Ježiš naozaj je. Preto, keď videli Pána Ježiša rozprávať sa s Mojžišom a Eliášom, Peter navrhol zvláštnu vec: „Pane, dobre nám tu je. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“ Peter tam chcel ostať, v spoločnosti troch mužov, ktorých si veľmi cenil, ale...nebolo to správne. Peter to povedal tak, akoby bol Pán Ježiš na jednej úrovni s Mojžišom a Eliášom. Ale Pán Ježiš je omnoho viac, než Mojžiš s Eliášom dokopy; On je Božím Synom. Okrem toho, nemohli ostať na vrchu, aj keď sa tam Peter možno cítil dobre. Pán Ježiš mal pred sebou dokončenie našej spásy! Keď sme niekde medzi ľuďmi, ktorých si vážime, v dobrej spoločnosti, nechceme odtiaľ odísť. Ale máme pred sebou povinnosti, či už školu, alebo prácu. Je dobré byť s Bohom, alebo s ľuďmi, ktorých si vážime, rozprávať sa s nimi a učiť sa. Ale potom je zase čas zísť dole z vrchu a vrátiť sa k povinnostiam.

Keď sa to Peter spýtal, z neba sa ozval hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; Jeho poslúchajte!“ Učeníci sa zľakli ešte viac, než predtým, až spadli na zem a tvár si pritlačili k tráve. Až keď ich Ježiš potľapkal po pleci a povedal im: „Nebojte sa!“, odvážili sa zdvihnúť tvár. Znovu ich čakalo prekvapenie - všetky veci vyzerali, ako predtým! Žiadna žiara, ani Mojžiš s Eliášom na vrchu neboli, a Ježiš vyzeral tak, ako predtým. Znovu skryl svoju slávu, aby vyzeral ako jeden z nás. Pri zostupe z vrchu, ktorý nevyhnutne nasledoval, Peter s Jakubom i Jánom uvažovali nad tým, čo prežili. Ježiš ich akiste musel uisťovať o tom, že sa im to nesnívalo. Zároveň im však prikázal, aby o tom zatiaľ mlčali. Čo myslíte, prečo? Pretože stále nerozumeli, čo sa stalo, a nevedeli si predstaviť, čo má prísť. Až neskôr, keď Pán Ježiš vstal z mŕtvych a vstúpil do neba, späť do slávy, porozumeli tomu, čo sa stalo. Všetko v pravý čas. Preto sa ani vy netrápajte, ak niečomu teraz nerozumiete. Časom vám Boh ukáže, čo znamená to alebo ono.

Aktivita :

Deti nakreslia, ako si predstavujú premenenie na vrchu, a potom obrázok opíšu s prihliadnutím na to, čo v kresbe zvýraznili.

Modlitba :

- ďakujeme za možnosť stretávať sa s Bohom, za Božie slovo
- ďakujeme za učiteľov
- prosíme o múdrosť, aby sme rozumeli Božiemu slovu

Pieseň :

Keď Mojžiš s ľudom Božím;
Ježiš, ty máš meno najkrajšie

Opakovanie

1. Kde bol Pán Ježiš predtým, než prišiel na zem?
2. S kým sa Pán Ježiš stretol na vrchu?
3. V čom bola Petrova reakcia nesprávna?
4. Má zmysel čítať proroctvá?
5. Prečo mali učeníci o tom mlčať?

Použitá literatúra :

Biblia
Nový Zákon s aplikáciami pre život
Marian M. Schoolland: Privádzajme deti k Bohu

Tému vypracoval :

Pracovný tím CZ ECAV Rankovce, KES

F. 2. - V dome Kornéliovom - Gal 3,28

Zlatý verš - „Boh nikoho neprednostňuje, ale že Mu je prijemný, kto v ktoromkoľvek národe sa Ho bojí a koná spravodlivo.“ Sk 10,34b-35

Ciel lekcie:

Deti by mali pochopiť, že každý človek je Božím stvorením a Boh má každého rád bez ohľadu na národnosť, pohlavie, či rasu. Že je Bohu milé, keď sa správame ku každému milo, aj keď je iný ako my, má iné spôsoby, zvyky, tradície, aj keď sa oblieka inak, alebo je chudobnejší, či bohatší.

Vysvetlivky k textu:

Pohan – Pre Židov to boli všetci ľudia, ktorí neboli Židovského pôvodu. Súviselo to s náboženským pohľadom Židov na ostatné národy, ktoré nepoznali vieru v jedného Boha, ale uctievali veľké množstvo bohov. To bol dôvod, prečo pre Židov boli títo ľudia pohania. Kornélius - bol rímsky vojak, stotník (velil sto ozbrojencom), bol vo svojom okolí známy ako zbožný muž, sympatizoval so židovským náboženstvom, pravdepodobne ho zaujala viera v jedného všemohúceho Boha, ktorého si človek nemôže vytvoriť a dokonca si ho ani nesmie zobrazovať; napriek tomu bol Riman a tým pádom pre Židov pohan

Vzťah Židov k pohanom – Pohan bol nezaboh a preto si od nich zbožní Židia držali odstup. Kontakt s pohanom znamenal duchovné znečistenie, (keď Židia predviedli Ježiša k Pilátovi, nevošli do vládnej budovy, lebo by sa poškrvnili), keď boli nútení rozprávať sa s pohanom, nikdy nevchádzali do jeho domu.

Touto Židovskou výchovou bol poznačený aj učeník Peter, aj keď už vtedy veľmi dobre vedel, že evanjelium sa má hlásať všetkému stvorenstvu.

Rímsky vojak – horšie vzťahy mali Židia k rímskym vojakom, pretože to boli nielen pohania, ale aj okupanti, vojaci, ktorí si podmanili Židovský národ

Čisté a nečisté mäso – podrobne 3. Mojžišova 11. kapitola; rozdelenie na čisté a nečisté mäso prišlo ako úpravy, ktoré dal Pán Boh cez Mojžiša Izraelskému ľudu počas putovania púšťou; dnes to vnímame ako hygienické úpravy, ktoré mali počas putovania púšťou chrániť ľudí od rôznych chorôb a epidémií. Dnešný pohľad sa dá vysvetliť slovami Pána Ježiša: Nie čo vchádza do úst, poškrvňuje človeka, ale čo z úst vychádza, to poškrvňuje človeka. Mt 5,11

Videnie – malo rozličné podoby, niekedy to bolo cez sen počas spánku; Pri Kornéliovi to bolo jasné videnie okolo 3. hodiny popoludní. Nevie, či spal, alebo to prišlo ako zjavenie. U Petra to bolo doslovné „vytrženie“, v ktorom videl všetky tie úkazy o čistých a nečistých zvieratách. Vidения boli v dobe Ježiša Krista, ako aj v dobe prvej cirkvi, časté. Bol to spôsob, ktorým Boh komunikoval s veriacimi ľuďmi. Ani dnes nemôžeme poprieť videnie ako spôsob Božej komunikácie. My však máme Božie slovo, ktoré vtedy kresťania ešte nemali.

Zostúpenie Ducha Svätého (vyliatie Ducha Svätého) – V počiatkoch kresťanstva bolo zoslanie Ducha Svätého jasne viditeľné na tých, ktorí Ducha Svätého prijímali. Prejavovalo sa to ako na Letnice pri učeníkoch. Začali rozprávať inými jazykmi. Toto sa postupne vytrácalo a v Božom slove máme prípady, keď sa zoslanie Ducha Svätého dialo bez týchto viditeľných znamení.

Motivácia 1:

Prečo som tu, kde som?: Aké je to vynikajúce, keď máte doma televízor, počítač, či auto a mnoho vecí, na ktoré si pomyslíte a po ktorých túžite, vám vaši rodičia zaobstarajú a kúpia. Ale skúste si predstaviť, žeby ste sa nenarodili rodičom na Slovensku, ale niekde v Afrike, kde je teraz bieda a hlad. Deti tam vôbec nemyslia na televízor, či počítač, alebo nejaký mobil. Majú problém aj s tým najzákladnejším, a tým je jedlo. Nehovoriac o tom, že nemajú ani dosť vody, tak sa často neumývajú a určite by nám zapáchali.

Alebo by ste sa narodili niekde v Rómskej osade, čo by ste robili?

Nikto si nevyberie situáciu, ani rodinu, do ktorej sa narodí. Jednoducho sa to stane.

Uvažujte s deťmi nad tým, ako to niektoré iné deti majú ťažké.

Motivácia 2:

Hra: Deti rozdelíme do dvoch skupín. Každá skupina si vymyslí nejaké zviera. Nevysloví ho nahlas, ale druhej skupine povie iba indicie. Napríklad: Mačka; je to zviera, ktoré je veľmi obratné, chováme ho doma, je veľmi rýchle, má rado mlieko..... Množstvo indícií posúdi vedúci.. takto sa obidve skupiny niekoľkokrát vystriedajú.

Výklad:

Krátko po vzkriesení Pána Ježiša sa v dome istého vojenského veliteľa Kornélia stala jedna zvláštna udalosť. Bol to veliteľ rímskej armády, velil svojim sto vojakom, ktorí ho absolútne na slovo počúvali. Aj keď mal také vysoké postavenie, predsa tento muž nebol nijako pyšný a namyslený. Určite bol bohatý, ale svojím bohatstvom aj veľa pomáhal. Rozdával peniaze chudobným žobrákom a pomáhal chorým. Dokonca bol aj veľmi veriacim mužom, ale nie tak, ako mnohí ďalší Rimania. Kornélius sa modlil k jedinému živému Bohu a Pán Boh si tohto človeka veľmi obľúbil.

To je to, čo je Pánu Bohu milé. Aj našou úlohou je vždy sa slušne správať ku každému človeku a pomáhať ľuďom, ktorí našu pomoc potrebujú.

Židia Rimánov nemali veľmi v láske. Rimania boli cudzincami, ktorí si vďaka silnej armáde podrobili Židov. Vyberali od nich vysoké poplatky, dane, ktoré potom odvádzali Rímskemu cisárovi.

Ale Kornélius, aj keď bol jedným z rímskych vojakov, bol predsa iný. Preto mu Pán Boh vo videní oznámil, že má poslať poslov do Joppy po muža menom Peter, aby mu porozprával niečo viac o Bohu. Cesta bola ďaleká a Pán Boh vedel, že učeník Peter by sa tiež len tak, pre nič za nič, s cudzími ľuďmi na takú cestu nevydal. O to viac, že to bolo na pozvanie rímskeho vojaka. Rímsky vojaci okolo seba šíрили hrôzu a strach. Cesta bola ďaleká, nešlo to tak rýchlo ako dnes, keď si sadneme do auta a za chvíľu prejdeme veľa kilometrov.

A tak mal videnie aj samotný apoštol Peter. Vtedy to bol spôsob, ako Pán Boh svojim učeníkom hovoril, čo majú robiť a čo od nich žiada. Ako k nám Pán Boh hovorí dnes? My máme veľmi podrobné Božie slovo.

Bolo práve pred obedom a učeník Peter vyšiel na terasu domu, v ktorom býval, aby sa modlil. Asi na chvíľu zavrel oči a zrazu sa mu začali objavovať veľmi zvláštne obrazy. Videl velikánsku nádobu, ktorá sa približovala z neba. Pred Petrom sa zrazu roztvorila ako velikánsky obrus a tam bolo veľké množstvo rôznych živočíchov. A počul dokonca aj hlas. Peter, zabi si hociktoré zviera a jedz. Lenže Peter bol Žid a Židia nemôžu jesť každé zviera. Ani my nejeme mäso z každého zvieraťa.

Aké zvieratá nezabíjame a nejeme? (pes, mačka,) A prečo? Nie je u nás taký zvyk. Sú krajiny vo svete, kde sa bežne jedia slimáky, mravce, zvieratá, ktoré by sme my na Slovensku iba tak nedali do úst. A v tom obruse boli pred učeníkom Petrom aj zvieratá, ktoré on nikdy v živote nemal v ústach. Preto povedal Pánu Bohu, že on také zvieratá jesť nemôže, že sú nečisté. Ale Pán Boh mu povedal, že ich On očistil a že ich kludne môže zjesť. Dokonca sa to všetko zopakovalo trikrát. Peter si asi vydýchol, keď ten zvláštny obraz zmizol a on ozaj nemusel jesť nejakých chrobákov, alebo húsenice. Bolo to videnie, ale Peter vedel, že to nebolo iba tak, a že mu tým Pán Boh chce niečo povedať. Problém bol v tom, že v tej chvíli netušil, čo?

Čo myslíte vy, deti, čo mu tým Pán Boh chcel povedať? Aby sa živil komármi, či muchami? Myslím si, že také veci od nás Pán Boh nechce. Chvíľu to vrtalo v hlave aj samotnému Petrovi. Netušil, čo to celé malo znamenať. Ale po chvíli na dvere domu, kde Peter býval, zabúchali dvaja muži, a keď sa dostali k Petrovi, povedali, že chcú, aby s nimi išiel do Cezarei, do domu istého rímskeho veliteľa

F. 2. - V dome Kornéliovom - Gal 3,28

Zlatý verš - „Boh nikoho neuprednostňuje, ale že Mu je príjemný, kto v ktoromkoľvek národe sa Ho bojí a
koná spravodlivo.“ Sk 10,34b-35

Kornélia.

Peter by bol určite povedal nie. Do domu Rímskeho vojaka, ktorý nám židom robí zle, oberá nás o peniaze, jeho vojaci nám rozkazujú a pre nás sú pohanmi? Veď on ani nepozná jediného pravého Boha a modlí sa ku všetkým soškám..... A vtedy Peter pochopil, že nemôže žiadneho človeka odsudzovať a ani si o ňom myslieť nič zlé, pokiaľ ho nespozná.

To je veľmi dôležitá vec, ktorú nás aj dnes chce Pán Boh naučiť. Nemáme si o druhých ľuďoch myslieť nič zlé, keď ich nepoznáme. Nemôžeme ich odsudzovať, keď nevieme, prečo sú takí, ako sú. A to z toho zvláštneho videnia pochopil aj Peter. Na druhý deň sa s týmito mužmi vybral do Cezarei, do domu Kornéliovho. Celý čas sa k Petrovi veľmi milo správali a chceli, aby im Peter rozprával o Bohu. Peter hovoril aj o Pánovi Ježišovi a určite hovoril aj o tom, ako ho ukrižovali a ako zomrel na kríži. A pravdepodobne sa aj priznal, že Pána Ježiša trikrát zaprel.

To, čo nasledovalo potom, už raz Peter zažil. Do miestnosti zostúpil Svätý Duch na všetkých, ktorí tam boli, presne tak, ako to bolo v Jeruzaleme na prvé Letnice. Začali rozprávať rôznymi jazykmi. Oslavovali Pána Boha a Petre vedel, že v tom dome je aj Pán Boh prítomný. A keďže to bolo Božie znamenie, že aj týchto Rimanov Pán Boh prijal, Petrovi neostávalo nič iné, iba ich pokrstiť v meno Pána Ježiša Krista.

Pán Boh nerobil rozdiel medzi Židom a Rimanom. Dôležité bolo, že títo ľudia uverili a stali sa kresťanmi. Túto dôležitú vec nás naučil dnešný príbeh. Nemôžeme robiť rozdiely medzi ľuďmi. Nikto nemôže za to, do akej rodiny sa narodil. Je jedno, či je niekto bohatý, alebo chudobný, čierny, alebo biely, vzdelaný, alebo vo vedomostiach veľmi obmedzený. Pred Bohom je každý človek jedinečným Božím stvorením, ktoré si treba vážiť.

Aktivita :

Deti si zoberú farbičky a majú sa pokúsiť namaľovať veľikánsky obrus, ako ho videl Peter, tak, aby v ňom boli rozdelené zvieratá podľa toho, či nám v dnešnej dobe slúžia, alebo neslúžia na jedenie. Sú pre nás do určitej miery nečisté.

Modlitba :

- prosme Pána Boha, aby sme dokázali milovať všetkých ľudí a aby sme nerobili rozdiely
- ďakujeme, že on bol v láske k ľuďom pre nás príkladom
- prosme, aby sme nikdy nikoho neponižovali a neodstrkovali
- ďakujeme Pánovi Ježišovi za to, že on ani nás neodstrkuje, aj keď sme niekedy neposlušní a zlí

Piesne :

Náš Pán všetky deti ľúbi..... (Piesne pre deti 27)
Keď viem, čo Ježiš pre mňa vykonal.... (Piesne pre deti 28)
Príkázanie lásky.... (Piesne mládeže I. 14)
Ešte krok..... (Piesne mládeže I. 9)

Opakovanie

Ako sa volali muži, ktorí mali videnie od Pána Boha?
Viete povedať mestá, v ktorých sa nachádzali?
Ako si mal Peter vysvetliť videnie o obruse s rôznymi zvieratami?
Aký človek bol Kornélius a podľa čoho to vieme?
Ako sa prejavil Duch Svätý v dome Kornéliovom?
Čo urobil nakoniec Peter v Kornéliom dome?

Použitá literatúra :

Biblia
Veľká kniha – škola hrou
Spevník: Piesne pre deti; Piesne mládeže I.
Internet

Tému vypracoval :

Pracovný tím CZ ECAV Obišovce, KES

F. 3. - Na Kréte - Sk 27, 1 - 44

Zlatý verš - „ Preto buďte dobrej mysle, mužovia, lebo verím Bohu, že sa tak stane, ako mi oznámil.“ Sk 27, 25:

Ciel lekcie :

Vysvetlivky k textu :

Motivácia 1 :

Deti by mali porozumieť tomu, že v akejkolvek ťažkej situácii sa nachádzajú, Pán Boh má moc ich z nej zachrániť.“

Aristarchos – Pavlov sprievodca Macedónskom, bol s Pavlom počas vzbury v Efeze (Sk 19,29).

Pavlovo odvolanie sa k cisárovi do Ríma – Pavlovi záležalo na jeho dobrom mene, a preto, keďže bol aj rímskym občanom, využil svoje právo odvolať sa k cisárovi a tým svoje meno očistiť. Obvinenia Židov, že spôsobuje vzbury medzi ľuďom, boli totiž falošné. Spolu s ostatnými väzňami bol poslaný loďou do Ríma.

rozhovor dvoch 12-ročných chlapcov Mareka a Petra (dá sa zahrať aj ako scénka)

- „Ahoj Marek, počul som, že si zažil ťažké chvíle.“
- „Veru, to teda bolo dobrodružstvo! V sobotu som sa vybral na prechádzku s mojím kamarátom Martinom. A keď sme boli už blízko lesa, začala strašná búrka.“
- „Och, ja nemám rád búrky, mám z nich hrôzu.“
- „No to aj ja. Keď sa začalo blýskať, začali sme panikáriť, kde sa schováme.“
- „A ako ste sa rozhodli?“
- „Martin ma presviedčal, aby sme sa schovali do lesa pod stromy, ale ja som tam nechcel ísť. Zrazu som zbadal neďaleko pod kopcom skrýšu, akoby zákop pre vojakov. Rýchlo sme sa tam schovali. Vedel som, že zachrániť nás môže len Pán Boh. Tak sme sa začali modliť a verili, že Pán Boh nám pomôže prežiť tú hroznú búrku.“
- „Vidím, že ste to prežili v poriadku.“
- „Veru, asi po polhodine hromy a blesky ustali, a my sme vyšli vonku. Pán Boh nás zachránil a ja sa mu za to veľmi vďačným.“
- „Teším sa s Vami.“

Motivácia 2 :

Hra: Ochranca – jedno dieťa je ochrancom. Zaviažeme mu oči a jeho úlohou je sedieť uprostred miestnosti na stoličke a rukami a nohami ochraňovať zväzok kľúčov pod ňou. Potichu vždy vyberieme nejaké dieťa, úlohou ktorého bude získať kľúče. Ak sa mu to podarí, kľúče opäť uložíme pod stoličku a vyberieme ďalšie dieťa, ktoré sa ich pokúsi získať. Ak je nejaké dieťa chytené, vymení sa s ochrancom kľúčov. Hru môžeme niekoľkokrát opakovať.

Výhľad :

Bolo jednoduché vždy ochrániť kľúče? Podarilo sa to vôbec niekomu? Vy ste sa mali postarať o jeden zväzok kľúčov, aj keď je pravda, že ste pri tom mali zviazané oči. Pán Boh sa však stará o celý svet, a to v každej chvíli. Nikdy si nezdríemne s tým, že my sa o seba nejako postaráme. Má pod dohľadom každého človeka v každej sekunde. Dokáže to, lebo je všemocný.

Čo by ste povedali na to, keby ste vyhrali výlet loďou s veľmi bohatým človekom, ktorý by vám mohol kúpiť hocičo alebo zabezpečiť vstup hocikam? Apoštolovi Pavlovi sa stalo niečo podobné. Nebol na tom výlete však so žiadnym milionárom, ale so všemocným Pánom Bohom.

Pavol bol obvinený Židmi z vyvolávania vzbury medzi ľuďmi a zo sektárstva. V skutočnosti to však boli falošné obvinenia a Pavol chcel preto očistiť svoje dobré meno. Odvolal sa teda k cisárovi do Ríma. To bola z Izraela dosť ďaleká cesta (skoro 2,5-krát taká ako zo SR do Ríma), navyše nebezpečná, lebo ju museli absolvovať po mori. Pavol vyrazil spolu s ďalšími väzňami z Cezarey na dlhú plavbu po Stredozemnom mori. Jeho loď mala viacero zastávok. Prvou bolo mesto Sidon. Pavol bol jedným z väzňov, a preto nemohol kedykoľvek z lode vystúpiť a ísť na prechádzku. Jeho strážnikom bol Július. Ten si Pavla veľmi obľúbil a vedel, že mu môže dôverovať, preto mu dovolil vystúpiť a slobodne ísť navštíviť svojich priateľov. Čo myslíte, utiekol Pavol? Samozrejme, že nie. Pavol vedel, že Pán Boh od neho chce, aby bol čestný. Takže len navštívil svojich priateľov-kresťanov a potom sa vrátil. Plavili sa ďalej ponad Cyprus. Tentoraz zastali v prístave Myra. Tu sa nalodili na novú loď a plavili sa ponad Rhodos ku Kréte. Keďže už bol október a začínala sa zima, počasie bolo na plavbu dosť nebezpečné, preto sa plavili stále blízko pevniny. Dorazili až k mestám nazývaným Dobré prístavy. V Biblii sa píše, že Pavol v tomto prístave radil veliteľovi lode (stotníkovi), aby tu prezimovali (Sk 27,10): „Mužovia, predvídam, že plavba bude obťažná a spojená s veľkou stratou nielen pre náklad a pre loď, ale aj pre naše životy“. Ďalej (v. 11) sa však píše, že: „stotník väčšmi dôveroval kormidelníkovi a majiteľovi lode ako slovám Pavlovým“. Vydali sa preto na ďalšiu ešte nebezpečnejšiu plavbu. Spočiatku vial ten správny vietor, aby sa dostali do mesta Fénix, kde plánovali prezimovať. Ďalší deň však začal fúkať silný vietor opačným smerom a loď sa stala neovládateľnou. Odfúklo ju od Kréty smerom k Afrike. Takto boli zmietaní celých 14 dní. V Biblii sa píše (v. 20), že: „nebolo vidieť slnko ani hviezdy, postupne sme strácali všetku nádej, že vyviazneme živí“. Keď už si všetci boli takmer istí, že zahynú, postavil sa pred nich Pavol a povedal im (v. 22-25): „buďte dobrej mysle; lebo ani jeden z vás nezahynie, okrem lode. Tejto noci zjavil sa mi totiž anjel toho Boha, ktorému patrím a ktorému slúžim, a riekol mi: Neboj sa, Pavel, pred cisárom musíš stáť, a hľa, Boh ti daroval všetkých, ktorí sa plavia s tebou. Preto buďte dobrej mysle, mužovia, lebo verím Bohu, že sa tak stane, ako mi oznámil.“ Čo myslíte, nemýlil sa Pavol? Veru nie. Pán Boh ochránil svojho služobníka Pavla. Čoskoro narazili na pevninu a všetci dlhú a nebezpečnú plavbu prežili. Pavol dôveroval Pánu Bohu a vyznal svoju vieru aj pred ostatnými a Pán Boh sa k nemu priznal tým, že ho ochránil spolu s ďalšími 275 mužmi na palube. Pán Boh má všetku moc na nebi i na zemi a takisto na mori a má moc zachrániť aj teba, nech sa deje čokoľvek.

Aktivita :

Pripravíme si pre každé dieťa čistý papier A4, na ktorý nakreslíme štyri stĺpce s názvami:

- situácia, ktorá sa mi nemôže stať
- situácia, keď by som nemal prosieť Pána Boha o záchranu a pomoc
- situácia, keď mám prosieť Pána Boha o záchranu a pomoc
- situácia, ktorá sa mi už stala, a Pán Boh ma zachránil

Potom pripravíme pre každé dieťa lístočky so situáciami, ktoré sa stávajú v živote. Úlohou detí bude lepiť papieriky do stĺpcov, kde podľa nich patria.

Príklad situácií:

piesková búrka, neučil som sa na písomku, cesta autom, výlet na mori, horí náš dom, kamarát je chorý, napadol ma medveď, mamka je v nemocnici, stratil som mobil, letím do vesmíru, zablúdil som v lese, učiteľka ma nemá rada, ukradol som peniaze, letím v lietadle cez búrku, kamarát sa topí, cválam na koni, a zrazu kôň spadol a zlomil si nohu, bil som sa so spolužiakom a on si pri tom rozbil hlavu, naše auto zapadlo v snehu, otec stratil prácu, môj malý brat sa stratil v Tesco, prepadli ma lupiči, deti sa mi vysmievajú, stratil sa váš psík, moja mamka prišla na to, že som klamal...

F. 3. - Na Kréte - Sk 27, 1 - 44

Zlatý verš - „ Preto buďte dobrej mysle, mužovia, lebo verím Bohu, že sa tak stane, ako mi oznámil.“ Sk 27, 25:

Modlitba :

- vďaka za pomoc a ochranu
- vďaka za Pavlov príklad
- prosba o dôveru v Božiu moc, keď máme strach
- prosba o poslušnosť, aj keď je to zložité

Piesne :

Zavolaj, zavolaj
Je veľký náš Boh
Viem ako žil raz Noe

Opakovanie

1. Čo to znamená, že Pán Boh je všemocný? (môže všetko)
2. Ako Pán Boh dokázal v príbehu o Pavlovej plavbe, že je všemocný? (zachránil celú posádku z veľmi zúfalej situácie)
3. Čo si mysleli muži na palube po 14 dňoch silnej búrky na mori? (že zomrú)
4. Prečo Pán Boh ochránil Pavla? (lebo bol Jeho služobníkom a On s ním mal ešte plán)
5. Má Pán Boh moc zachrániť aj teba aj z horších situácií? (áno)
6. Zachráni ťa Pán Boh z každej zložitej alebo nepríjemnej situácie? (môže, ale nemusí)

Použitá literatúra :

Použitá literatúra:
Biblia s aplikáciami pre život
Biblia. 1990.

Tému vypracoval :

Pracovný tím CZ ECAV Košice - Terasa, KES

F. 4. - Na Malte - Sk 28, 1-10

Zlatý verš - „Chod'te po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Mk 16:15:

Ciel lekcie :

Deti by mali vedieť kto tento príkaz dáva a pre koho je tento príkaz. Mali by vedieť, že Pán Boh si želá aby sme hovorili iným o Ňom a nemusíme ísť ani ďaleko, teda nášmu okoliu. Deťom pri učení verša môžeme priblížiť prácu misionárov, ukázať miesta, kde ešte ľudia o Pánu Bohu nikdy nepočuli a ukončiť vyučovanie verša modlitbami za misionárov, ich prácu, ochranu a pod.

Vysvetlivky k textu :

Deťom môžeme ukázať mapu sveta, kde je ostrov Malta, aby si mohli lepšie predstaviť jeho polohu. Môžeme in ukázať fotky z ostrova, terajšie aj historické. Deťom by sme mali vysvetliť aký život žijú domorodci, kto je to náčelník a pod. Cieľom našej lekcie je to, aby deti odchádzali z našej besiedky s vedomím, že Pán Boh sa stará o svoje deti. To je aj ústredná pravda (ÚP) vyznačená v texte.

Motivácia 1 :

Rozhovor / Scénka : S deťmi môžeme viesť rozhovor o tom, či už niekedy videli hada, po prípade, či už niekoho had poštípal. Spýtame sa ich, čo by robili oni, keby boli v lese a poštípal ich had. Navedieme rozhovor na to, že aj keď si my nevieme poradiť napr. s chorobou, tak Pán Boh sa o nás stará. On má moc vyliečiť každú chorobu, každé „poštipnutie hadom“, a na Neho sa vždy môžeme spoľahnúť. Iná možnosť je zahrať scénu o poštipnutí hadom, pričom by sme deťom ukázali na našom správaní to čo ich chceme týmto naučiť.

Motivácia 2 :

Hra: Každému dieťaťu rozdáme jednu dvojstránku novín. Z novín musia trhať dookola tenký pásik, ktorý bude symbolizovať hada. Ak sa pásik pretrhne, môže začať odznova, ale nesmie jednotlivé časti zlepíť. Vyhráva ten, kto má najdlhšieho hada zo všetkých.

Výklad :

„On je určite vrah, niečo také sa môže stať len takému zlému človeku, ako je on.“ „Ale nie, podľa mňa je on veľmi výnimočný, určite má veľkú moc, možno je to samotný boh.“ O kom sa to ľudia takto rozprávali? Kto to bol, že jedni vraveli že to bol vrah, a iní zase že je to boh? Ak budete teraz pozorne počúvať, o chvíľku sa dozvieme, o kom sa takto hovorilo.

Pavol bol muž, ktorý žil v tom období ako bol na našej zemi aj Pán Ježiš. Veľmi mal rád Pána Ježiša, aj keď sa s ním nikdy naživo nestretol. Veril tomu, že Pán Ježiš je naozaj Boží syn, ktorý prišiel zomrieť za hriechy všetkých ľudí. Ale túto dobrú správu, si nechcel nechať len pre seba. Chodil do takých krajín, kde ľudia ešte o Pánu Ježišovi nikdy nepočuli. No a keďže vtedy neexistovali lietadlá, ani rýchle vlaky, Pavol využíval na svoje cesty loď, ktorá bola vtedy najrýchlejším dopravným prostriedkom.

Jedného dňa, keď sa Pavol aj s ďalšími mužmi plavil po mori, zastihla ich veľká búrka, a loď stroskotala. Možno si poviete, že ako mohol Pán Boh dopustiť, aby sa Pavlovi niečo také stalo, keď Pavol veril v Pána Ježiša a keď chodil a zvestoval evanjelium. (ústredná pravda - ÚP): Ak veríš v Pána Ježiša, to neznamena, že sa ti už nikdy nič zlé neprihodí. Pán Boh vo svojom slove nesľubuje, že všetko bude tak ako chcú Jeho deti, ale na druhej strane Pán Boh sľubuje, že ani jedno svoje dieťa nikdy neopustí a nenechá ho v nijakom probléme. Pán Boh bol aj teraz s Pavlom, aj keď sa to možno na prvý pohľad nezdalo.

Pavol stroskotal aj s ostatnými mužmi blízko ostrova Malta. No Pán Boh sa o všetkých veľmi dobre postaral, lebo nikomu sa nič nestalo a všetci bezpečne preplávali až na súš. Na ostrove žili domorodci. Čo si myslíte, ako sa správali domorodci, keď videli ako k nim prichádzajú nejakí cudzí ľudia? Boli k Pavlovi veľmi prívetiví a veľmi sa o nich dobre starali. ÚP: Vidíte deti? Aj tu sa Pán Boh ukázal ako ten, ktorý chráni svoje deti a veľmi dobre sa o nich stará.

Pavol sa preto rozhodol, že pomôže domorodcom zbierať raždie aby si mohli založiť oheň a trochu sa zahriať. Keď už oheň horel, a Pavol priložil ďalšie raždie na oheň, vtedy z ohňa vybehla zmija, ktorá utekala pred veľkým teplom a zahryzla sa Pavlovi rovno do ruky. Keď to domorodci videli, vraveli si: „Tento človek je istotne veľmi zlý, keď sa mu niečo také stalo. Možno je aj vrah...“ ÚP: Pavol sa vtedy určite veľmi zľakol, možno sa aj bál, či sa mu niečo nestane, či neochorie. Ale Pavol tiež vedel, že Pán Boh sa stará o svoje deti. Vedel, že tak, ako sa Pán Boh o nich postaral pri stroskotaní lode, tak sa postará o neho aj teraz. No po chvíli čakania, sa nestalo vôbec nič. Pavol sa cítil veľmi dobre, tak ako predtým, na jeho ruke nebolo vidieť ani škrabnutie. Pán Boh urobil zázrak. Keď to videli domorodci, začali rozmýšľať opačne ako pred chvíľkou. Mysleli si že Pavol je nejaký boh, ktorému sa nikdy nič nemôže stať. Pán Boh Pavla neopustil, ani keď ho poštípal had. ÚP: Aj ty máš možno problém, ktorý nevieš vyriešiť. Ak si Božím dieťaťom, Pán Boh sa o teba bude starať v každej chvíli, a nikdy ťa nezanechá, aj keby ťa poštípal had.

Boží plán s Pavlom na tomto ostrove ešte však neskončil. Keď sa to dozvedel náčelník kmeňa, Publius, pozval Pavla k sebe domov, aby tam mohol prespať dovtedy, kým Pavol neopustí ich ostrov. Keď prišiel k nemu, Pavol si všimol, že na posteli leží Publiusov otec v horúčke. Pavol k nemu prišiel a začal sa modliť. Položil na neho ruky a zrazu Publiusov otec bol úplne zdravý. Tak bol naozaj Pavol bohom, že dokázal také veci? Nie, to nie on uzdravil Publiusovho otca, ale Pán Boh. Pán Boh si len na to Pavla použil. Vtedy Pavol mohol ukázať akému Bohu on verí, čo všetko Pán Boh dokáže a aký je Pán Boh mocný. Aj Publius sa mohol teraz dozvedieť o Pánu Bohu, o ktorom nikdy predtým nepočul. ÚP: Ty možno ešte tiež neveríš v Pána Boha. No nemusíš sa báť, lebo ten Boh, ktorý bol v čase keď žil Pavol, je aj teraz. Pán Boh poslal Pána Ježiša na našu zem, aby zomrel za naše hriechy. Povedz Pánu Bohu v modlitbe, že naozaj veríš, že Pán Ježiš zomrel na kríži aj za tvoje hriechy a že chceš Mu patriť. Takto sa môžeš stať Božím dieťaťom, takým, aký bol aj Pavol.

Keď sa ostatní ľudia do počuli, čo sa stalo v dome ich náčelníka, aj oni privádzali k Pavlovi chorých ľudí aby ich uzdravoval. Videli, že Pavol sa od nich líši, že oni nedokážu robiť to, čo Pavol. Videli, že Pavol verí v ozajstného Boha, ktorému nie je nič nemožné a ktorý sa o Pavla postaral aj keď bol vo veľkých problémoch. ÚP: Pán Boh sa stará o všetky svoje deti. Ak v neho uveríš, nikdy ťa neopustí. To je jeho sľub, a Pán Boh svoje sľuby vždy plní.

Aktivita :

S deťmi môžeme prejsť rôzne problémy, s ktorými sa stretávajú. (strach z tmy, búrky, vysmievanie sa zo strany kamarátov) a uistiť ich, že Pán Boh je s nimi v každej situácii. Poradiť im, aby sa modlili keď majú strach a aby dôverovali Pánu Bohu.

Modlitba :

- ☐ vďaka Pánu za to, že máme možnosť o Ňom počuť, že v Neho môžeme veriť
- ☐ prosba o ochranu misionárov
- ☐ prosba o to, aby sme vedeli Pánu Bohu dôverovať v každej chvíli

Piesne :

- ☐ Láska Kristova
- ☐ Klop, klop, klop, kto na srdiečko klope
- ☐ Pôjdem, pôjdem, pôjdem za Ježišom

F. 4. - Na Malte - Sk 28, 1-10

Zlatý verš - „Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Mk 16:15:

Opakovanie

1. Ako sa Pavol dostal na Maltu?
2. Čo sa stalo, keď chcel Pavol priložiť raždie na oheň?
3. Čo si mysleli domorodci a Pavlovi, keď videli čo sa s Pavlom stalo?
4. Kto to bol Publius?
5. Ako uzdravil Pavol Publiusovho otca, a skade na to zobral silu?
6. Ako sa ty môžeš stať Božím dieťaťom?

Pracovné listy:

Pracovný list pre staršie deti by mohol obsahovať otázky týkajúce sa lekcie, napr. otázky aké boli v kvíze. Takisto by tam mohol byť príbeh dieťaťa, ktorý ma problém a dieťa z besiedky by malo pomôcť chlapcovi, alebo dievčaťu z príbehu aplikovaním ústrednej pravdy lekcie.

Pracovný list pre menšie deti môže byť obrázok Pavla, ako ho poštipal had, alebo ako stroskotala loď, alebo ako Pavol uzdravuje chorých na Malte.

Tému vypracoval:

Pracovný tím CZ ECAV Opiná, KES

F. 5. - V Ríme - Sk 28, 11-30

Zlatý verš - „Lebo otupelo srdce tohto ľudu a ťažko počúvajú ušami, a zažmurili oči, aby nevideli očami a nepočuli ušami a nechápali srdcom a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil.“ Sk 28:27

Ciel lekcie :

Deti by sa mali naučiť, aby dôverovali Pánovi Ježišovi, že im dá do srdca pokoj, aj keď budú mať ťažkosti a že Pán Boh pôsobí aj napriek nepriaznivým okolnostiam.

Vysvetlivky k textu :

Palestína bola v období pred rokom 60 z hľadiska rímskej správy zložitým územím a schyľovalo sa k židovskej vzburе, ktorá vypukla v roku 66. Rímski prokurátori boli krutí a úplatní, ochotní so židovskými činiteľmi zjednať akékoľvek dohody. Na židovskej strane bolo mnoho smerov od radikálnych povstaleckých skupín až k veľkňazským a aristokratickým kruhom, ktoré síce boli opatrné, ale nenávideli rímsku nadvládu. Občas boli židovské kruhy ochotné použiť pre svoje ciele rímsku moc. Za tejto situácie bolo pochopiteľné, že rímsky veliteľ v Jeruzaleme podozrieval Pavla z toho, že je povstaleckým vodcom. Následne, keď Pavla krivo obvinili a zajali, odvolal sa do Ríma. Tam mal výsadu rímskych občanov, ktorá mu umožnila Božím riadením mať po príchode do Ríma, po zaujímavej a dobrodružnej ceste, zabezpečené väzenie v súkromnom byte. Hoci bol strážený jedným dozorcóm, stále k nemu pripútanému, mal voľnosť stýkať sa so svojimi priateľmi i inými ľuďmi, čo využil na zvestovanie Ježiša Krista. V tomto väzení pobudol dva roky. Počas tejto doby napísal Listy Efezským, Kolosenským, Filipským, list Filemnovi.

Motivácia 1 :

Rozhovor: spýtame sa detí, čo si myslia, ako je to vo väzení, čo tam odsúdení robia, či si môžu robiť to, čo sami chcú. Nech skúsia povedať, aké boli väznice v minulosti, či bolo ľahké to prežiť, akí sú dozorcovia, či prísni alebo povolní. Možno prípadne uviesť nejaký príklad z nejakého filmu. Rozhovor treba ustriechnúť, aby nebol priveľmi obšírny a nepodliehaj obrovskej fantázii detí.

Motivácia 2 :

Hra: Jedno dieťa má zaviazané oči a má sa dostať z jedného miesta na druhé. Ostatné deti mu svojím postavením robia v ceste z jedného miesta na druhé prekážky, ono však má sprievodcu, ktorý ho na správny smer navádza tlieskaním, napr. jedno tliesknutie – ide vpravo, dvojité tliesknutie – ide vľavo, trojité tliesknutie – ide rovno. Výsledkom je dorazenie do cieľa. Myšlienkou hry je poukázať na to, že so správnym sprievodcom sa dostaneme tam, kam chceme, teda Pán Ježiš nás bezpečne dovedie do cieľa aj cez prekážky.

Výhľad :

Stroskotancami na tri mesiace. Takýto bol úděl Pavla a ďalších väzňov i vojakov, ktorí ich strážili. No po troch mesiacoch im svitla nádej, že sa dostanú ďalej. Na ostrove Malta, kde stroskotali, prezimovala aj jedna loď, ktorá priplávala z Alexandrie. Práve sa chystala na ďalšiu plavbu a keďže na lodi bolo miesto, nastúpil do nej aj Pavol. Nebol sám, strážili ho vojaci, ktorí ho mali dopraviť až do Ríma. Pavol však z toho nebol smutný a dôveroval Pánovi Ježišovi, že o ňom vie. Tak sa začala Pavlova ďalšia dobrodružná plavba. Počas nej mali niekoľko zastávok. Jednou z nich bolo starobylé mesto Syrakúzy na Sicílii. Tam pobudli tri dni. Potom sa plavili ďalej popri pobrežíu. Bola jar a Pavol mohol počas plavby obdivovať krásu prírody, ktorú vytvoril Pán Boh. Na konci svojej plavby sa dostali až do Regia a cez zátoku vplávali do prístavu Puteoli, kde ho čakalo prekvapenie. V tomto meste sa stretol s ľuďmi, ktorí mu boli veľmi blízki tým, že milovali a nasledovali Pána Ježiša, s kresťanmi. Začali ho presvedčať, aby tam zostal dlhšie, ale on o tom nemohol rozhodnúť, keďže bol väzeň. Pán Boh však spôsobil, že Pavlov dozorca sa nechal presvedčiť a tak sa v tomto meste zdržali celý týždeň, aj keď to nemali v pláne. Pán Boh je silný a mocný a keď On niečo zariadi, nikto to nemôže zmeniť. On sa stará o nás a pôsobí aj v dnešnej dobe napriek rôznym prekážkam. Dôveruješ mu v tom?

Potom už nasledovala cesta pešo do Ríma. Správa, že Pavol ide do Ríma, sa šírila medzi rímskymi kresťanmi veľmi rýchlo. Tí sa s Pavlom túžili stretnúť za každú cenu a mnohí neváhali ísť mu oproti až sedemdesiat kilometrov, len aby ho stretli a mohli s ním byť, počúvať ho a rozprávať sa s ním. O pár kilometrov ho vítala ďalšia skupina kresťanov. Ako zázračne sa Pán Boh o Pavla staral. Pavol sa radoval, že už aj v Ríme, v meste, kde mnohí žili veľmi zle a nesprávne, sú ľudia, ktorí veria Pánovi Ježišovi. Veľmi ho to potešilo a povzbudilo. V Ríme ho totižto čakal aj výsluch, súd a rozsudok najmocnejšieho človeka sveta, samotného cisára! No Pavol sa nebál. Vedel, že jeho život je v Božích rukách. A aké bolo jeho prekvapenie, keď zistil, že väzenie, v ktorom má byť, je súkromný byt! Bol v ňom síce strážený každý deň jedným vojakom, ktorý bol k nemu pripútaný, ale mohol prijímať kedykoľvek rôzne návštevy. Pán Boh sa znova dokázal. On vie aj o tebe všetko a chce, aby si mu vždy dôveroval.

Tri dni po príchode do Ríma si apoštol Pavol pozval k sebe do väzenia popredných významných Židov. Vysvetlil im, že neurobil nič zlé, za čo by ho mali uväzniť, no aj napriek tomu ho spúťali a odovzdali Rimanom, ktorí ho súdili. Tí na ňom nenašli žiadnej viny a chceli ho prepustiť, ale Židia boli proti a práve preto musí byť teraz vo väzení. Tak sa dohodli, že si ho vypočujú a dohodli si ďalšie stretnutie. Na toto stretnutie prišlo oveľa viac ľudí. Pavol im celý čas hovoril o tom, že Pán Ježiš je ten poslaný Mesiáš, Záchranca, že o tom svedčí Mojžišov zákon, ktorý Židia uznávali. Niektorí Pavlovi verili, iní nie a rozchádzali sa pohádaní. Vtedy im Pavol povedal verše z proroka Izaiáša, z ktorých jeden je aj naším zlatým textom. Boli to tieto verše: „Ušami budete počúvať, ale nebudete rozumieť, a očami budete pozeráť, ale nebudete vidieť. Lebo otupelo srdce tohto ľudu a ťažko počúvajú ušami, a zažmurili oči, aby nevideli očami a nepočuli ušami a nechápali srdcom a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil.“ Hovoril o ľuďoch, ktorí nechceli uveriť a počúvať o Pánovi Ježišovi, neprijímali Ho ako toho, ktorý ich môže zachrániť od ich hriechov. Aj keď to počuli svojimi ušami a mohli vidieť a vedieť, čo Pán Ježiš urobil, nepustili si to do srdca a nechceli, aby ich zmenil. Počúvaš, čo hovorí Pán Boh cez svoje Slovo ku tebe a dovoľíš Mu, aby ťa menil? Veríš, že zomrel za teba, aby si mal očistené srdce od hriechov? On ťa má veľmi rád a chce žiť v tebe. Dovoľ mu to a budeš môcť vidieť, ako sa o teba stará. Nebuď ako Židia z nášho príbehu. Tí sa nahnevali a hádajúc sa odišli. Pavol zostal vo svojom súkromnom väzení dva roky, naďalej prijímal rôzne návštevy a bez prekážok zvestoval Ježiša Krista každému, kto ho navštívil. Okrem toho aj napísal viacero listov kresťanom do niektorých zborov.

Aktivita :

Nech deti nakreslia znaky alebo reakcie, ktoré by hovorili o tom, že ľudia, ktorí počujú zvesť o Pánovi Ježišovi, ju aj prijímajú (napr. biele srdce, modliaci sa človek, kríž, ...)

Modlitba :

- aby vedeli dôverovať Pánovi Ježišovi, že im dá pokoj a postará sa o nich, keď majú problém v škole so spolužiakom, ktorý im robí zle
- aby rozumeli Božiemu Slovu, keď ho počúvajú alebo čítajú

F. 5. - V Ríme - Sk 28, 11-30

Zlatý verš - „Lebo otupelo srdce tohto ľudu a ťažko počúvajú ušami, a zadržujú oči, aby nevideli očami a nepočuli ušami a nechápali srdcom a neobrátili sa, aby som ich neuzdravil.“ Sk 28:27

Piesne :

- Viem, že Pán Boh o mne všetko vie
- Pán Boh má v rukách celý svet
- Našiel som cestu do radost

Opakovanie

1. Ktorí ľudia sa tešili na Pavla, že ho uvidia a počujú a čo mali s Pavlom spoločné?
2. Keď bol Pavol v Syrakúzach, ako Pán Boh dokázal, že je mocný a pôsobí?
3. Prečo sa Pavol nebál ísť do Ríma, hoci ho tam čakal súd?
4. Aké prekvapenie čakalo Pavla v Ríme (aké bolo jeho väzenie)?
5. Čo Pavol robil vo väzení?
6. Komu môžeš ty hovoriť o Pánovi Ježišovi?

Použitá literatúra :

Použitá literatúra:
Biblia
Biblický slovník

Tému vypracoval :

Pracovný tím CZ ECAV Budimír, KES

G. Vysvedčenie - Božie hodnotenie - Zj 3, 14-22

Zlatý verš - „Kto zvíťazí, tomu dám sedieť so mnou na mojom tróne, tak ako aj ja som zvíťazil a sedím so svojim Otcom na Jeho tróne“. Zj 3,21

Vysvedčenie k textu :

Zjavenie Jána, kniha vysvetľujúca Kristov pôvod a Jeho totožnosť, má napomenúť veriacich a dodať im nádej. Autorom je apoštol Ján. Je adresovaná siedmym cirkevným zborom v Ázii a ostatným veriacim na celom svete. Dátum vzniku okolo roku 95 n. l. na ostrove Patmos (pobrežie Ázie).

V zjavení Jána 2-3 kapitole sú listy určené cirkevným zborom. Každý list začína oslovením: „Anjelovi ... cirkevnému zboru napiš: ...“ - každý cirkevný zbor má svojho anjela, cez ktorého chce Pán Ježiš tento zbor učiť, napomínať, naprávať a vychovávať. Aj keď bol každý list určený pre vtedajší zbor, zároveň však znázorňuje, v akom stave sa nachádza cirkev počas celých dejín.

Modlitba: Nech sme my, učitelia a pracovníci s deťmi vždy otvorení Ježišovmu slovu, ktorým nás chce učiť dokonalými a uspôbiť na všetko dobré v službe deťom, aj v našom osobnom živote.

2. Timoteovi 3,16-17 „Každé písmo vdychnuté od Boha je aj užitočné učiť, karhať, napravnovať a vychovávať k spravodlivosti, aby dokonalý bol človek Boží a spôsobilý na všetko dobré.“

Motivácia 1 :

Celý rok sme si hovorili o Božej škole. Dozvedeli sme sa, že Pán Ježiš je našim Priateľom; pozval nás do svojej školy; ukázal nám čo je dôležité; ako byť skutočne úspešný; ako obstať v skúškach; čo je pravým ovocím, ktoré máme prinášať; vzal nás na miesta, ktoré by sme sami neskúmali a nezažili s Ním úžasné veci.

Dnes budeme hovoriť o Božom hodnotení každého z nás. Pán Ježiš v knihe Zjavenie Jána hodnotí cirkevné zbory a tým aj nás jednotlivcov.

V úvode listu do zboru laodikejského v 3, 14 sa Pán Ježiš predstavuje ako ten, ktorý je:

- verný a pravý svedok – čo On hovorí je vždy pravda;
- počiatok Božieho stvorenia – tým, že je tu od vekov a bol pri stvorení, je úplne zasvätený do veci, dokonale všetkému rozumie.

Motivácia 2 :

Slovná hra – slová s opačným významom. Učiteľ postupne hovorí jednotlivé slová, ku ktorým deti dopĺňajú opozitá týchto slov. Ako posledné slovo uvedie učiteľ slovo studený, na čo prirodzene deti odpovedia teplý, horúci. Na túto odpoveď učiteľ pokračuje vo výklade textu.

Výklad :

Čo nám vyjadrovali predchádzajúce slová? (možné odpovede: opačný význam, úplnú odlišnosť, protiklady,...) Ak chceme poukázať na niečo, čo je podstatne odlišné, čo má opačný efekt, tak používame slová, ktoré majú opačný význam. To urobil aj Pán Ježiš, keď hodnotil cirkevný zbor. Pán Ježiš hovorí - poznám tvoje skutky

- nie si ani horúci – tvoje srdce nie je voči mne horlivé a pravdivé;
- nie si ani studený – nie je to ani tak, že nemáš o mňa záujem;
- ale si vlažný, preto ťa vyplujem zo svojich úst.

Vlažný?: Pozor na „zlatú strednú cestu“, lebo aj keď sa to tak možno nezdá, no podľa Ježišových slov je to cesta pýchy. Ísť touto cestou znamená žiť v sebaklame (verš 17a):

- myslíme si, že sme bohatý – že nás čaká večný život, lebo sme dosť dobrý;
- sme sami so sebou spokojní, lebo si myslíme, že sme už veľa pre Ježiša vykonali;
- máme pocit, že nikoho nepotrebujeme a sami všetko zvládneme.

No Pán Ježiš hovorí (verš 17b): že sme duchovne biedny a úbohí, že sme chudobní, slepí a nahí. Zostať takým, znamená byť Ježišovi odporným, preto Pán Ježiš hovorí: „vyplujem ťa zo svojich úst.“ Je to pýcha a klamstvo, myslieť si, že môj život a postoj môjho srdca k Ježišovi je v poriadku, a pritom je to úplne naopak.

Ale preto, že nás Pán Ježiš miluje, dotýka sa nášho srdca a hovorí: „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“ Ak počuješ hlas Pána Ježiša vo svojom srdci, tak Ho pozvi dnu. Nedovoľ, aby ťa pýcha odvieďa od kríža. Ak Ho pozveš do vnútra, On vojde a bude s tebou, a ty o tom budeš vedieť! Pán Ježiš chce vstúpiť do tvojho srdca, aby ťa uzdravil a zachránil pre večný život.

Ďalej nám Pán Ježiš dáva radu. Máme si od Neho kúpiť:

- zlato prečistené v ohni, aby sme zbohatli. Potrebujeme mať zmenený charakter, zmenený rebríček hodnôt a zmenené aj zmýšľanie. Iba vtedy budeme naozaj bohatí.
- biele rúcho, symbol odpustenia a očistenia. Pán Boh nám chce odpustiť hriechy a očistiť nás od každej nepravosti.
- Korýliovú masť na oči. Význam toho je, aby sme videli a poznali pravdu o sebe, o Ježišovi.

Skúsme sa teraz pozrieť na náš postoj k Pánovi Ježišovi. Aké je naše srdce voči Nemu? Je studené? Je horúce? Alebo je vlažné? Aj teraz je tá chvíľa, kedy Pán Ježiš klope na tvoje srdce a čaká na tvoje pozvanie. On ti rozumie, vie o všetkom, čo prežívaš a chce ti pomôcť.

Túži po tom, aby si:

- videl pravdu o sebe, že hriech ťa ničí a je to tvoj nepriateľ;
- videl pravdu o Ježišovi, že On jediný ma moc nad hriechom, môže ti odpustiť hriechy a zachrániť ťa;
- mohol kráčať cestou pravdy s Ježišom, na konci ktorej je víťazstvo.

Modlitba :

- aby sme počuli hlas Pána Ježiša a otvorili Mu svoje srdce
- aby sme každý deň kráčali cestou pravdy s Pánom Ježišom

Pieseň :

Klop, klop, kto na srdiečko klope
Ja viem, On zachránil ma
Požehnané meno má Pán

G. Vysvedčenie - Božie hodnotenie - Zj 3, 14-22

Zlatý verš - „Kto zvíťazí, tomu dám sedieť so mnou na mojom tróne, tak ako aj ja som zvíťazil a sedím so svojím Otcom na Jeho tróne“. Zj 3,21

Opakovanie

1. Čo nám Pán Ježiš o sebe hovorí? Aký je?
2. Aký môže byť postoj nášho srdca voči Pánovi Ježišovi?
3. Ak počujem hlas Pána Ježiša a Jeho klopanie, čo môžem urobiť?
4. Čo nám odporúča Pán Ježiš kúpiť si od Neho?
5. Čo tým Pán Ježiš myslí, že si máme kúpiť biele rúcho?
6. Čo ponúka Pán Ježiš tým, ktorí zvíťazia?

Aktivita 8

Hra: Jeruzalem – Jericho.

Učiteľ sa postaví čelom k deťom. Deti sa postavia do radu pred neho a vytvoria si priestor upažením - stačí na 1 ruku. (Ak je deti väčší počet môžu vytvoriť 2 rad, 3 rad, ... s priestorom od radu pred nimi asi 1m).

Pravidlá hry: ak učiteľ povie "Jeruzalem" on aj deti sa poklonia, a keď povie "Jericho" on aj deti ostanú bez pohnutia stáť. Kto sa pomýli vypadáva z hry. Víťaz je ten, kto zostane, za odmenu si vymení miesto s učiteľom.

Tip 1: Ak deti hru nepoznajú, je vhodné urobiť niekoľko skúšok bez vypadnutia z hry.

Tip 2: Ak deti hra baví, môžeme zvýšiť náročnosť tým, že ten, kto je vpredu a hovorí, môže urobiť zámenu, t.j. že sa pri slove "Jericho" pokloní a pri slove "Jeruzalem" ostane stáť, aby mýlil deti.

Použitá literatúra:

Biblia
Nový zákon s aplikáciami pre život
Anne Graham Lotz: Vízia Jeho slávy

Tému vypracoval:

Pracovný tím CZ ECAV Košice, KES

H. 1. - Najstarší žiaci v Božej škole - Zachariáš a Alžbeta. Lk 1,5-25

Zlatý verš - „Lebo Bohu nič nebude nemožné.“ Lk 1,37

Ciel :

Vysvetľujúky k textu :

„Deti by mali vedieť, že Pán Boh odpovedá na modlitby a nič nie je pre Neho nemožné.“

Prorok Izaiáš prorokoval (40,3-8), že skôr, ako príde Boží Syn, Pán Boh pošle pred Ním svojho posla, ktorý Mu pripraví cestu. Pán mal svoj plán s „poslom“ aj s jeho rodičmi, aj keď to z ľudského hľadiska bolo nemožné. Zachariáš a Alžbeta už boli starí na to, aby mali deti a všetko naznačovalo tomu, že Pán Boh ich modlitby, aby mali deti nevyočul tak, ako chceli a neodpovedal im kladne. Bezdetnosť bola v Izraelskom národe považovaná za Boží test za hriechy. Zachariáš a Alžbeta nespádali do tejto predstavy. Zachariáš bol kňaz a jeho manželka pochádzala z Áronovho (kňazského) rodu a bola dcérou kňaza. Neboli však len formálne nábožní, ale mali aj osobný vzťah s Pánom Bohom. Božie slovo ich vyzdvihuje a oceňuje keď o nich hovorí „Obaja boli spravodliví pred Bohom, žijúc bez úhony podľa všetkých prikázaní a ustanovení Pánových.“ (Lk1,6). Preto Alžbetina bezdetnosť bola záhadou. Prečo sa nado mnou Pán Boh nezmiluje a prečo ma nepožehná? Keď takto premýšľala možno si spomenula na ženy ako Sára, Rebeka, Anna, ktoré tiež boli dlho bezdetné Boh ich požehnal. Boh však videl do jej srdca, poznaj jej veľkú lásku k Nemu a videl jej vieru. Preto si práve ju vybral, aby sa stala matkou toho, kto pripraví cestu Božiemu Synovi. „Čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh,“ 1K1,28 Boh si vyvolil neplodnú ženu, aby ju požehnal a vypočul tak jaj aj manželove modlitby. Pre nás môžu byť títo ľudia jednou z odpovedí na otázku „Ajhľa, ja som Hospodin, Boh každého tela. Či je pre mňa niečo nemožné?“ Iz 32,27. A ich syn Ján je umocnením slova „Lebo Bohu nič nebude nemožné.“ Lk 1,37. Kým to však pochopil aj Zachariáš trochu to trvalo. Pán Boh vypočul modlitbu jeho a jeho manželky vo chvíli keď už odpoveď pravdepodobne nečakal. No pre Pána to bol ten najvhodnejší čas, veď o niekoľko mesiacov chcel poslať na svet aj svojho syna. Zachariáš bol práve v chráme keď mu Boh chcel cez anjela dať odpoveď na jeho dlhoročné modlitby. Židovskí kňazi pracovali v chráme a zabezpečovali všetko potrebné s jeho chodom. V tom období bolo v celej krajine približne dvadsaťtisíc kňazov. Boli rozdelení do 24 skupín. Zachariáš bol členom týždennej triedy Abiovej. Každé ráno mal jeden kňaz vojsť do vnútornej svätyne chrámu a páliť kadidlo. O tom, kto pôjde sa rozhodovalo losovaním. Kňaz sa tam dostal raz za život a niektorí kňazi vôbec. Zachariáš bol práve v službe keď k nemu prišiel anjel. Zapaľoval kadidlo, čo pre ľudí symbolizovalo, že sa môžu začať modliť. Dym stúpajúci k nebu symbolizoval ich modlitby stúpajúce k Bohu. Aj modlitbu Zachariáša. Jemu však Boh odpovedá nie len cez symbol dymu, ale priamo cez anjela. Lk1,13-17 Vyslyšaná bola tvoja modlitba, manželka Alžbeta porodí syna a dáš mu meno Ján... napriek týmto slovám a vymenovaniu vecí súvisiacich s budúcnosťou jeho syna Zachariáš neverí. Ten, ktorí bol prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi aby verili sám mal v tejto chvíli problém veriť Bohu napriek tom, že aj jemu dal Boh prostredníka v podobe Anjela Gabriela. Keďže neveril Pánu Bohu a jeho odpovedi o vyslyšaní modlitby onemel. Z ľudského hľadiska bolo nemožné, aby ešte s Alžbetou mali deti. Na celú záležitosť sa preto díval len svojim ľudským rozumom a nie očami viery. Aj Boží ľudia robia chyby a spoliehajú sa viac na seba ako na Pána Boha. Nach nám je jeho nedôvera výstrahou, keď budeme mať sklony neveriť Bohu a jeho zasľúbeniam len preto, že to z nášho pohľadu nie je reálne. Jednému kresťanskému manželskému páru lekári povedali, že nikdy nebudú mať deti, že je to takmer nemožné, že ich šanca je minimálna a to by pritom musel byť zázrak. Títo manželia teraz majú dve deti a veria, že im Pán ešte požehná ďalšie deti. Zachariáš neveril a onemel, pretože nemohol byť nástrojom požehnaní tým, ktorí verili, že Boh požehná a vypočuje ich modlitby. Úlohou kňaza po zapálení kadidla bolo požehnať prítomných. Keďže Zachariáš nemohol hovoriť, ľudia pochopili, že mal výnimočné stretnutie s Pánom Bohom skrze videnie. Keď sa vrátil domou po vykonaní kňazskej služby Pán vypočul ich modlitby a splnil všetko, čo cez anjela povedal v chráme. Alžbeta to vnímala, že skrze tehotenstvo z nej Boh vzal hanbu a dokázal tak všetkým ľuďom, že nevykonala nič pre čo by ju Boh trestal potupou bezdetnosti.

Motivácia 1 :

„Andrej mal jediné veľké želanie: bicykel. Žltý bicykel so všetkým možným príslušenstvom, aký videl vo výklade v jednom obchode. Nevedel naňho zabudnúť. Snívalo sa mu o ňom, videl ho dokonca aj v hrnčeku kávy, aj v postave Karola Veľkého na obálke dejepisu. Andrejova matka však musela za toľko vecí platiť a výdavky zo dňa na deň rástli, takže na vysnívaný drahý Andrejov bicykel peňazi nebolo. Andrej vedel o maminej finančnej tiesni, a preto sa rozhodol, že o bicykel poprosí priamo samého Boha. Bol to pekný dar na Vianoce. Každý večer začal k svojim modlitbám pridávať: „Nezabudni, že na Vianoce mi máš priniesť žltý bicykel. Amen.“ Mama každý večer počula, ako sa Andrej modlí a prosí o žltý bicykel, a smutne kývala hlavou. Vedela, že Vianoce bez bicykla by boli pre Andreja veľmi bolestné. Bolo by to pre dieťa strašné sklamanie. Prišiel Štedrý večer, samozrejme, bez žltého bicykla. Večer si chlapec ako zvyčajne kľakol k postieľke, aby sa pomodlil. „Andrejko“, zašepkala mu nežne mama, myslím, že ťa trápi, že si na Vianoce nedostal ten bicykel. Dúfam, že si sa na Pána Boha nenahneval, že nevyočul tvoju modlitbu.“ Andrej sa pozrel na matku. „ale nie, mama. Ja sa na Pána Boha nehnevám. Počul moju prosbu a povedal: „Nie!“

Motivácia 2 :

Deti rozdělíme do dvojíc. Ich úlohou bude: prvý z dvojice poprosí druhého o malú láskavosť. Vysvetlí čo chce, preč to od neho chce. Úlohou druhého bude rozhodnúť sa či mu túto láskavosť splní, alebo nie. Prvý môže využiť rôzne spôsoby: prosenie, naliehanie, ... aby dosiahol to, čo chce. Je však na druhom, či sa nechá obmäkčiť dlhodobými prosbami, alebo či odpovie nie.

Výhľad :

Kto z vás videl v posledných mesiacoch narodené bábätko? Kto sa z narodenia tohto bábätko najviac tešil? Jedna moja kamarátka keď bola vo vašom veku mala brata, ktorého mala veľmi rada. Avšak veľmi túžila po ďalšom súrodencovi. Preto sa modlila, aby jej rodičia mali ešte jedno bábätko. Keď sa na Vianoce boli vonku celá rodina prejsť, Katka povedala rodičom, že sa modlila, aby jej na Vianoce dal Pán Boh súrodenca. No nič sa nestalo. Predstavte si, že o deväť mesiacov sa Katke narodila sestrička. A ona povedala, že to bol pre ňu ten najkrajší vianočný darček, aký kedy dostala, aj keď oneskorený o deväť mesiacov.

Božie slovo hovorí o manželoch, ktorí sa modlili, aby im Pán Boh dal dieťaťko. Títo manželia sa mali veľmi radi, no ešte viac ľúbili Pána Boha. Vedeli, že aj On ich má rád, a že chce pre nich len to najlepšie. Verili Mu. No ako roky plynuli Pán Boh na ich modlitbu nereagoval. Boli už starí a tak si mysleli, že už nikdy nebudú mať deti. Veď keby Pán Boh chcel, aby deti mali, určite by im ich dal keď boli ešte mladí. Veď starí ľudia predsa už deti nemajú. Čo myslíte deti, je pre Pána Boha niečo nemožné? Áno, je to tak. Bohu nie je nič nemožné. Pán Boh odpovedá na všetky naše modlitby, aj keď niekedy nám povie nie, alebo čakaj. A presne tak odpovedal Pán Boh aj týmto manželom Zachariášovi a Alžbete, čakaj. Chcel, aby vedeli, že pre Nehu nie je nič nemožné, ani dať im dieťa keď už sú starí. Pán Boh s odpoveďou na ich modlitby čakal, pretože si vybral práve ich, aby mali výnimočného syna.

Zachariáš bol kňaz a slúžil Pánu Bohu v chráme. V chráme bolo kadidlo, ktoré každý deň zapálil iný kňaz. Niektorí kňazi neboli za celý život ani raz vybratí, aby toto kadidlo zapálili. Zachariáša si Pán vyvolil na zapálenie kadidla v špeciálnom čase, keď chcel dať odpoveď na jeho a Alžbetine modlitby, že im dá dieťa. Keď dym z kadidla stúpал, bol to signál ľuďom, že Boh počuje ich modlitby a odpovie im na ne. Boh v túto chvíľu odpovedal Zachariášovi, keď zapaľoval kadidlo, cez anjela, že bude mať syna, ktorý bude

H. Doplnky

H. 1. - Najstarší žiaci v Božej škole - Zachariáš a Alžbeta, Lk 1,5-25

Zlatý verš - „Lebo Bohu nič nebude nemožné.“ Lk 1,37

výnimočným dieťaťom. Zachariáš tomu nechcel uveriť. Ved' on a jeho manželka sú už starí. Nie je to teda možné aby mali dieťa. Lenže Pán Boh odpovedá na modlitby, a on sa predsa modlil a prosil si od Boha dieťa. Teraz keď Pán Boh odpovedal po dlhšej dobe áno, Zachariáš premýšľal, že to nie je možné. Ako je to s Tebou? Veríš, že Pán odpovie na tvoje modlitby? A čo s takými, ktoré vyzerajú byť nesplniteľné, ako Zachariášova? Myslíš, že to Boh zvládne? Že má takú moc? Božie Slovo hovorí, že áno. Bohu nič nie je nemožné. Je len na Tebe, či tomu uveríš a budeš Pánovi dôverovať, alebo budeš pochybovať. Zachariáš pochyboval. Bolo mu ťažké rozumom pochopiť, že Bohu nič nie je nemožné. Preto onemel. Keď vyšiel vo k ľuďom a mal ich požehnať nemohol hovoriť, len im ukazoval posunky. To preto, lebo nedôveroval anjelovi Gabrielovi – Božiemu poslovi.

Keď sa Zachariáš vrátil domou, ešte stále nemohol rozprávať. Ani keď jeho manželka Alžbeta už mala veľké bruško a všetci videli, že pán Boh vypočul ich modlitbu a dal im bábätko. Alžbeta bola veľmi šťastná, ďakovala Pánu Bohu a veľmi sa tešila, na chvíľu, keď sa bábätko narodí. Keď Pán Boh vypočuje Tvoje modlitby a ty budeš vidieť, že On všetko môže, nezabudni Mu ďakovať. Keď sa dieťaťko narodilo dali mu meno Ján, tak ako to anjel prikázal Zachariášovi. Tento Ján sa narodil o šesť mesiacov skôr, ako Pán Ježiš. Keď vyrástol a stal sa z neho dospelý muž, privádzal ľudí k pokániu a k Pánu Bohu. O Pánovi Ježišovi povedal, že je väčší a dôležitejší ako on. Bol to Ján Krstiteľ, ktorý pokrstil aj Pána Ježiša. Preto sa narodil rodičom až keď boli starí. Mal významnú úlohu, ktorú dobre splnil.

Pánu Bohu nie je nič nemožné ani v Tvojom živote. Tak veľmi ťa miluje, že Pán Ježiš sa narodil aj pre teba. Túži sa narodiť aj v tvojom srdci a žiť s tebou. Keď Mu budeš veriť a dôverovať, On túži byť pri tebe, odpovedať na tvoje modlitby a aj ty sa môžeš presvedčiť, že Jemu nie je nič nemožné. Budeš v Ňom mať toho najlepšieho priateľa.

Deti dostanú dva lístočky jeden zelený a druhý žltý. Na zelený lístoček napíšu ďakovnú modlitbu, za vypočutie jednej konkrétnej modlitby ktorú sa dieťa modlilo a Pán Boh odpovedal. Na žltý lístoček napíšu jednu prosbu, za čo sa už dlhšie modlia, aby im to Pán Boh dal. Potom si deti sadnú do kruhu aj s učiteľom. Učiteľ drží v ruke loptičku a hodí ju jednému dieťaťu, ktorého úlohou bude povedať, čo mu Pán Boh dal, keď sa modlilo a prosilo si niečo a potom povie za čo sa už dlhšie modlí a chce, aby mu pán Boh odpovedal (to čo napísalo na zelený a žltý lístoček). Potom hodí loptičku ďalšiemu dieťaťu a ono povie svoju skúsenosť s vďakou a prosbou. Tak sa postupne vystriedajú všetky deti. Do aktivity sa zapojí aj učiteľ so svojimi svedectvami a zdôrazní to, že Pán Boh odpovedá na naše modlitby, a že jemu nič nie je nemožné. Pri prosbe povzbudí deti k modlitbám, a tiež aby dôverovali Pánu Bohu, že im na ich modlitby odpovie.

Alžbeta :

Modlitba :

- Ďakuj Pánu Bohu za dar Modlitby
- Pros Pána Boha, aby ti pomohol dôverovať Mu v každej situácii
- Ďakuj Pánu Bohu, že On v správnom čase a správnym spôsobom odpovedá na tvoje modlitby
- Ďakuj Pánu Bohu, že Pán Ježiš sa narodil aj pre teba

Piesne :

- Viem, že Pán Boh o mne všetko vie, č.18, spevník Máme radostnú správu, č.129 spevník K trónu slávy
- Modli sa každé ráno, č.6, spevník Piesne pre deti, č.303, spevník K trónu slávy
- Boh náš – láska nekonečná, č.11, spevník Piesne kvapôčiek
- To ja, ó Pane môj stojím tu v modlitbách č.645 Evanjelický spevník
- Modlitbou každý deň začínať, č.251, spevník K trónu slávy

Opakovanie

- Ako sa volali manželia z dnešnej lekcie?
- Kde sa nachádzal a čo robil Zachariáš, keď k nemu Pán Bo poslal anjela?
- Čo povedal anjel Zachariášovi?
- Prečo Zachariáš nechcel veriť anjelovi?
- Ako sa vola syn Zachariáša a Alžbeta?
- Čím bol významný Syn Zachariáša a Alžbety?
- Ako Pán Boh odpovedá naše modlitby?
- Povedz kedy tebe Boh odpovedal na tvoju modlitbu áno.
- V čom ty nedôveruješ Pánu Bohu?
- Na základe čoho vieš, že Pánu Bohu nič nie je nemožné?

Použitá literatúra :

Použitá literatúra:
Lukášovo evangelium, David Gooding, Návrat domu,
Malý Stuttgartský komentár Nový zákon3 Evangelium sv. Lukáše, Paul-Gerhard Muller, Karmelitánské nakladateľství kostelní vydří
Jej meno je žena, Gien Karssen,
Biblia s aplikáciami pre život, nový zákon, Medzinárodná biblická spoločnosť - Slovensko
Kruhy na vode, Bruno Ferrero, Vydavateľstvo DON BOSCO

Tému vypracovala :

Oľga Kaňuchová - CZ ECAV Žilina - TUS

H. 2. - Najstarší ziaci v Božej škole - Simeón a Anna - Lk 2, 25-40

Zlatý verš - „Simeon ich požehnal a povedal Márii, Jeho matke: Ajhľa, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať“ Lk 2,34 „

Ciel:

Vysvetlivky k textu:

Deti by mali pamätať, že Pán Ježiš príde na zem ešte raz a mali by byť pripravené na stretnutie a Ním.

Židovská rodina brala narodenie dieťaťa ako Boží dar a s tým súviselo niekoľko obradov. 1. Obriezka – ôsmy deň po narodení a chlapec dostal meno. Symbolizovala oddelenie židov od pohanov a ich jedinečný vzťah k Bohu. 2. vykúpenie prvorodeného – prvorodeného syna mesiac po narodení priniesli Bohu. „Vykupovali“ si dieťa prinesenou obeťou. Rodičia si pri tom uvedomovali a uznali, že dieťa patrí Bohu, ktorý jediný má moc dať život. Zákon sa pri tomto obrade vracal do doby vyslobodenia z Egypta, kedy pomreli prvorodení Egypťania, ale prvorodení Izraeliti boli krvou veľkonočného baránka zachránení. 3. Očistenie matky – 40 dní po narodení syna a 80 dní po narodení dcéry bola matka obradne nečistá a nemohla vojsť do chrámu. Na konci toho obdobia mali rodičia priniesť baránka ako zápalnú obeť a holúbka ako obeť za hriech. Kňaz tieto zvieratá obetoval a vyhlásil matku za čistú. Ak bol baránok pre rodinu príliš drahý mohli priniesť holúbka. Pri tejto príležitosti priniesli rodičia Ježiša do chrámu a stretli sa tam so Simeonom a Annou, ktorých do chrámu priviedol Duch Svätý.

Simeón bol starý muž, ktorý poznal Božie Slovo a bral ho vážne. Duch Svätý mu dal istotu, že za jeho života Pán Boh splní svoj sľub a pošle Spasiteľa. Keď videl Ježiša dôveroval Duchu Svätému, že toto je Boží Syn. Nežiadal od Pána Boha ďalší dôkaz v podobe predĺženia života, aby sa mohol presvedčiť, že je to tak. Dôveroval a povedal „Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoje spasenie,“ Lk 2, 29-30. Simeon prorokoval, že Ježiša príde nie len pre židov, ale pre celý svet – soteriologický univerzalizmus „ako svetlo, ktoré sa zjaví pohanom a oslávi Tvoj ľud izraelský.“ Lk 2, 32. Simeon žehná rodičom a Máriu upozorňuje, že Ježiš bude príčinou rozdelenia Izraela, a že Mu budú odporovať. Pripravuje Máriu, že ako matka to bude mať ťažké, keď bude vidieť, že jej syn je nepochopený a odmietnutý, ale aj keď bude vidieť spôsob, aký Boh vybral na záchranu sveta, bude to pre ňu ako ženu a matku bolestivé. Pretože ľudia nebudú mať k nemu neutrálny vzťah, buď Ho prijmu, alebo Ho zavrhnú. Izaiáš už dávno predtým prorokoval „On bude svätýňou, kameňom úrazu a skalou na potknutie pre oba domy Izraela, pascou a osídлом pre obyvateľov Jeruzalema. Mnohí sa potknú oň, padnú a roztriešťa sa, zamotajú sa a chytia.“ Iz 8,14-15.

Anna bola stará žena a dlhoročná vdova. Bola to žena, ktorú nepremohlo zlomené srdce. Napriek tomu, že len 7 rokov bola vydatá a potom ovdovela, neuzavrela sa do seba, ani sa neľutovala, že je pred ňou ťažká budúcnosť. V tom čase vdova nemala veľa šancí na prežitie. Sociálna starostlivosť v dnešnej podobe neexistovala. Mohla sa vrátiť do otcovského domu a čakať, či sa o ňu postará, alebo či si ju niekto vezme za ženu. Anna vedela, že Boh neberie len preto, aby bral, ale že má svoje plány. Vedela, že jej dá seba ako náhradu za to, čo jej vzal. Utekala sa k Bohu, vydala Mu svoj život pre službu v chráme. Anna mohla iných potešovať v problémoch a žiali, lebo sama prijala potešenie od Boha. Dostalo sa jej tej výsady, že mohla vidieť Pána Ježiša a spoznať v ňom Spasiteľa. Po preukázaní tejto milosti robí dve veci: chváli Pána Boha a rozpráva o tom všetkým, ktorí očakávali Spasiteľa. Božie Slovo ju nazýva prorokynia, to svedčí o tom, že bola blízko Bohu.

Motivácia 1:

Deti na dvore sa hrali na schovávačku. Bola to ich najobľúbenejšia hra. Aj keď ju nehrali, stále premýšľali, kam sa nabudúce skryjú, ktorá skrýša bude tá najlepšia, aby ich nebolo ľahké nájsť. Miško objavil dokonalú skrýšu. Bola dobre premyslená, a nebolo jednoduché ju nájsť. Števkovi začal počítať 1,2,3,... Miško hneď utekal do pripravenej skrýše. Bol plný očakávania, ako dlho bude Števkovi trvať, až ho nájde. Miško čakal dlho, poriadne dlho, už sa vonku začalo stmievať. Preto sa rozhodol, že vyjde vonku. Viete si predstaviť jeho sklamanie, keď vyšiel von a zistil, že Števkovi ho už nehľadá, ale s ostatnými deťmi sa už hrá inú hru?

Motivácia 2:

Jedno dieťa vyjde von z miestnosti, ale ešte pred tým si pozrie, ako vyzerá trieda a snaží sa si zapamätať detaily. Deti v triede zmenia tri veci. Keď sa dieťa vráti dostane indície, na základe ktorých sa mu ľahšie podarí zmeny identifikovať a pomenovať. Keď uhádne, za dvere ide dieťa, ktoré zmeny vykonalo. Opäť bude mať tú istú úlohu. Postupne sa môže vystriedať niekoľko detí, podľa toho, koľko času máte k dispozícii.

Výhľad:

Deti, kto z vás mal otecka, alebo mamičku odcestovaných na služobnej ceste? Čo ste robili, keď sa mali vrátiť domou? Čo robíte, keď vám babička a dedko zavolajú, že vás prídu navštíviť? Áno. Tešíte sa na nich, ste nedočkaví, kedy už prídu. Možno pre nich aj prichystáte maličké prekvapenie, nakreslíte im obrázok, alebo niečo iné. Zariadite si čas tak, aby ste boli doma a kamarátom povierte, že dnes sa s nimi nepôjdete vonku hrať, veď príde niekto, koho ľúbite a veľmi sa na stretnutie tešíte.

Pán Boh cez svoje Slovo – Bibliu povedal, že sa chce s ľuďmi stretnúť. Nepovedal však presný dátum a miesto. Chcel sa s nimi stretnúť skrze svojho Syna, Pána Ježiša Krista. Dal však skrze prorokov, mnoho indícií, znamení a obrazov, podľa ktorých mohli ľudia toto stretnutie identifikovať. Proroci boli ľudia, ktorých Pán Boh viedol, dával im cez Ducha Svätého svoje myšlienky a slová a oni to potom hovorili ľuďom a písali do kníh. Ľudia, ktorí milovali Pána Boha sa veľmi snažili rozpoznať čo najviac znamení, aby sa s Pánom Bohom skrze Jeho Syna mohli stretnúť. Božie Slovo nám hovorí o dvoch takýchto ľuďoch, ktorí veľmi očakávali na stretnutie s Bohom. Tak veľmi po tom túžili, že im to Pán Boh splnil. Keď sa Ježiš narodil, tak Ho rodičia podľa nariadenia Božieho zákona priniesli do chrámu, aby Ho predstavili Pánu Bohu. Vtedy sa s Pánom Bohom prostredníctvom Jeho Syna stretol Simeon. Bol to už starý muž, ale pociťoval čakal na stretnutie s Pánom. Veril Božím slovám a Pán Boh mu dal cez Ducha Svätého poznať, že nezomrie, kým neuvidí Spasiteľa. Dlhé roky čakania sa teraz naplnili. Na vlastné oči vidí dieťa Ježiša a verí, že skrze neho vidí Pána Boha, a že On je ten Spasiteľ, ktorý zachráni všetkých ľudí, aj keď je teraz len malým dieťaťom. Simeon, sa v túto chvíľu stal Božím Prorokom. Povedal Márii a Jozefovi, že ich Syn je výnimočný. Že sa narodil pre všetkých ľudí na svete. Že raz zomrie za všetkých hriešnikov, áno aj za mňa a za Teba. Požehnal ich a povedal Márii, že to bude pre ňu ťažké.

Bola však ešte jedna stará žena, ktorá sa tiež veľmi túžila stretnúť s Pánom Bohom. Volala sa Anna. Celé dni bola v chráme božom, tam sa modlila a slúžila Bohu. Pán videl aj do jej srdca a vedel, že ona každý deň čaká na stretnutie s Ním. Preto aj jej túžbu splnil. Prišla k Márii, tešila sa z dieťaťa Ježiša a verila, že sa teraz nestretla s obyčajným dieťaťom, ale s Pánom Bohom. Chválila Boha, ďakovala Mu, že jej očakávanie bolo takto odmenené. No toto výnimočné stretnutie neostalo len v jej spomienkach. Všetkým ľuďom, ktorí tak ako ona čakali na stretnutie s Pánom Bohom hovorila, že ona sa s Ním stretla cez Pána Ježiša.

Možno si poviete aká škoda, my sme toto veľké stretnutie s Bohom prepásli. Áno, Pán Ježiš sa narodil takmer pred 2000 rokmi, no nič ešte nie je stratené. Božie Slovo hovorí, že Pán Boh sa s nami ešte raz túži stretnúť cez Pána Ježiša. Opäť nepovedal presný čas

H. 2. - Najstarší žiaci v Božej škole - Simeón a Anna - Lk2, 25-40

Zlatý verš - „ Simeon ich požehnal a povedal Márii, Jeho matke: Ajhl'a, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať“ Lk 2,34 „

a miesto stretnutia, tak ako pri prvom príchode. Ale opäť vo svojom Slove zanechal množstvo odkazov a indícií pre tých, ktorí sa s Ním túžia stretnúť. Druhýkrát však Pán Ježiš nepríde ako dieťa, ale príde ako Pán a každé koleno sa pred ním sklóni. Pán Ježiš túži po stretnutí s Tebou, aj so mnou. Ved' prvýkrát prišiel preto, aby zomrel na miesto nás. Každý deň nás pozýva na stretnutie skrze modlitbu, Božie Slovo a spoločenstvo veriacich. To sú každodenné stretnutia skrze ktoré sa môžeme pripraviť na to výnimočné stretnutie, ktoré ešte len bude. Nenechajme si to teda újsť a dobre sa pripravujme každý deň. Ved' presný dátum nepoznáme. Ale vieme, že istotne príde. Si pripravený na stretnutie s Ním? Stále je čas začať s prípravou, nikdy nie je neskoro na modlitbu, Božie Slovo a spoločenstvo. Ja chcem dnes, zajtra a každý deň byť v Božej blízkosti, aby som bola pripravená na to najdôležitejšie stretnutie svojho života. A čo urobíš ty? Aj ty sa začneš denne pripravovať? Verím, že všetci, čo sme tu sa budeme pripravovať najlepšie, ako vieme.

Aktivita :

Každé dieťa dostane domou papier na ktorom budú napísané dni od dnešného dňa po ďalšie stretnutie. Pri každom dni bude mať dve úlohy. 1. prečítať si verš z Božieho Slova a 2. námet na modlitbu na daný deň. Prvý (dnešný) deň deti urobia spolu s učiteľom, aby vedeli, ako majú doma potupovať. Doma si každý sám urobí každý deň stíšenie tak, ako to rodil s učiteľom dnes. Na ďalšej hodine sa budete s deťmi zdieľať, ako sa vám, aj im darilo v týždni tráviť čas s Pánom pri Jeho Slove a modlitbách. Povzbudte deti, že ak niektorý deň zabudnú a spomenú si až na ďalší deň, aby to nevzdávali a ďalej pokračovali v stíšeniach.

Modlitba :

- ďakujte Pánu Bohu, že túži po stretnutí s nami
- ďakujte, že Pán Ježiš nás miluje, a prišiel na svet kvôli nám
- prosťe, aby nám Pán Boh pomohol vytrvať v každodenných stretnutiach s Nim (stíšeniach)
- prosťe za tých, ktorí pána Ježiša osobne nepoznajú a nevedia, že príde na svet ešte raz

Piesne :

- Modli sa každé ráno, č. 6, spevník Piesne pre deti, č.303 spevník K trónu slávy
- Keď viem, čo Ježiš pre mňa vykonal, č.28, spevník Piesne pre deti, č.121 spevník K trónu slávy
- Haleluja, že žije Boh, č.2, spevník Otče, Teba chválím
- Žiadne dieťa, č.5, spevník Otče, Teba chválím
- Zaspievam ti pieseň, č.9, spevník Otče, Teba chválím
- Pán príde na zem, č.23, spevník Máme radostnú správu, č.247 spevník K trónu slávy
- My putujeme, č.5, spevník Piesne Kvapôčiek
- Haleluja, že žije Boh, č.9, spevník Piesne Kvapôčiek
- Vezmi, Pane, život môj, č.648, Evanjelický spevník

Opakovanie

- Ako sa prvýkrát túžil Pán Boh stretnúť s ľuďmi?
- Ako sa ľudia mohli dozvedieť o narodení Pána Ježiša?
- Ako sa volajú muž a žena, ktorí spoznali v Ježišovi Boha?
- Čo povedal Simeon Jozefovi a Márii?
- Čo robila Anna po stretnutí s Ježišom?
- Ako sa môžeš s Pánom Ježišom stretnúť každý deň?
- Kedy a ako príde Pán Ježiš na zem druhýkrát?

Použitá literatúra :

Lukášovo evangelium, David Gooding, Návrat domu,
Malý Stuttgartský komentár Nový zákon3 Evangelium sv. Lukáše, Paul-Gerhard Muller, Karmelitánské nakladatelsví kostelní vydri
Jej meno je žena, Gien Karssen,
Biblia s aplikáciami pre život, nový zákon, Medzinárodná biblická spoločnosť - Slovensko

Tému vypracovala :

Oľga Kaňuchová - CZ ECAV Žilina, TUS

H. B. - Boh plní sluby (Vianočná) - Mt 1,18 - 24

Zlatý verš - „Ahl'a, panna počne a porodí syna a dajú Mu meno Emanuel:

to v preklade znamená: Boh s nami.“ Mt 1,23

Ciel :

Deti by mali pochopiť, že Pán Boh plní svoje zaslúbenia, ktoré nám dáva, aj keď v inom čase a za iných okolností ako to všetci očakávajú.

Vysvetlivky k textu :

Mária bola jednoduché dedinské dievča vo veku asi 16 rokov. Bola zasnúbená s Jozefom. Zásnuby znamenali niečo podobné ako samotný sobáš. Partneri si mali byť navzájom verní a nemali obcováť s cudzími ľuďmi. Máriu navštívil anjel, ktorý jej oznámil, že si ju Boh vyvolil za matku svojho Syna.

Jozef bol stolárom. Bol to čestný muž a svoj sľub voči Márii bral veľmi vážne. Preto keď sa dozvedel o Máriinom požehnanom stave, chcel sľub zrušiť. V prípade nevery bola totiž žena potrestaná. Po stretnutí s anjelom prijal Božiu výzvu a vzal si Máriu za ženu a stal sa pestúnom Ježiša Krista.

Anjel je Božím poslom, ktorý sprostredkuje ľuďom Jeho vôľu.

Nazaret mesto, kde Jozef s Máriou žijú.

Motivácia 1 :

Čo si vezmeš so sebou? Každé dieťa povie svoje meno a k tomu jednu vec, ktorú si chce so sebou zobrať na výlet. Vedúci mu povie, či si môže vybranú vec vziať, alebo nie. Vec, ktorú si chce vziať, sa musí začínať na písmeno, na aké sa začína aj jeho meno. Inak si vec nemôže vziať. Napr.: Daniel si môže vziať denník, dáždík, domino, proste všetko, čo začína na písmeno D. Deti musia prísť na tento kľúč sami. Hráme, až kým všetci nepochopia o čo ide.

Motivácia 2 :

K tejto aktivite potrebujeme knihu s významom mien, prípadne si to môžeme stiahnuť z internetu. Každému dieťaťu povieme, aký význam má jeho meno.

Výklad :

Prinesieme si so sebou pekne zabalený darček. Pomaly ho počas rozprávania môžeme rozbaľovať. Vnútri budú jasličky s Ježišom (stačí aj vyrobené z papiera). Vianoce sú totiž časom, kedy všetci očakávame darčeky. Už dlhší čas dopredu sa tešíme na to, že si niečo nájdeme pod vianočným stromčekom. Netrpezlivo čakáme na tieto chvíle. Už dlho pred Vianocami v supermarketoch a v televízii môžeme vidieť rôzne lákavé reklamy a ponuky na super darčeky. Ľudia sa vždy vedeli potešiť nejakému peknému darčeku. A práve tieto všetky darčeky a reklamy dokážu skryť ten pravý zmysel Vianoc. Prečo sa vlastne obdarúvame darčekmi?

Kedysi dávno Pán Boh zaslúbil izraelskému národu, že mu dá ten najväčší dar, že mu pošle Kráľa nad všetkých kráľov, najväčšieho Pána a Záchrancu.

Aj nám často rodičia sľúbia, že dostaneme vytúžené veci práve na Vianoce. A tak na ne netrpezlivo čakáme. Židia tiež netrpezlivo čakali, kedy im Boh splní svoje sľuby. Od čias prorokov, ktorým to sľúbil uplynuli už stovky rokov a Kráľ stále neprichádzal. Až raz sa Boží posol – anjel zjavil jednoduchej dievčine Márii a povedal jej, že ona sa stane matkou Božieho dieťaťa. Mária bola iste veľmi prekvapená, ale túto úlohu, ktorá jej bola zverená, prijala.

Pán Boh poslal na zem svojho Syna úplne prirodzenou cestou – narodil sa žene. Narodil sa ako malé dieťaťko, malé nemluvňa. A keďže bol zrodený Bohom, bol zároveň človekom i Bohom. Pán Boh chcel, aby prirodzene vyrastal na zemi, v normálnej rodine, aby zakúsil a poznal naše starosti, bolesti i radosti, preto sa narodil ako človek. No ako Boh nás môže zachrániť od hriechu, a tak sa môže stať najväčším a jediným Kráľom, Pánom i Záchrancom sveta. Keby nebol Bohom, nedokázal by hriech poraziť.

Ježišovo počatie je niečo nadprirodzené, Božie. Aj Jozef, keď sa do počul od Márie, že čaká dieťaťko, bol z toho prekvapený a chcel ju prepustiť. Nevedel si veci vysvetliť. Ale Pán Boh všetko zariadil tak, aby Pán Ježiš vyrastal v úplnej rodine. Poslal anjela aj k Jozefovi, a ten mu všetko vysvetlil. Preto sa Ježiš narodil do úplnej rodiny a Jozef sa stal Jeho pozemským otcom – Jeho pestúnom. Meno Ježiš nevybrali Mária s Jozefom sami. Nám dávajú rodičia meno podľa predkov, alebo aké sa im páči. Ako sme si už predtým vraveli, každé meno má svoj význam. Aj tie vaše mená. A meno Pána Ježiša má tiež svoj význam. Ježiš je Spasiteľ, prišiel na svet, aby nás zachránil od hriechu. A ďalej dostal aj meno Emanuel, čo znamená Boh s nami. Pán Ježiš dostal počas svojho života ešte niekoľko prívlastkov a všetky vystihujú Jeho poslanie.

Boh na nás nezabúda. Plní svoje sľuby. Má nás rád a svoju lásku nám dokázal v svojom Synovi Ježišovi, ktorý je našim Záchrancom. Skrze Ježiša je Boh vždy s nami.

Ježiša sme dostali ako ten najkrajší vianočný dar od Boha. Tie darčeky, ktoré dostávame každé Vianoce nám majú pripomínať tento veľký dar. Nemali by ho zatieniť.

Aktivita :

Dopredu si nachystáme adventný veniec. Na každú sviečku napíšeme, alebo prilepíme na papieri napísané verše so zaslúbeniami. Spoločne s deťmi ich vyhľadáme a pri každom zaslúbení sa utvrdíme v tom, že narodením Ježiša bolo splnené.

Verše: Iz 7,14 Iz 9,6 Iz 11,1 Mich 5,1

Modlitba :

- aby naše rodiny verili v Ježiša Krista
- aby ľudia vnímali pravý význam Vianoc
- aby bol Ježiš aj našim Záchrancom a Spasiteľom

Piesne :

- Byť pastierom na Betlehemskej pláni – Malý Dávid 2
- Bim bam zvonja zvony vianočné
- Tichá noc

Opakovanie :

Otázky na opakovanie:

- V ktorom meste žil Jozef s Máriou?
- Kto zvestoval Márii a Jozefovi narodenie Syna?
- Ako to prijali?
- Čo znamená meno Emanuel?

Použitá literatúra :

Nový zákon – Biblia s aplikáciami pre život, Medz. Bibl. spoločnosť
Nový Biblický slovník, Návrat domú
Biblická konkordancia

Tému vypracovala :

Miroslava Marčeková - TUS

H. 4. - Malý čas (pôst) - Mt 6:16-18

Zlatý verš - „... a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.“ Mt 6:18b

Ciel:

Deti by mali pochopiť, že pôst to nie je iba nejedenie mäsa, ale že je to spôsob, akým získať viac času a priestoru pre Boha a blízkych.

Vysvetľujúky k textu:

Pôst – židia mali predpísaný pôst na Deň zmierenia. Pôst zvyčajne označuje obdobie, kedy človek nejedie a nepije. V Biblii sa môžeme stretnúť s viacerými pôstmi, i dlhodobjšími. Napr. Jób, keď o všetko prišiel a trápili ho neduhy, alebo Židia v knihe Ester, keď ich chcel dať Mordochaj vyhubiť.

Pri týchto pôstoch ľudia smútili, muži si oholili hlavy, sypali si popol na hlavu, odeli sa do vrecoviny, nejedli, nepili, neustále sa utiekali k Hospodinu.

Pre niektorých židov sa to stalo možnosťou, ako sa verejne prezentovať, ako dobrý Žid. Ježiš práve v reči o pôste vytýka tento verejný pôst, pretože už to nie je cesta ako sa viac zblížiť s Bohom, ale ako ukázať verejnosti, aký som dobrý.

Motivácia 1:

Rozdáme deťom nalepovacie menovky. Každý si napíše na ňu čo najradšej robí + svoje meno a prilepí si menovku na čelo. Snaží sa pred ostatnými maskovať. Každý dostane papier a pero a jeho úlohou je odhaliť čo najviac kamarátov – poznačiť si ich meno aj ich naj. Komu sa to podarí, vyhráva. Deti si tak zopakujú svoje mená, aj sa dozvedia niečo viac o tom druhom.

Motivácia 2:

Každý si napíše „Rozvrh dňa“. Na pol hárku A4 deti z jednej strany napíšu podrobne časový harmonogram, čo kedy robia v pracovný deň a z druhej strany cez voľný deň. Nech zachytia aj jedenie, hygienu a všetko ostatné. Necháme im 10 min. na prípravu a potom si postupne prečítame, čo kto napísal. Môžeme na tabuľu skúsiť napísať aj spoločný rozvrh.

Výklad:

Spýtame sa detí, čo je to podľa nich pôst. U nás sa stretávam s tým, že buď to deti nevedia, alebo je to deň, kedy sa nejedie mäso. U katolíkov je to zvyčajne piatok. U nás Popolcová streda a Veľký Piatok. Potom deťom vysvetlíme biblické ponímanie pôstu.

Pôst bol určený na to, aby nám pomohol viac sa zblížiť s Pánom Bohom. Poprosíme deti, aby sa opäť pozreli do svojich „rozvrhov“. Bežne cez pracovné a niekedy aj cez voľné dni málo myslíme na Pána Boha a na svojich blízkych. Koľko času z denného rozvrhu venujeme Bohu?

Je možné, že takýto čas sa v našej tabuľke ani nenachádza. A pritom spoločenstvo s Bohom by nám malo byť také blízke ako umývanie sa, či jedenie. Každý deň máme plno rôznych povinností a aktivít. Potrebujeme aj jesť a piť, aj odpočívať, aby sme mali dostatok síl a mohli sme fungovať ďalej. No potrebujeme pre svoje fungovanie aj kontakt s Pánom Bohom. Preto sa ľudia zvykli postiť, aby čas, ktorý ušetria tým, že nejedia a nepijú, mohli venovať Pánu Bohu – modlitbám, piesňam, čítaniu Biblie, alebo svojim blízkym.

Boli aj skupiny ľudí, ktoré zneužívali pôst, modlitbu, či pieseň na to, aby sa robili lepšími, ako naozaj boli. Napr. takí farizeji sa radi modlili, alebo postili na verejnosti, aby každý videl, akí sú zbožní. No my sa nemáme modliť a postiť preto, aby ľudia videli, že sme lepší ako oni. Modlitba a pôst nám môžu pomôcť mať dobrý vzťah s Pánom Bohom, môcť sa mu zveriť so všetkým, čo nás teší a čo nás trápi. Môcť sa o ňom viac dozvedieť, alebo o ňom hovoriť s druhými ľuďmi. Pôst nám môže pomôcť nájsť si čas pre priateľov, alebo chorých, osamelých. Aj oni potrebujú poznať a veriť v Pána Boha a my im v tom môžeme pomôcť. Môžeme sa spolu s nimi modliť, rozprávať sa o Bohu, pomôcť im, a tak im preukázať lásku a záujem o nich. Naš pôst nemá byť nič verejné. Je to naša pomôcka k tomu, aby sme rástli a utvrdzovali sa vo viere. Pán Boh nám iste rád požehná takéto chvíle, keď si nájdeme pre Neho a jeho Stvorenie čas.

Svedectvo: Ja som si raz dala pôst od sladkostí a televízie. V tom čase som stretla toľko ľudí, s ktorými som už dávno nebola, mohla som sa s nimi pohovárať, pomôcť im nájsť možnosti, ako vyriešiť ich starosti a podarilo sa mi lepšie pochopiť niektoré časti v Biblii.

Aktivita:

Skúste každý deň nájsť pol hodinu vo vašom „rozvrhu“ a urobiť tam miesto pre Boha a blízkych. Na papier napíšte svoje meno a svoj „sľub“, ako budete v nasledujúcom týždni mať vzťah s Bohom a blízkymi. Papiere poskladajte a všetky odložte. Budúcu hodinu ich deťom rozdajte. Nech si každý prečíta, čo sľúbil a povie, či sa mu to podarilo dodržiavať. Porozprávajte sa, či je to ťažké a ako by sa to dalo ešte zlepšiť.

Modlitba:

- za čas pre Boha a blízkych
- za rast našej viery
- za poznanie Písma

Piesne:

- Keď som ráno vstával
- To ja o Pane môj ES 645
- Pane, daruj mi pravú vieru ES 631

Opakovanie:

- Čo je to pôst?
- K čomu nám pôst slúži?
- Máme sa postiť verejne?

Použitá literatúra:

Nový Zákon – Biblia s aplikáciami pre život, Medz. Bibl. spoločnosť

Teraz vypracovala:

Miroslava Marčeková - TUS

H. 5. - Víťazstvo na kríži (veľkonočná) Mt 27,32-56

Zlatý verš - „Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov.“ J 15,13

Ciel:

Vysvetlivky k textu:

Deti by mali vnímať Ježišovu cestu na kríž nielen ako istú cestu ku smrti, ale aj k víťazstvu. Pretože veľkonočné posolstvo nekončí Ježišovou smrťou na kríži, ale prázdny hrobom vo veľkonočné ráno.

Ukrižovanie predstavovalo potupnú smrť, ktorú praktizovali Rímania vo svojich provinciách. Išlo pri tom o pomalé zomieranie, pričom sa zomierajúci napokon udusil, keď už nevládal v zavesenej polohe dýchať. Časť kríža si ukrižovaný niesol zväčša sám na miesto popravu.

Ježišovi pomáhal Jozef z Kyrény.

Golgota je miesto, vršok nad Jeruzalemom. Blízko viedla obchodná cesta, kadiaľ chodilo veľa obchodníkov. Bolo to frekventované miesto.

Keďže bol Ježiš aj človek, celú bolesť a utrpenie prežíval a cítil. Práve tu môžeme vidieť pravé ľudské prejavy.

Po Ježišovej smrti sa začali diať čudné veci a vtedy mnohí pochopili, že Ježiš bol Boží Syn a nie obyčajný hriešnik.

Motivácia 1:

Prechod cez topiaci sa oceán. Sme na veľkej ľadovej kryhe, ktorá sa odtrhla od brehu ostrova. Kryha sa neustále zmenšuje, a tak sa po malých kryhách musíme čo najrýchlejšie vrátiť na pevninu. Každý dostane dva háčky papiera(kryhy) a má s nimi čo najrýchlejšie prejsť z jedného konca miestnosti na druhý.

Motivácia 2:

Prinesieme hrubý špagát, na ktorom narobíme niekoľko uzlov. Môžu to byť rôzne uzly. Vyzveme deti, aby nám pomohli špagát zachrániť a uzly rozviazali. Necháme ich, nech sa s nimi potrápia sami. Po chvíli rozväzovania sa spýtame, ako im to ide. Či je to ľahké a ako sa im darí.

Výklad:

To, o čo sa niektorí židovskí predstavitelia po celý čas Ježišovho účinkovania usilovali, sa im teraz podarilo. Chceli sa zbaviť Ježiša. Bol pre nich nepohodlný. Často im vytýkal ich chyby, bol plný lásky, robil rôzne zázraky, ktoré oni nevedeli pochopiť a poznal Písmo omnoho lepšie ako mnohí učenci. Bol skrátka iný. Bol lepší a hlavne všetkých miloval. Sám Ježiš pred svojim posledným vstupom do Jeruzalema vedel, čo bude nasledovať.

Teraz je odsúdený, zbičovaný, vedený na smrť. Na hlave má trňovú korunu, nesie si kríž, je unavený, ubolený. Za ním ide dav ľudí. Niektorí s ním spolucítia, iní sa mu posmievajú. Kde stojíme my v tomto dave? Ježiš nezomiera preto, že by s tým nemohol nič urobiť. Je Boží Syn a keby chcel, môže sa voči všetkým postaviť. Ale On chce naplniť Božiu vôľu. Aká je?

Boh nás miluje, chce nás zachrániť. Natoľko nás má rád, že podstúpi celú cestu ukrižovania.

Dá sa pribiť na kríž, zomrie. Popravisko sa nachádza na vršku, na Golgote. Vedie tam kľukatá cesta, na kopec a tam stoja kríže. Ten Ježišov kríž sa týči hore do neba. Je to cesta pre nás k Pánu Bohu. Ako to? Prečo potrebujeme spojenie s Bohom cez Ježišov kríž?

Mali ste sa úlohu rozväzovať uzly. Nebolo to jednoduché. Niektoré sa vám ani nepodarilo rozmotiť. Tie uzly sú symbolom hriechu v našich životoch. Každý ten uzol je jeden hriech. Tie hriechy nás ničia, zväzujú, spútavajú, skrúcajú, tak ako uzly ten špagát. Tak ako s tými uzlami, ani s našimi hriechmi si nevieme vždy poradiť. Dostali sme sa na odtrhnutú kryhu, ktorá sa vzdáľuje a pomaly sa rozťapa.

Každý jeden hriech nás vedie ďalej a ďalej od Pána Boha. Keď si spomenieme na prvých ľudí – oni žili úplne blízko. Žili spolu s Bohom v rajskej záhrade. No prišiel prvý hriech a oni boli vyhnaní. Potom prišli ďalšie hriechy a oni žili čoraz ďalej od Hospodina. Tak to išlo po celé generácie, až ľudia pomaly zabudli na to, aký Hospodin je, ako sa majú k Nemu správať a aký mal s ľuďmi plán. Pomaly sa roztápali aj posledné malé kryhy, ktoré k Nemu viedli (proroci). A tak bola možná z tej diaľky len jedna jediná cesta späť. On nás nechce stratiť. Sme Jeho priatelia, Jeho stvorenie a On nás miluje. Chce nás zachrániť a preto urobil most. Ani nie nové ľadové kryhy, ako ste mali tie papiere, aby ste mohli preskakať na druhú stranu. On spravil most, po ktorom môžeme kedykoľvek prejsť na tú správnu stranu. Kríž je tým mostom. Bez neho by bola medzi nami veľká voda, alebo priepasť a návrat by nebol možný. Ale On chce, aby sme sa vrátili. Boh nás miluje, Ježiš nás miluje, a preto nám dáva tento most. Kríž je cesta, ktorá vedie na druhú stranu. Vedie k Bohu a zachraňuje naše životy pred smrťou. Ježiš na Veľký piatok zomiera na kríži za nás. On čistý, bez hriechu zomiera, aby nás očistil, aby aj my sme mohli žiť. Pretože On nezostáva mŕtvy. Neleží navždy v hrobe. Keď prídu ženy k hrobu vo veľkonočné ráno, hrob je prázdny. Ježiš žije. A aj my žijeme, ak kráčame po kríži k Hospodinu.

Aktivita:

Spravíme veľký kríž. Rozdáme deťom farebné štvorce papiera a poprosíme ich, aby tam napísali všetko, čo považujú za zlé vo svojom živote. Čo sa im nedarí, čo je hriešne v ich životoch. Každú vec nech napíšu na jeden farebný papierik. Tieto papieriky vlepíme do obrisu kríža, ktorý sme si pripravili. Deťom povieme, že za tieto všetky naše hriechy Ježiš zomrel. Preto my, keď v Neho veríme a prosíme Ho o odpustenie, sme od nich očistení a naše srdcia sú opäť čisté.

Modlitba:

- za silu bojovať s hriechmi
- za to, že Ježiš za nás zomrel
- za Božiu lásku
- za večný život pre nás aj našich blízkych

Piesne:

- Keď viem, čo Ježiš pre mňa vykonal
- Kríž je znakom spásy, Mládežnícky spevník 2
- Bol si tam, ES 598

Opakovanie:

- V ktorý deň bol Ježiš ukrižovaný?
- Ako sa volalo miesto, kde bol ukrižovaný?
- Ostal Ježiš mŕtvy?
- Prečo musel zomrieť?

Použitá literatúra:

Učiteľská príručka (trojročný učebný program pre Detské besiedky), Transcius 2001

Použitá literatúra

Tému vypracovala:

Miroslava Marčeková - TUS

H. G. - Svätodušná lekcia - J 14,15-31

Zlatý verš - „Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril“, J 14,26.

Ciel:

Vysvetlivky k textu:

Deti by mali poznať dôležitosť a význam Ducha Svätého pre ich každodenný život.

- Pán Boh sa nám vyjavil ako Trojjediný Boh. Nebeský Otec Stvoriteľ. Ježiš Kristus Boží Syn Vykupiteľ. Duch Svätý Posvätitel'. Táto lekcia chce upriamiť pozornosť detí na dôležitosť a význam Ducha Svätého pre veriaceho človeka.
- Po Ježišovom odchode do nebies príde Duch Svätý, ktorý nám sprítomňuje Krista a skrze Ducha Svätého je tak Pán Ježiš s nami. Dopsial bol Kristus medzi učeníkmi fyzicky prítomný, ale po Jeho smrti, vzkriesení a vstúpení Jeho prítomnosť bude skrze Ducha Svätého, ktorý zostúpil na zem na Letnice.
- Nový spôsob prítomnosti Pána Ježiša medzi učeníkmi bude vnútorný a teda veľmi osobný a hlboký. Nastáva, keď človek prijíma vierou do svojho života svedectvo o umučenom, zmŕtvychvstalom Pánovi Ježišovi.
- Duch Svätý bude vyučovať a pripomínať veriacim dielo Pána Ježiša Krista. Neprinesie však nové zjavenie o Bohu, ale sviežim spôsobom bude pripomínať to, čo Pán Ježiš učil počas pozemského života.
- V.27 – Pán Ježiš hovorí o pokoji, ktorý nemôže dať nikto iný iba On. Ten pokoj je darom. Kristov pokoj však smie zakúsiť len ten, kto je Duchom Svätým oslobodený od strachu a naplnený Božou prítomnosťou. Pokoj je ovocím Ducha Svätého (Gal 5,22)
- V.28-31 - Ježiš zdôrazňuje svoj odchod, ale Jeho učeníci sa nemusia chvieť strachom a obavami z nastávajúcich udalostí. Aj keď príde bolesť, smrť, umučenie Pána Ježiša Krista, Kristus víťazne vstane z mŕtvych a otvorí cestu všetkým ku nebeskému otcovi. A potom príde k Ním skrze Ducha Svätého a zostane s nimi po všetky dni ich života.

Motivácia 1:

Týždeň pred lekciami by deti mohli dostať nasledujúcu úlohu: nech prinesú nejaké spomienkové predmety, ktoré im pripomínajú ľudí, ktorí teraz nie sú medzi nimi. (zomreli, odsťahovali sa; žijú v zahraničí; nestretávajú sa často; prešli do inej školy či škôlky;...) Potom by sme im mohli položiť nasledujúcu otázku - Čo nám pripomína ľudí, ktorí od nás odišli? Či už natrvalo, alebo na určitý čas? (fotky; videozáznamy; napísané listy; sms-ky; pamätníčky; pohľadnice; e-mail...)

Motivácia 2:

Položiť deťom otázku, nad ktorou budú chvíľu uvažovať a potom hovoriť svoje názory - Ak by ste sa mali dnes rozlúčiť s niekým koho máte radi, čo by ste mu povedali ako posledné slová? (niekam cestuje; sťahuje sa; odchádza na novú školu; zomiera...)

Výhľad:

Milé deti a viete, že aj Pán Ježiš pred koncom svojho života hovoril veľmi dôležité slová svojim učeníkom? Učeníci ho pozorne počúvali ako my tu teraz.

Čo myslíte o čom im hovoril? (priestor na ich osobné vyjadrenia a postupne ich navádzať ak to je možno ku téme Ducha Svätého).

Rozprával im o Duchu Svätom, ktorý mal prísť na túto zem.

Kto je to Duch Svätý? (nechať priestor na detské odpovede...)Dnes sa to spoločne naučíme.

Čo chcel ich a nás chce Pán Ježiš naučiť o Duchu Svätom?

1. Duch Svätý je tretia osoba Svätej Trojice – Pán Ježiš chcel, aby v prvom rade učeníci vedeli, že Duch Svätý je tretia osoba Svätej Trojice. To bola pre učeníkov dôležitá vec, poznanie Svätej Trojice. V Biblii je jeden veľmi krásny veršik opisujúci situáciu, ktorá sa udiala pri krste Pána Ježiša. V danej situácii môžeme vidieť pôsobenie a skutočnosť Svätej Trojice. Lk 3,21-22: „Keď sa všetok ľud dal pokrstiť a bol pokrstený aj Ježiš (Ježiš) a modlil sa, otvorilo sa nebo a Duch Svätý zostúpil na Neho (Duch Svätý) v telesnej podobe holubice a z neba zaznel hlas (Pán Boh): Ty si môj milovaný Syn, v Tebe sa mi zaľúbilo“ Nie je to niekto menejcenný, je to rovnaký Boh ako Otec a Syn. O Duchu Svätom by sme mali vedieť to, že je BOH (Lk 1,35 Odpovedal jej anjel: Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni; preto aj to, čo sväté narodí sa z teba, bude sa volať Syn Boží) a že je OSOBA (J 16,7 Ja vám však pravdu hovorím: Vám prospeje, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Radca nepríde k vám; ale keď odídem, pošlem Ho k vám) a nie sila, či energia. Duch Svätý nám radí, pomáha a to sú všetko znaky osoby.

V dôležitom veršiku z Lk 3,21-22 sme videli zostupovať Ducha Svätého ako holubicu. Je veľa rôznych zobrazení Ducha Svätého. Aspoň niektoré sa naučíme, aby sme spoznali ako sa zobrazuje Duch Svätý:

Vietor – Sk 2,2n: „Tu zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli“

Oheň – Sk 2,3-4: „I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich a Duch Svätý naplnil všetkých, takže začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť“

Holubica - Lk 3,22: „a Duch Svätý zostúpil na Neho v telesnej podobe holubice a z neba zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v Tebe sa mi zaľúbilo“. Preto dnes často vidíme holubicu ako znamenie Ducha Svätého.

Voda – J 7,38-39: „Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa. A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho; Duch Svätý totiž ešte nebol (daný), pretože Ježiš nebol ešte oslávený“

2. Pán Ježiš bude skrze Ducha Svätého hlboko prítomný medzi učeníkmi – učeníci sa nemuseli báť, že Ježiš ich zanechá. On je pri nich a žije v nich skrze Ducha Svätého. Jeho prítomnosť je daná týmto veľmi vzácnym spôsobom. A Duch Svätý mal byť s učeníkmi po všetky dni ich života. Duch Svätý ma prebývať v nich. To je ďalšia dôležitá vec, milé deti. Duch Svätý prebýva v srdciach veriacich, pokrstených ľudí a je s nimi po všetky dni. V 1 Kor 6,19 sa píše „Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji.“ ň

3. Duch Svätý pripomenie všetko, čo Pán Ježiš učil – Pán Ježiš počas svojho života, pôsobenia vyslovil množstvo pozhnaných slov; vykonal veľa divov; pomohol mnohým ľuďom a hlavne priniesol zmierenie s Bohom. Duch Svätý toto všetko učeníkom pripomenie. Ale nie iba toto. Ide o prehĺbenie, hlboké pochopenie a prijatie Ježišových slov do života všetkých učeníkov, aj keď Ježiš už tu s učeníkmi nebude.

Milé deti, dodnes nás Duch Svätý učí všetkému čo nás Pán Ježiš naučil. Učí nás tak hlboko a presne ako Pán Ježiš učil. Keď si čítame Bibliu, tak nám pomáha porozumieť Božiemu slovu (J 14,26). Keď sa modlíme pomáha nám modliť sa (R 8,26-27). Bez Jeho pomoci by sme nedokázali veriť v Pána Boha.

H. G. - Svätoduhná lekcia - J 14,15-31

Zlatý verš - „Alle Radez, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril“, J 14,26:

4. Duch Svätý prináša pokoj do srdc – kde je Duch Svätý, tam je radosť. Pokoj. Láska. Zhovievavosť. Trpezlivosť...ale v prvom rade pokoj. Už tam nie je strach a obava, ale istota, že Pán Boh je s nami. Nemusíme sa báť, že zostávame sami. Pán Boh je skrze Ducha Svätého neustále s nami. A preto môžeme mať vo svojom srdci pokoj, ktorý je Jeho darom.

Dnes sme sa naučili viacero zaujímavých vecí o Duchu Svätom. Verím, že si zapamätáme, že:

- Duch Svätý je tretia osoba Svätej Trojice.
- Pán Ježiš je skrze Ducha Svätého dodnes prítomný medzi nami.
- Duch Svätý nám pripomína slova Pána Ježiša.
- Duch Svätý prináša pokoj, lebo vieme, že nie sme osamotení a Pán Ježiš je takto stále s nami.

Na záver si povieme ešte jednu peknú vec ako celkové zhrnutie učenia o Duchu Svätom. S týmto sa budete stretávať v budúcnosti na vyučovaní náboženstva, confirmácie, v kostole na službách Božích a iných podujatiach. Vlastne celý život.

Záver:

Veľmi pekne zhrnul poslanie Ducha Svätého Martin Luther vo svojom výklade Viery všeobecnej kresťanskej, kde píše: „Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána, veriť ani k Nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval; tak ako i celú cirkev kresťanskú tu na zemi povoláva, zhromažďuje, osvecuje, posväcuje a pri Ježišovi Kristovi v jedinej pravej viere zachováva. V tejto cirkvi mne i všetkým veriacim každého dňa všetky hriechy štedro odpúšťa a v deň súdny mňa i všetkých mŕtvych vzkriesi a dá život večný mne i všetkým v Krista veriacim. To je iste (verná) pravda!“

Aktivita :

- Naučiť sa s deťmi naspamäť Tretí článok viery všeobecnej kresťanskej a jej výklad od Martina Luthera. Urobiť to pomocou pracovného listu, kde si budú dopĺňať slová z týchto vyznaní.

Modlitba :

- Vďaka za osobu Ducha Svätého.
- Vďaka za Jeho pôsobenie v životoch detí
- Prosba za každodennú prítomnosť Ducha Svätého v živote detí.
- Prosba, aby deti každodenne viedol Duch Svätý.

Piesne :

- Pane prúdom požehnaní, spevník – K trónu slávy, č. 69
- Ó, Duchom Svätým naplň nás – K trónu slávy, č.65
- Boh mi z duše učinil – Piesne kvapôčiek, č.18
- Otče, Teba chválím – Otče, Teba chválím, č.1

Opakovanie :

1. Kto tvorí Svätú Trojicu? (Otec - Boh, Syn – Ježiš Kristus, Duch Svätý)
2. Vymenuj dva dôležité znaky Ducha Svätého! (Boh a Osoba)
3. Vymenuj niektoré zobrazenia Ducha Svätého! (Vietor, voda, oheň, holubica)
4. Čo nám bude Duch Svätý pripomínať? (Slová Pána Ježiša)
5. Aké miesto je chrámom Ducha Svätého? (Naše telo)
6. Kto napísal krásny výklad o Duchu Svätom? (Martin Luther)
7. Zopakovať zlatý veršík!

Použitá literatúra

Nový zákon – Evanjelium Sv. Jána, Malý Štuttgartský komentár
Biblia s aplikáciami
Miloš Klátik, Základy dogmatiky
Sam Doherty, Ako učiť deti biblické doktríny

Tému vypracoval :

Marián Kaňuch - CZ ECAV Žilina - TUS

**PREVNÚTROMISUNÉ POTREBY
CIRKEVNÝCH ZBOROV ECAV na Slovensku**

vydal

**VÝCHODNÝ DIŠTRIKT ECAV NA SLOVENSKU
HLAVNÁ 137, 080 01 PREŠOV
TEL.: 051 / 772 25 15, 0918 / 828 379
EMAIL: MISIA@VYCHODNYDISTRIKT.SK**

2010